

2010. MÁJUS 17., HÉTFŐ

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

(Az ülést 17.05-kor megnyitják.)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. - Az Európai Parlament 2010. május 6-án, csütörtökön berekesztett ülészakát ezennel ismét megnyitom.

2. Az elnökség nyilatkozatai

Elnök. – Kezdeként szeretnék megosztani önökkel néhány információt. Először is, az Európai Unióban ma tartják a hatodik homofóbia elleni világnapot. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) pontosan 20 évvel ezelőtt vette ki a homoszexualitást a betegségek nemzetközi osztályozásából. Az Európai Unió minden területen küzd a megkülönböztetés ellen. Természetesen a homofóbia ellen is. A megkülönböztetett személyek védelme iránti elkötelezettség legfontosabb jogi aktusainkban ölt testet – a Szerződésben és az Alapjogi Chartában, amelyre a Szerződés is hivatkozik.

Másodszor, ebben a hónapban ünnepeltük a Schuman-nyilatkozat 60. évfordulóját, és Parlamentünk május 8-án és 9-én nyílt napokat tartott Brüsszelben és Strasbourgban. A látogatók közelről követhették figyelemmel a Parlament működését, és megismerhették mindennapi munkánkat. Az épületek nyitva álltak valamennyi polgár előtt. Összesen több mint 33 000 uniós polgár látogatott el a Parlament brüsszeli és strasbourgi épületeibe. Ezenkívül ebben az ülésteremben volt egy ülés, amelyre az Európai Unió összes tagállamából érkeztek fiatalok, összesen nyolcszázan. Velem és 11 európai parlamenti képviselővel találkoztak. Beszélgettünk, illetve az Unióval kapcsolatos témákat vitattunk meg velük.

A harmadik közleményem, hogy múlt héten, május 11-én, kedden az a nagy megtiszteltetés ért, hogy jelen lehettem a Nagy Károly ifjúsági díjátadó ünnepségén Aachenben. Az első díjat a német „Train for Europe” projekt kapta. A második díjat egy ír, a harmadikat pedig egy bolgár projekt nyerte el. Az Unió minden tagállamából voltak fiatalok, akik részt vettek a versengésben. A német projekt kapcsán 21 európai ország képviselői működtek együtt, és 24 szakiskola dolgozott a vonat megtervezésén és megépítésén. A Nagy Károly díjat május 13-án, az ifjúsági díj után két nappal adták át, szintén Aachenben. A díjat Donald Tusk lengyel miniszterelnök kapta.

Negyedszer, múlt héten részt vettem az Európai Unió parlamenti elnökeinek stockholmi konferenciáján. A konferencián mind a 40 nemzeti parlament elnöke képviseltette magát. A jövőbeli együttműködésről és a közelgő belga elnökségről volt szó. Svéd és – a jelenleg az Európai Unió soros elnöki tisztét betöltő – spanyol parlamenti kollégáink szervezték a konferenciát. Többek között a parlamenti bizottságok rendszeresen fognak ülésezni, és az európai nemzeti parlamentek vegyes üléseket fognak tartani.

Szeretnék hangot adni jó kívánságaimnak és gratulációimnak. Két uniós tagállamnak, az Egyesült Királyságnak és Magyarországnak új kormánya van. Stabilitást kívánunk nekik. Az Európai Unióban nagy szükség van a stabil kormányokra. Többek között azért, hogy lehetséges legyen gyorsan döntéseket hozni. Mi az Európai Unió közösségi módszerét képviseljük, de számunkra az Európai Unió működése és hatékonysága szempontjából alapvető fontosságú a kormányokkal való együttműködés.

3. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása

(Az előző ülés jegyzőkönyvét elfogadták)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy ma reggel Afganisztánban a Taurinense alakulat két katonáját egy támadás során megölték.

Az Európai Uniónak nehéz szerep jutott a háború és béke színpadán. Szeretném kérni, hogy az ülészak megnyitása után a Parlament ebben a nehéz helyzetben részvételről és támogatásáról biztosítsa az áldozatok családjait.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, azért kértem egy percet, mert ugyanazt akarom elmondani, mint Mauro úr, és Mauro úrhoz csatlakozva szeretnék részvétet nyilvánítani. Hiszem, hogy az egész ülésterem megrendülést érez a ma reggel megölt két olasz katona sorsa felett.

Úgy gondolom, hogy a gyász mellett felháborodást is érzünk, valamint szolidaritást a családokkal és a sebesültekkel, illetve elutasítást a terrorizmus valamennyi formája iránt. Európának az egyes nemzetállamokkal együtt ismételt fel kell lépnie annak érdekében, hogy a békemisszió még hatékonyabb legyen, és biztonságosabb körülmények között tevékenykedhessen.

Elnök. – Köszönöm, uraim, hogy felhívták erre a figyelmemet. Mindig fontos, hogy kifejezzük szolidaritásunkat az Afganisztánban és a más országokban a terrorizmus és az erőszak más formái ellen küzdő katonákkal. Ki kell fejeznünk szolidaritásunkat a katonák felé, mivel nagy elkötelezettséget tanúsítanak egy olyan közös célunk iránt, amely továbbra is nagyon fontos világszerte. Ez a szokás az Európai Parlamentben. Még egyszer köszönöm a két képviselőnek, hogy felhívták erre a figyelmemet.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Elnök úr, amikor megemlékezünk az afganisztáni tragédiáról, nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy szinte minden nap brit katonák veszítik életüket az afganisztáni NATO-misszióban. Meg kell emlékeznünk a tragikus veszteségekről, és ki kell fejeznünk szolidaritásunkat a NATO égisze alatt szolgáló katonák családjaival, tartozzanak bármely nemzetiséghez is.

Elnök. – Teljes mértékben egyetértek önökkel. Úgy gondolom, hogy ebben mindannyian egyetértünk. Európaiakról van szó, akik bennünket képviselnek világszerte a terrorizmus és az erőszak valamennyi formája elleni küzdelemben. Ők a mi képviselőink.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Elnök úr, én is úgy gondolom, hogy jogos és méltányos, hogy kegyelettel adózzunk a hadműveletek során elhunytak emléke előtt. És az is jogos és méltányos, hogy megemlékezzünk azokról a dolgozókról is, akik munkájuk teljesítése közben veszítik az életüket, mert munkáltatójuk nem biztosítja számukra a megfelelő munkafeltételeket – és ez nap mint nap előfordul.

4. 2011. évi ülésnaptár: lásd a jegyzőkönyvet

5. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

6. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

7. A rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadott jogszabályok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

8. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

9. Tárgyaltalan írásbeli nyilatkozatok: lásd a jegyzőkönyvet

10. Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

11. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

12. Szóbeli választ igénylő kérdések és írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

13. Ügyrend

Elnök. – Most áttérünk az ügyrendre. Kiosztásra került az Elnökök Értekezlete által 2010. május 12-én a 140. cikk értelmében elfogadott ügyrendtervezet végleges változata.

Hétfő – nincs változás.

Kedd – nincs változás.

Szerda:

Kaptam egy levelet Casini úrtól, az Alkotmányügyi Bizottság elnökétől, amelyben a bizottság kérelmezi, hogy az Európai Parlament konzultáljon az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal, valamint a Régiók Bizottságával a polgári kezdeményezésről szóló rendeletjavaslatról az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. és 307. cikkének megfelelően. A konzultációra vonatkozó javaslatokról való szavazásra előreláthatólag szerdán 12 órakor fog sor kerülni.

(A Parlament egyetért a kérelemmel)

Most pedig áttérünk az ügyrend végső változatára. Ami a hétfőt és a keddet illeti, nem érkezett az ügyrend módosítására irányuló kérelem vagy előterjesztés. Egy javaslat van a szerdával kapcsolatban. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport kérelmezte, hogy tartsunk szavazást a Czarnecki úr által benyújtott, az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló jelentésről (II. szakasz – Tanács). Gräßle asszony terjeszti elő a kérelmet a PPE képviselőcsoport nevében.

Ingeborg Gräßle, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, ma délelőtt a Tanács a spanyol elnökségen keresztül megválaszolta a még tisztázatlan kérdéseket. Ezzel teljesült a jelentésről való szavazás egyik fő feltétele. Ezenkívül a spanyol elnökségen keresztül lehetőség nyílt a közös vitára és egy megfelelő mentesítési eljárás kidolgozására, és ezzel a második feltétel is teljesül.

Ezzel a Tanács aláveti magát a parlamenti vizsgálatnak – és ez egy fontos mérföldkő, amelyet értékelünk kell. Ezért minden képviselőcsoportot arra kérek, hogy szavazzon a mentesítésről való döntés napirendre tűzése mellett. Magával az állásfoglalással a júniusi ülésen fogunk foglalkozni.

Hannes Swoboda, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, rövid leszek. Az ismertetett okokból támogatjuk ezt az indítványt. Egy hivatalos levél már úton van a Parlamenthez. Én is jó jelnek látom, hogy a Tanács – legalábbis remélem – a Külügyi Szolgálattal kapcsolatban is készen áll olyan átláthatóságot és konszenzust tanúsítani, mint amelyet itt tanúsított. Ebből a szempontból egyetértek Gräßle asszonnyal.

Bart Staes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Hölgyeim és uraim, azt kell mondanom, hogy meg vagyok lepődve azon, hogy a két nagy képviselőcsoport most azt ígéri, hogy szavazásra bocsátják a jelentést. A Költségvetési Ellenőrző Bizottság összehívta a koordinátorok ülését, amelyen én elnököltem. Ma délelőtt dokumentumokat kaptunk a Tanácstól, amelyeket megvizsgáltam. Ezek a dokumentumok tartalmazznak egy mellékletet, amely azonos a március 10-én kapott dokumentum mellékletével.

Tehát valójában semmi nem változott, ezért azt javasolnám, hogy szavazzunk az ellen, hogy a Czarnecki-jelentés ezen ülés napirendjére kerüljön. Véleményem szerint – és ezt határozottan állítom – a Tanács egyszerűen be akar csapni bennünket.

(A Parlament egyetért a kérelemmel)

Elnök. – A Czarnecki-jelentés szavazására szerdán kerül sor. A módosítások előterjesztésének határideje 2010. május 18., 12.00 óra.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport a Bauer asszony által benyújtott, a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejéről szóló jelentésről folytatott vita következő ülésig való elhalasztását kérte. A kérelmet az előadó, Bauer asszony terjeszti elő.

Edit Bauer, előadó. – (HU) Elnök úr! Március 22-én a Foglalkoztatásügyi Bizottság titkárságától azt a választ kaptam kérésemre, hogy a májusi plénumon legyen ez a jelentés, hogy mivel nem telik el április 28-tól, amikor a Bizottság szavazott erről a jelentésről a mostani plénumig egy hónap, tehát a „cool-off” időszak, nem lehet ez a jelentés a májusi plénumon. Ezzel szemben anélkül, hogy bárki is megkérdezett volna, az Elnökök Tanácsa – föltehetően a szocialista frakció javaslatára – úgy döntött, hogy mégis ezen a plénumon legyen, tekintet nélkül arra, hogy eltelt egy hónap vagy sem, így az a helyzet állt elő, hogy egyszerűen a politikai frakcióknak nem volt idejük kialakítani az álláspontjukat ezzel a jelentéssel kapcsolatban és nem volt idő meg tárgyalni ezt a jelentést. Ezért kérem azt, hogy halasszuk el a júniusi plénumra.

Hannes Swoboda, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, furcsának találom, hogy Bauer asszony – akit egyébként igen nagyra tartok – nem említette, hogy a jelentést elutasították. Legalább ilyen furcsának tartom azt is, hogy Bauer asszony elfelejtette megemlíteni, hogy egy elutasított jelentés ügyében értekezett a Tanáccsal. Ez nem a szokásos parlamenti eljárás. Ezért teljesen jogos a jelentés napirendre tűzése.

(Taps)

Corien Wortmann-Kool, a PPE képviselőcsoport nevében. – (NL) Igaz, hogy a Bizottság jogalkotási javaslatát a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság elutasította.

Azonban a Parlamentben bevett szokás az egy hónapos „cool-off” időszak kivárása, amely lehetőséget ad arra, hogy mindnyájan jól felkészüljünk a plenáris ülésre. A Parlament e szokásjogát az előadó kérése ellenére ebben az esetben nem tartották tiszteletben. Ez egy nagyon bonyolult javaslat, és a képviselőcsoportoknak időre van szükségük, hogy felkészüljenek, ami két nap alatt lehetetlen.

Ezen okból kérem önöket, támogassák az előadó indítványát, hogy e javaslat szavazását halasszunk a júniusi plenáris ülésre.

(A Parlament egyetért a kérelemmel)

Elnök. – A Bauer-jelentés vitáját elhalasztjuk a következő ülésig.

Csütörtök

Ami a csütörtököt illeti, a következő javaslat érkezett: az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport kérelmezte, hogy a csütörtök délutánra tervezett, Ernest Vardanyan transznisztriai újságíró letartóztatásáról szóló vita helyett a thaiföldi helyzetről szóló vitát tűzzük napirendre. Tehát az Ernest Vardanyan transznisztriai újságíró letartóztatásáról szóló vita helyett a thaiföldi helyzetről szóló vitát. A kérelmet Preda úr indokolja részletesebben.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kérelmeztük, hogy az aggályos vádak alapján, törvénytelenül letartóztatott Ernest Vardanyan transznisztriai újságíró helyzetéről szóló vita helyett a thaiföldi helyzetről szóló vitát tűzzük napirendre, mivel az elmúlt napokban a thaiföldi helyzet jelentős mértékben romlott. Sürgetjük az összes képviselőcsoport képviselőit, hogy figyelmünket a thaiföldi helyzetre összpontosítsuk.

Elnök. – Hallhattuk a kérelem indoklását. Ki akar felszólalni a kérelem mellett?

Ioannis Kasoulides, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a thaiföldi helyzet óráról órára romlik, emberéletek forognak kockán; ezért ez sokkal fontosabb témának tűnik, és így helyénvalónak látszik, hogy csütörtökön ezt vitassuk meg a sürgősségi vitán. Ugyanakkor a szakadár Transznisztriában vannak bizonyos fejlemények Ernest Vardanyan úr ügyében, amelyeket a vita kezdeményezői szeretnének megvizsgálni. Ezért indítványozom, hogy e helyett a vita helyett most a Thaiföldről szóló vitát tűzzük napirendre.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, véleményem szerint akármiről vitázunk és döntünk is itt, az nem fog változtatni semmin sem Thaiföldön, sem Transznisztriában, ezért értelmetlen változtatni a napirenden.

Elnök. – Az Ernest Vardanyan transznisztriai újságíró letartóztatásáról szóló vita helyett a thaiföldi helyzetről szóló vitát tűzzük napirendre. Csütörtök délután sürgős ügyeket vitatunk meg.

Ezzel a plenáris ülés ügyszabályzatát megállapítottuk.

(A Parlament egyetért a kérelemmel)

(Az ügyszabályzatot elfogadják)

14. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. – A következő napirendi pont az egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben (eljárási szabályzat, 150. cikk)

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Elnök úr, a pénzügyi nyomáson kívül az euróövezetben uralkodó bizonytalanság...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót, és csendet kér a Házban)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, kérem, ne beszéljenek a Házban a plenáris ülés alatt, hacsak nem képesek ezt halkán tenni. Kérem az Európai Parlament képviselőit mindkét oldalon és középen, kérem a

képviselőcsoportok vezetőit, a kedves luxembourgi kollégákat, hogy üljenek le, és ne beszéljenek. Tisztelt képviselők, ez egy plenáris ülés, kérem, ne beszéljenek, hadd folytassuk tovább az egyperces felszólalásokat.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Elnök úr, a pénzügyi nyomáson kívül az eurővezetben uralkodó bizonytalanság az európai intézmények és politikusok dagályos politikai retorikájának következménye is. Véleményem szerint a törekeny európai gazdasági kormányzás túl későn reagált. Európának természetesen pénzügyi egyensúlyra van szüksége.

Ugyanakkor itt az ideje, hogy az európai politikai unió egy globális válságkezelő stratégiával irányítani kezdje a gazdasági uniót, és a pénzügyi piacok működése, illetve az euró spekuláció elleni védelme terén hatékonyabb szabályozási keretet vezessen be. Gondolok itt például a piaci visszaélésekről szóló irányelv felülvizsgálatának szükségességére. Ezenkívül megismételném a kölcsönfelvételi kapacitást felmérő európai hatóság létrehozására irányuló javaslatomat.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Elnök úr, mivel március 11-én, a terrorizmus áldozatainak európai napján nem volt rá alkalmam, ma itt a Parlamentben meg szeretném ragadni a lehetőséget, hogy mély tisztelettel adózzam az áldozatok előtt, elismerve azon nagy tetteket, amelyeket azok hajtottak végre, akik az életükkel fizettek a szabadság védelméért.

Sürgősen el kell kezdenünk kidolgozni a terrorizmus áldozatai jogainak védelméről szóló irányelvet, mivel róluk sokszor megfeledkeznek, és sokszor azt a megaláztatást kell elszenvedniük, hogy igazságtalanul egy kalap alá veszik őket gyilkosaikkal.

Legfőbb ideje, hogy az európai intézmények elismerjék a terrorizmus áldozatainak méltóságát, és segítsenek megvédeni a védelemhez és igazságszolgáltatáshoz való jogukat. Ennek a jognak a közeljövőben egy jogszabályban kell testet öltenie, amely mindazok előtt tiszteleg, akik ezt lehetővé teszik, és amelynek első cikkének tartalmaznia kell, hogy a terrorizmus áldozatainak védelméből következik az igazságszolgáltatáshoz való joguk elismerése, és hogy ennek árát egy kormánynak sem kell megfizetnie.

Felszólítom azokat, akiknek pozíciójuk révén lehetőségük van az áldozatok védelmére, hogy soha ne felejtsek el, hogy az igazi béke az igazságosságból születik meg, és hogy ez az egyetlen olyan béke, amelyet nekünk, akik itt Európában vagy bárhol máshol a világon hiszünk a szabadságban és a demokráciában, meg kell védenünk.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Elnök úr, az izlandi vulkánkitörést követően az elmúlt hetekben az európai légtér nagy részét lezárták, és ez komoly következményekkel járt az európai gazdaság egészére nézve. Nyilvánvalóan komoly következményei vannak az utasok, a légitársaságok és a repülőterek számára, de az idegenforgalmi ágazat számára is.

Erről szeretnék beszélni. Spanyolországban az idegenforgalom a második legnagyobb ágazat. A szigeteken, ahonnan származom, ez a legjelentősebb ágazat. Nagyon nagy aggodalomra adnak okot a vulkáni hamufelhő által az idegenforgalmi ágazatra gyakorolt hatások. Napi 42 millió EUR veszteségről beszélnek. Tehát komoly csapás ez az idegenforgalmi ágazat számára, és akkor a jövőbeli következményekről még nem is beszélünk.

Tajani úr, az iparért és vállalkozáspolitikáért felelős biztos ígéretet tett az ágazat veszteségeinek tanulmányozására. Ma az lenne a kérésem, hogy adjanak sürgős segítyt a légitársaságoknak és az idegenforgalmi ágazatban tevékenykedő egyéb vállalkozásoknak, és kezeljék az idegenforgalmi ágazatot prioritásként.

Henri Weber (S&D). – (FR) Elnök úr, az Európai Uniónak számos eszköze van, hogy világelső legyen a „tisztá autók”, különösen az elektromos autók gyártásában.

A Bizottságnak biztosítania kell, hogy ez a projekt az egyik fő európai célkitűzés legyen. Ennek érdekében ösztönöznie kell a nagy autógyárakat, hogy működjenek együtt egymással a kutatás, a fejlesztés és az értékesítés terén egyaránt. A Bizottságnak Európa-szerte ösztönöznie kell az elérhető és átjárható töltőállomások széles körű kiépítését, a városokkal kezdve. Közös szabályokat és előírásokat kell kidolgoznia és hatályba léptetnie –lehetőség szerint nemzetközi szinten, de európai szinten mindenféleképpen –, és mindezt késedelem nélkül. Végezetül pedig a Bizottságnak ösztönöznie kell a tagállamokat, hogy gyújtómotoros gépjárműveiket fokozatosan elektromos autókkal váltsák fel.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Ma van a homofóbia elleni nemzetközi világnap. Nem tudom megérteni, hogy lehetnek még mindig ilyen sokan azok, akik nem akarják észrevenni a szexuális orientáció vagy identitás

miatti erőszakot. Én ezt az erőszakot is határozottan elítélem, csakúgy mint minden etnikai, vallási vagy felekezeti alapon, illetve életkor vagy valamely fogyatékoság miatt elkövetett erőszakos cselekményt.

Nagyon aggályosnak találom azokat a félrevezető, támadó vagy akár gyűlölködő kijelentéseket, amelyeket még mindig gyakran hallani. Újra és újra sokkolnak azok az erőszakos cselekmények – legyen szó verbális vagy fizikai erőszakról –, amelyeket a homoszexuálisok vagy különböző kisebbségek tagjai ellen követnek el.

Ma az európaiak többsége egyetért abban, hogy a burkát be kell tiltani. És bár egyetértek azzal, hogy senki nem kényszerítheti a nőket a burka viselésére, aggályosnak tartom, hogy a betiltással talán éppen a szándékozott eredmény ellentétét érnénk el: a burkát továbbra is viselő nőket börtönbe zárnák. Nem engedhetjük, hogy vallási érvek tovább fokozzák a megkülönböztetést és az erőszakot. Végezetül mindannyian emberek vagyunk, ezért alaposan át kellene gondolnunk, hogy tényleg képtelenek vagyunk-e nagyobb toleranciával viseltetni azokat iránt, akik különböznek tőlünk, vagy inkább csak nem akarunk.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném felhívni a figyelmüket a „Tudomány és innováció polgárközpontú program” kezdeményezésre, amelyet a Tanács soros, spanyol elnöksége indított el a Tudomány és Innovációs Minisztériumon keresztül.

A program keretében meghívják az európai polgárokat, hogy látogassanak el a „www.reto2030.eu” honlapra, és a tizennégy vezető európai személyiség által indítványozott kihívások közül válasszák ki, hogy szeretnék mely tudományos és innovációs problémákat kellene 2030-ig megoldani. Az eredményeket május 23-ig online és az Európai Tanács brüsszeli épületének előcsarnokában egy kivetítőn lehet megnézni. Május 23-án a Versenyképességi Tanácsot is tájékoztatják az eredményről.

Kérek minden képviselőt, hogy szavazzon a kihívások közül egyre, és hívja fel saját hazájában a közvélemény figyelmét erre a kezdeményezésre, mivel – ahogy Jean Monnet mondaná – személyes részvételünk lehetővé teszi, hogy az Európai Unió az egyének és a köz érdekeit egyszerre szolgálja.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a demokráciában olyan intézményekre van szükség, amelyek felügyelik, hogy a polgári jogok függetlenek-e az állami és párthatóságoktól. Az uniós irányelvek szabályozó testületekre vonatkozó előírásai közősek abban, hogy mindegyik esetben megkövetelik a függetlenséget és a megfelelő hatásköröket, a pártatlanságot és az átláthatóságot.

Sajnálatos módon Bulgáriában demokratikus rendszerünk néhány ilyen bevált eredményén most változtatnak, például a hivatali időt öt évnél hosszabbra növelik, változtatnak az újraválaszthatóság lehetőségén és a személyi állomány cseréjének rotációs rendszerén – olyan intézkedéseken, amelyek a függetlenséget garantálják. Ezeket a változásokat mindenféle elemzés vagy távlati terv nélkül hajtják végre, ezáltal távolodva a bevált európai gyakorlattól.

A költségcsökkentés az egyetlen érv, amelyet a megkülönböztetés ellen küzdő, a médiát szabályozó és a verseny védelmét szolgáló intézmények tönkretételére felhoznak. Már most is jellemzőek a pénz- és hitelintézetek elleni célzott fellépések.

Szeretném az Európai Parlament és az Európai Bizottság figyelmét felhívni erre, és remélem, hogy ez segíteni fog az ilyen szándékok megakadályozásában.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ismételten szeretném hangsúlyozni a korrupcióról szóló írásbeli nyilatkozat fontosságát. Ezt a nyilatkozatot négy másik európai parlamenti képviselőtársammal együtt én javasoltam, és az Európai Parlament képviselőinek fele plusz egy fő jóvá is hagyta azzal a céllal, hogy a Tanács és a Bizottság kötelezze el magát olyan jogszabályok mellett, amelyek valóban hatékonyak a korrupció elleni küzdelemben.

A Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében épp most tettem látogatást Görögországban. A görög strukturális válság egyik oka nyilvánvalóan a közpénzek eltékozlása, ami Olaszországban is jellemző. Mostanában azt láthatjuk, hogy Olaszországban virágzik a korrupció. A korrupció nagyrészt a közpénzekkel való jogellenes gazdálkodást jelenti, amelyet a politikai csoportok, az üzletemberek és a fehérgalléros bűnözés közötti kapcsolat tesz lehetővé.

Fontos, hogy az Európai Parlament a lehető leghatározottabban gyakoroljon nyomást a Bizottságra és a tagállamokra – a vonatkozó tagállamokat meg kell büntetni. A korrupció ellenőrzéséért és a szervezett bűnözés elleni küzdelemért felelős európai intézményeket pedig meg kell erősíteni.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ma, a homofóbia elleni nemzetközi világnapon felszólítok mindenkit, hogy emlékezzünk azokra, akik az elmúlt év során szexuális identitásuk miatt gyalázkodás, személyes bántalmazás vagy lelki és fizikai erőszak áldozatává váltak a tagállamokban.

Az Európai Unióról szóló szerződés tiltja a szexuális orientáción alapuló megkülönböztetést, de a tagállamok nem alkalmazzák ezt a tilalmat következetesen. Olyan tagállamokban, mint pl. Litvánia, a hatóságok megpróbálják betiltani a *Diversity Parade* elnevezésű rendezvényt, ezzel támogatva a homofóbia terjedését. Az én hazámban, Németországban, kísérlet történt arra, hogy az iskolákban ne küzdjenek a homofóbia ellen. Elnök úr, biztosítani kell, hogy a szexuális orientáción alapuló megkülönböztetés elleni védelmet az emberi jogok részeként tartsák számon.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) Február 24-én litván és lengyel képviselőkkel közösen előterjesztettem egy írásbeli nyilatkozatot az Európai Unió mezőgazdasági termelőivel való egyenlő bánásmódról, amely felhívja a figyelmet arra, hogy a különböző tagállamokban a mezőgazdasági termelők különböző mértékű támogatásokat kapnak. Bizonyos tagállamokban a támogatás a minimális támogatás hétszerese, ha az átlagot nézzük, az a minimális támogatás négyszerese, azonban sok új tagállamban a támogatás az uniós átlag alatt van. Ez a helyzet ellentmond a Közösség egyik legfontosabb elvének – a szolidaritás elvének. Felhívom a Tanácsot, a Bizottságot és a Parlamentet a közvetlen kifizetések egységesítésére vagy legalább a különbségek enyhítésére és a tagállamok mezőgazdasági termelőivel szembeni egyenlőtlen bánásmód felszámolására. Felszólítom európai parlamenti képviselőtársaimat, hogy támogassák a 11-es számú, az Európai Unió mezőgazdasági termelőivel való egyenlő bánásmódról szóló írásbeli nyilatkozatot.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr, szeretném felhívni a figyelmet a kiropraktika kérdésére. Ez egy független egészségügyi szakma, amely manuális terápia segítségével a mozgásszervi rendszer mechanikai rendellenességeinek diagnózisával, kezelésével és megelőzésével, illetve e rendellenességek idegrendszerre és általános egészségi állapotra gyakorolt hatásaival foglalkozik.

Habár a kiropraktikát független, harmonizált egyetemi tanfolyamokon tanítják Európa-szerte, még nem fogadják el egyenlő mértékben az Európai Unió egészében. Annak érdekében, hogy a betegek az Európai Unió egészében ugyanazt a gondozást és gyógykezelést kapják, kérem önöket az általam további képviselők segítségével és támogatásával megfogalmazott írásbeli nyilatkozat aláírására a kiropraktika uniós szintű elismerése érdekében.

John Bufton (EFD). – Elnök úr, a brit adófizetők – a Nemzetközi Valutaalap 215 milliárd GBP összegű alamizsnája részeként – 10 milliárd GBP-t fognak kifizetni az általunk teljes mértékben elutasított euró támogatására. Ehhez jön még 8 milliárd GBP, ha Görögország fizetéseképtelenné válik, valamint a Lettországnak és Magyarországnak hitelgarancia formájában nyújtandó 5 milliárd GBP. Tehát lehet, hogy végül Nagy-Britannia 23 milliárd GBP-t fog kiadni az euró támogatására.

És mintha ez őket nem is érintené, el tudom képzelni, hogy a Bizottság majd örömmel dörzsöli össze a kezét a gyengülő fontot és a meggyengült Londont látva. A fedezeti alapokra vonatkozó, jelenlegi, nagy terheket kiszabó jogszabályok is egyértelműen ezt mutatják. A Lisszaboni Szerződés 122. cikkére való hivatkozás a legszabadabb jogszabály-értelmezés, amit valaha láttam, és véleményem szerint egyfajta politikai félrevezetés szándékát mutatja, ami azt bizonyítja, hogy egyetlen szerződés egyetlen cikkének egyetlen bekezdése sem ér még annyit sem, mint a papír, amelyre kinyomtatják.

Úgy érzem, hogy a kivételes események magyarázatakor nem veszik figyelembe azt a fiskális felelőtlenséget, amely ehhez a káoszhoz vezetett. A legújabb fejlemény pedig az, hogy elveszik Nagy-Britanniától az alapvető fontosságú vétőjogot azzal, hogy megengedik a minősített többségi szavazást a jövőbeli támogatások esetén.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Andrew Henry William Brons (NI). – Elnök úr, egy jogállam működéséhez elengedhetetlen, hogy az intézményeknek meglegyenek a maguk törvényei és szabályai. Az eljárási szabályzat 24 cikkének (2) bekezdése világosan kimondja: „a független képviselőknek küldöttet kell delegálniuk az Elnökök Értekezletének üléseire”. Ugyan nem mondja ki, hogy a küldöttet szavazással kell megválasztani – de mégis milyen más módszerrel kellene egy közös határozatot meghozni? Talán telepatikusan?

A független képviselők vezető testülete szerint a küldöttet konszenzussal kell megválasztani. Azt azonban meg sem próbálta meghatározni, hogyan kell a konszenzust elérni, és meg sem próbált intézkedni annak érdekében, hogy a küldöttet konszenzussal válasszák meg. Ha kísérletek történnek a küldött választással történő delegálására, akkor ezeket a kísérleteket érvénytelennek nyilvánítják.

Mi volt minderre a Parlament válasza? Meg akarják változtatni a szabályokat oly módon, hogy az úgynevezett küldötteket inkább a Parlament elnöke válassza meg, ne pedig a delegálók. Nemsokára talán már a plenáris ülésen is a Parlament elnöke fog szavazni helyettünk?

Elnök. – Szeretném emlékeztetni, hogy az Európai Parlament Alkotmányügyi Bizottsága foglalkozik az ilyen jellegű helyzetek értelmezésével, és minden bizonnyal továbbra is dolgozni fog az ügyön.

Slavi Binev (NI). – (BG) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Európa légterébe kerülő vulkáni hamu akadályozta az európai intézmények normális működését. Különösen az Európai Parlamentét, mivel a strasbourgi plenáris ülésre az európai parlamenti képviselőknek csaknem a fele nem tudott eljutni.

Strasbourggot elég nehéz megközelíteni, kivételes körülmények között pedig szinte lehetetlen. Ezen a ponton szeretném feltenni a következő kérdést: ez vajon nem egy újabb arra utaló jel, hogy az Európai Parlamentnek döntést kellene hoznia arról, hogy csak egy fő székhelye legyen, mégpedig Brüsszelben? Feltételezem, önök is egyetértenek azzal, hogy ha a Parlamentnek csak egy székhelye lenne, azzal az adófizetők több millió euróját takaríthatnánk meg – és ez a jelenlegi pénzügyi válságban különösen fontos lenne. Ráadásul a havi költözés – ahogy gyakran mondjuk: a vándorcirkusz – is a múlté lenne.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Az etnikai kisebbségek védelme jogosan a nemzetközi folyamatok és az államközi kapcsolatok fontos eleme. Ezt a témát itt, az Európai Parlamentben is megvitatjuk, és hangsúlyozzuk az európai értékeket és a kormányoknak azt a köteletségét, hogy ragaszkodjanak ezekhez az értékekhez.

Ebben az összefüggésben szeretnék arról beszélni, hogy ez politikailag nagyon érzékeny téma, és jelentős teret ad a hatalommal való visszaélésnek, különösen most, amikor a kormányok egyoldalúan, az érintettekkel való konzultáció nélkül járnak el ezekben az ügyekben.

Nem kíváncsi vagyok és elfogadhatatlannak tartom, hogy – érzéketlen módon – ezeket az ügyeket egy másik ország belpolitikai helyzetének befolyásolására használják fel, gyakran éppen a választások előtt, hiszen ez nyilvánvaló arrogancia. Ha valaki esetleg nem értette volna, a szlovák-magyar kapcsolatok jelenlegi problémáiról beszélnek.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Elnök úr, a korrupció a válság egyik fontos oka. Erős vállalatok és befolyásos személyek a saját hasznukra visszaéltek a politikával, az intézményekkel és a pénzekkel. A fejlődés nem szünteti meg a korrupciót, inkább kifinomultabbá teszi. Eddig a tagállamok saját erőfeszítései nem bizonyultak hatékonyak. Ezt nem szabad tagadnunk; ezt el kell ismernünk. Elérkezett a pillanat, amikor a Bizottságnak és a Tanácsnak sürgősen ki kell dolgoznia egy hathatós korrupció ellenes mechanizmust az Unióra és a tagállamokra nézve. Ha ezzel késlekednek, az sérti az európai polgárok érdekeit.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Szlovénia és Horvátország szomszédos országok. Két nemzet, amely századokon át élt együtt komolyabb problémák nélkül. Ez ma is így van, és a szlovének többsége támogatja, hogy Horvátország a lehető leghamarabb felvételt nyerjen az Európai Unióba. 2009-ben, 18 évnyi tárgyalás után a két kormánynak végre sikerült megoldani a határvitát, különös tekintettel az északi adriai-tengeri határra, amely Szlovénia számára jogos aggodalomra adott okot.

A svéd elnökség jelenlétében Stockholmban aláírták a probléma méltányos megoldását szolgáló nemzetközi választott-bírói megállapodást. A megállapodás ratifikálási folyamata már a záró szakaszban van. Szlovéniában még szavaznunk kell róla a június 6-i népszavazáson.

Felszólítom az európai politikai erőket, különösképpen az Európai Néppártot, hogy tájékozódjanak a hazámban éppen a hónapban zajló kampányról, és járuljanak hozzá a pozitív végeredményhez, amely meg fogja erősíteni a jószomszédi kapcsolatot, és lehetővé fogja tenni az instabil Balkán számára az európai perspektívát.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Elnök úr, 10 napja az euróövezet nagyon közel állt az összeomláshoz, de az európai mentőcsomag esélyt adott a közös jövőnknek. Úgy gondolom, hogy a válságnak az euróövezetbe tartozó bizonyos tagállamokban több köze van bizonyos mélyen gyökerező problémákhoz, mint a tőzsdei spekulációhoz. E problémák közé tartoznak a fiskális fegyelmetlenség, a nem megfelelő munkaerőpiac és a magánszektorban felhalmozódott óriási adósságok.

Az euróövezet megmentéséhez meg kell reformálnunk a kormányzást. Az Európai Bizottság múlt heti kormányzási javaslata tartalmazott néhány jó ötletet. Például azt, hogy sokkal nagyobb hangsúlyt kell helyezni a fiskális politikára és a fiskális politika tagállamok közötti világos összehangolására. E javaslatoknak figyelembe kell venniük a strukturális reformok közös programját is. Zapatero úr múlt héten

Spanyolországban a takarékosági program mellett döntött, így elkerülheti a választások szempontjából kockázatosabb munkaerő-piaci reformot.

Végezetül ne aggódjanak az euró értéke miatt: a közös pénz gyengülése jót tesz az euróövezet gazdaságának.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Elnök úr, a Parlamentben döbbenet hallottuk, hogy munkacsoport jön létre, amelynek feladata a Tunézia számára biztosítandó „magasabb státusz” megvitatása.

Hogy miért döbbsentünk meg? Azért, mert nem telik el nap anélkül, hogy ne hallanánk híreket ebből az országból arról, hogyan fenyegetik és félemlítik meg mindazokat a férfiakat és nőket, akik még mindig kritizálni merik a rezsim módszereit.

Anélkül, hogy kitérnék a mostani helyhatósági választások eredményeire – a szavazatok 90%-át a kormányhoz közeli jelöltekre adták le –, felidéznék néhány példát. Május 6-án a rendőrség letartóztatta és bántalmazta Zouhair Makhlouf újságíró, miközben a párizsi ügyvédi kamara egykori elnökével vacsorára tartott. Fahem Boukadous újságíró május 18-án kétségkívül négy év börtönre fogják ítélni. És mi volt a bűne? Hogy beszámolt a Gafsa térségében kitört lázongásról és annak leveréséről. Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou és Radhia Nasraoui jogászok folyamatos megfélemlítésnek vannak kitéve.

Az internetet egyre inkább cenzúrázzák. Elnök úr, mondok egy példát, ha megengedi: az én blogomat is cenzúrázzák ...

(Az elnök felfeszakítja a felszólalót)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Elnök úr, mostanában gyakorlatilag a gazdasági és pénzügyi válságról folytatott minden politikai vita arról szól, hogy hány milliárd euróra van szükség a következő fekete lyuk betöméséhez. A vitázók általában még mindig az Ackermann and Co. szoknyája alá bújnak.

Pedig amire igazán szükség lenne, az a jelenlegi monetáris rendszerről folytatandó alapvető vita. Végre meg kellene vitatni olyan kérdéseket, mint pl. hogy hogyan lehetne a rendszert megtisztítani a növekedési kényszerrel. Mit tehetnénk a bankok hitelezési kényszerének megfékezésére? Talán el kellene törölni a kamatokat? Hogyan érhetjük el az érték és a monetáris érték közötti megkülönböztetést? A pénzt arra kell használnunk, hogy értéket – nem pedig monetáris értéket – teremtsünk a társadalom számára! Mielőtt a valóság megelőz minket, szükség van egy ilyen vitára a monetáris rendszer belső reformjának megkísérlése érdekében. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha erős és főleg független politikáink vannak.

Gerard Batten (EFD). – Elnök úr, biztos vagyok benne, hogy mindenki tudja, hogy az Egyesült Királyságnak új kormánya van, amelyet liberális-demokrata/konzervatív koalíciónak nevezhetünk. A Konzervatív Párt és a Liberális Demokrata Párt közötti megállapodás kimondja a következőt: „megállapodunk, hogy a következő parlamenti ciklus során nem fog további szuverenitás- vagy hatáskör-átruházás történni” – mármint átruházás az Európai Unióra. Persze aki csak egy kicsit is ért a kérdéshez, az tudja, hogy nem lesz további, népszavazást kívánó szuverenitás-átruházás, mivel az a Lisszaboni Szerződéssel már amúgy is megtörtént. Ezért nem kell majd megkérdezni Nagy-Britannia vagy az Európai Unió más tagállamainak lakosait, mivel mindenképpen meg fog történni a szuverenitás átruházása.

Persze, ha Cameron úr tényleg komolyan gondolja, amit mond, akkor most remek lehetősége adódik arra, hogy tartsa magát ehhez az ígéretéhez, mivel – ahogy azt pár hete Trevor Coleman képviselőtársam mondta itt, ebben az ülésteremben – az új európai parlamenti képviselőkkel való gvarapodás azt is jelenti, hogy a Lisszaboni Szerződést minden tagállamnak újra ratifikálnia kell. Tehát Nagy-Britannia esetében Cameron úrnak most remek lehetősége nyílik arra, hogy ne ratifikálja újra a Szerződést, vagy pedig népszavazásra vigye a brit polgárok elé. Reméljük, hogy betartja a szavát, és így fog tenni.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Múlt szombaton részt vettem egy ünnepségen Bécsben a Belvedere palotában. Az ünnepséget a szuverén Ausztriát létrehozó államszerződés aláírásának 55. évfordulója alkalmából tartották. Ez kétségkívül fontos dátum Ausztria történelmében, hiszen megalapozta Ausztria államiságát és szuverenitását.

Ez alkalmából a szlovén külügyminisztérium nagykövete révén informálta az osztrák kormányt, illetve inkább felhívta a figyelmét arra a tényre, hogy az Ausztriát létrehozó államszerződésnek az Ausztriában élő szlovén kisebbség jogaira vonatkozó rendelkezéseit még mindig nem hajtották végre. A kétnyelvű útjelzések úgyszólván még mindig tabutémának számítanak Karintiában, és a bécsi kormány ismét engedményeket tett a szélsőséges nézeteket valló karintiai nacionalistáknak.

Gratulálok Ausztriának ehhez az évfordulóhoz, ugyanakkor felszólítom arra, hogy folytasson békésebb kisebbségpolitikát.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Elnök úr, ma a homofóbia elleni nemzetközi világnap jó alkalmat jelent számunkra, hogy ismét kifejezzük az emberi jogok tiszteletben tartása iránti elkötelezettségünket. Tesszük ezt egy olyan időszakban, amikor még mindig számos országban léteznek olyan rendelkezések vagy gyakorlatok, amelyek szexuális orientáció alapján vagy nemi alapon tesznek megkülönböztetést.

Még határozottabban el kell ítélnünk az egyre gyakrabban előforduló fizikai támadásokat és homofób kijelentéseket. Véget kell vetni a hallgatásnak. A megoldás részét képezi a toleranciára való nevelés, mivel az attitűdökön még mindig van mit változtatni – az európai országokban is. Nem szabad átsiklanunk a toleranciára való nevelés felett, épp ellenkezőleg.

Végezetül pedig az európai diplomáciának fel kell lépnie annak érdekében, hogy a homoszexualitást bűncselekményként elítélő törvényeket töröljék el azokban az országokban, ahol még mindig érvényben vannak. Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy Ashton bárónőhöz folyamodjak ebben az ügyben.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Elnök úr, szeretnék reagálni a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja és a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport bizonyos képviselői által tett megjegyzésekre, amelyekben alaptalanul támadták a bolgár kormányt.

Bulgária a posztkommunista átmenet kezdete óta először fejezett ki határozott politikai akaratot – nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is – a korrupció és a szervezett bűnözés leküzdésére. Mind Bulgária nemzetközi partnerei, mind az ország civil társadalma üdvözlí az e területen elért, érezhető eredményeket. A miniszterelnök és a belügyminiszter támogatottsága 56%, illetve 60%.

Joggal kérdezhetik, miért maradt le ennyire Bulgária, miért áll ennyire hátul az Európai Unió országai között, ami az életszínvonalat illeti. A válasz még mindig a késő 80-as évek kommunista elitjének önző ambícióiban keresendő. A 20 éves átmenet alatt sikerült a régi rendszer elnyomó állambiztonsági rendszerét és annak államgazdasági csápjait kihasználva politikai hatalmuk mellé a gazdasági hatalmat is megszerezni, és a hatalmat továbbadni fiaiknak és unokáiknak. Embereiket sikerült továbbra is ott tartani a legfontosabb minisztériumokban, a bankokban és az iparban.

A jelenlegi kormány minden, egy európai alkotmányos államban megengedett jogi eszközzel küzd a politika és gazdaság szabályozatlan összefonódásai ellen.

Szeretnék az S&D képviselőcsoport képviselőihez fordulni, és megkérném őket, hogy tanuljanak német képviselőtársaiknak az NDK kommunista pártja utódpartjával kapcsolatos tapasztalataiból. A Bolgár Szocialista Párt a Bolgár Kommunista Párt közvetlen jogutódja, akárcsak Németországban a Baloldali Párt. A kormányalakítás nehézségei Észak-Rajna–Vesztfália tartományban azt mutatják, hogy ez a probléma még mindig nagyon aktuális Európában. <>

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Múlt héten munkalátogatást tettem Dél-Spanyolországban, Huelva régióban, az idénymunkások közösségeinél. Láttam ott néhány nagyszerű dolgot, amelyhez gratulálok a spanyol hatóságoknak. Azonban számos probléma is van a legális és illegális bevándorlással kapcsolatban – például a munkaszerződések, amelyeket a jövőben a külföldön munkát vállalók anyanyelvén kell megírni –, nem is említve a munka- és lakhatási körülményekkel kapcsolatos számos problémát. Véleményem szerint az idénymunkásokról szóló uniós irányelvnek mihamarabb a Parlament elé kell kerülnie, hogy minél inkább segítőkész és minél hatékonyabb módon tudjuk kezelni ezeket a problémákat.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Elnök úr, május 14-én este Dél-Bulgáriában, Kardzsali városában a polgárok 54 000 aláírást adtak át nekem, amelyeket azért gyűjtöttek, mert normális munkafeltételeket és erős önkormányzatot akarnak. Az aláírásokat mindössze 10 nap alatt sikerült összegyűjteni Kardzsali megye hét, önkormányzattal rendelkező településén. Az emberek a kormányzás minden szintjén támogatják a korrupció elleni küzdelmet. Az emberek ugyanakkor ellenzik azokat az erőszakos módszereket és intézkedéseket, amelyeket a végrehajtó hatalom alkalmaz, hogy felmentse a bíróságokat és az ügyészséget kötelezettségeik alól, valamint hogy elnyomja az önkormányzatot, és megnyirbálja annak hatalmát.

Például Kardzsali polgármestere ellen az elmúlt évben 138 alkalommal folytattak vizsgálatot, ebből 13 alkalommal ugyanazon projekt ügyében. A DPS-es (Mozgalom a Jogokért és Szabadságokért) polgármesterek vezette 30 önkormányzatnál egy évnél rövidebb idő alatt több mint 700 vizsgálatot folytattak le, míg a GERB-es (Polgárok Bulgária Európai Fejlődéséért) polgármesterek vezette önkormányzatokat egyáltalán

nem vizsgálták. Ezenkívül Kardzsali megye kormányzója még azt sem tette lehetővé, hogy bemenjünk az közigazgatási épületbe átadni a petíciót, így a szabadban kellett gyülekeznünk. Vállaltam, hogy tájékoztatom az európai intézményeket a civil tiltakozásról.

Elnök. – Kazak úr, a tolmácsok jelezték, hogy túl gyorsan beszélt. Nem tudták pontosan lefordítani a felszólalását.

Ezzel a napirendi pontot lezárom.

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

15. Az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Astrid Lulling által a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság nevében benyújtott, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló jelentés (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, előadó. – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, egy olyan időszakban, amikor a körülmények különlegesen rugalmas politikákat tesznek szükségessé, a téma, amelyről most fogok beszélni, megmutatja, hogy a kitartás is erény.

Már a 80-as években is folyamatosan az 1986-os irányelv reformjára szólítottam fel, mivel az nem érte el fő célkitűzését, amely a családi vállalkozásban segítő házastársak helyzetének javítása volt a társadalombiztosítás és az anyasági védelem terén.

A Parlament az 1997-es jelentésem elfogadásával már felszólított ezen túl bátorítan irányelv módosítására, bár a Miniszterek Tanácsa az Európai Bizottság célra többlet, 1984-es javaslatát nem támogatta. A számos emlékeztetés ellenére a Bizottságot egészen 2008 októberéig kellett győzködni, amikor végre a felhívított 1986-os irányelv hatályon kívül helyezését javasolta, hogy azt egy szilárdabb jogi alapokon álló szöveggel váltsák fel.

A Parlament a 2009. május 4-i első olvasatban elfogadta a módosításokat. A Bizottság javaslatát különösen azon a ponton éreztük továbbfejlesztendőnek, hogy a házastársak és elismert élettársak számára kötelezővé kellene tenni, hogy az önálló vállalkozók szociális védelmi rendszerének tagjává váljanak – többek között annak érdekében, hogy személyesen legyenek jogosultak az öregségi nyugdíjra.

Ugyanis ha a tagság önkéntes lenne, akkor túlságosan is sok házastárs hajlana arra, hogy ne éljen ezzel a lehetőséggel, és ne teremtsen meg saját maga számára ezeket a jogokat. Ők például egy válást követően szociális védelem nélkül maradnának, még akkor is, ha évtizedeken át dolgoztak a családi vállalkozásban, és hozzájárultak annak virágzásához.

Sajnálatos módon a kötelező tagság elve nem kapott szótöbbséget a Miniszterek Tanácsában. Ráadásul a Miniszterek Tanácsának kilenc hónapig tartott, hogy közös álláspontot alakítson ki. Ezt végül a spanyol elnökség adta ki, amely egyébként különleges tapintatról és kitartásról tett tanúbizonyságot. Szeretnék köszönetet mondani az elnökségnek és Reding asszony csapatának, akikkel január óta tárgyalok. Az ő megértésüknek és szorgalmuknak köszönhetően egyezsége tudtunk jutni a Tanáccsal, ami lehetővé fogja tenni, hogy az új irányelv a holnapi szavazást követően hatályba lépjen.

Természetesen engedményeket is kellett tennünk, de ugyanakkor elégedetten nyugtázhatjuk, hogy az önálló vállalkozók érdekeit is szolgáltuk. Mivel az önálló vállalkozók teszik ki a munkaerő 16%-át, és egyharmaduk nő, ezért ez a réteg jelentős erő képvisel Európában. Az önálló vállalkozók házastársai – többnyire nők –, akik segítenek a mezőgazdasági, kézműipari, kereskedelmi vagy szellemi szabadfoglalkozás területén tevékenykedő családi vállalkozásban, bizonyos tagállamokban még mindig nagyon sok esetben láthatatlan munkavállalók, és ha ők is bekerülnének a rendszerbe, az növelné a munkaerő-piaci részvételt, és elősegítené a 2020 stratégia célkitűzéseinek gyorsabb elérését.

Ahogy visszagondolok ezen irányelv hosszú és bonyolult létrehozására, meg kell említenem azt az előrelépést, amelyet az önálló vállalkozó nők és az önálló vállalkozók házastársainak anyasági védelme terén elértünk.

Kérésükre az új irányelv lehetővé teszi a keresőtevékenység 14 héten át tartó megszakítását. Ahogy a német mondja, „Politik ist die Kunst des Erreichbaren”, azaz a politika a megvalósítható dolgok művészete. Tudom, hogy vannak olyan képviselők – szerencsére kisebbségben –, akik úgy gondolják, hogy az önálló vállalkozóknak és házastársaiknak saját maguknak kell gondoskodniuk társadalombiztosításukról. Nagyon jól ismerem ezt az érvet, amelyet saját hazámban is gyakran emlegettek 20-30 évvel ezelőtt, amikor a mezőgazdasági termelők házastársai számára kötelezővé tették a mezőgazdasági nyugdíjpénztárba való belépést.

Ezek az emberek ma már örülnek ennek. Szeretném hangsúlyozni, hogy az említett fejlődés nem sérti a szubszidiaritás elvét, mivel szabad döntést hagy a tagállamoknak abban, hogy hogyan valósítják meg a házastársak szociális védelmét, amelyet nemzeti jogukkal összhangban, kötelező vagy önkéntes alapon valósíthatnak meg.

Elnök asszony, mint láthatják, nincs időm mindenről beszélni, amit dicsérni szeretnék az irányelvben, de láthatják, hogy még mindig képesek vagyunk szociális területen olyan európai irányelveket kidolgozni, amelyek az európaiak érdekeit szolgálják, és amelyek csökkentik a verseny torzulásait az egységes piacon. Hálás köszönetem mindenkinek, akik dolgoztak ezen az irányelven, köztük a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság tagjainak is.

(Taps)

Elnök. – Lulling asszony, nem akartam félbeszakítani, de most négy percre volt jogosult, és a végén kettőre. Így most a végére egy perce maradt.

Günther Oettinger, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, örülök, hogy részt vehetek a Lulling asszony által előterjesztett, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló bizottsági javaslatra vonatkozó ajánlástervezet parlamenti vitáján.

Javaslatunk erőteljes jelzés arra nézve, hogy nem nézhetjük szó nélkül, hogy a nők elszegényedjenek a szociális védelem hiánya miatt. A javaslat ugyanakkor jelentős előrelépést jelent a nők vállalkozói tevékenységének támogatása terén is. E témák fontosságát jelen körülmények között talán nem is kell hangsúlyoznom.

Tisztelettel szeretnék adózni az előadónak, Lulling asszonynak azon erőfeszítése miatt, hogy egyezsége sikerült jutnia a spanyol elnökséggel ebben a technikailag összetett és politikailag érzékeny témában. A Bizottság teljes mértékben támogatja a bizottság által május 3-án döntő többséggel jóváhagyott szöveget, és ugyanerre sürgetem a Parlamentet is. A mostani szöveg elfogadása világos üzenet lenne a Tanács felé, és előkészítené a javaslat végső elfogadását. És ami még fontosabb, a szöveg elfogadása valóban változást hozna akkor, amikor erre nagyon nagy szükség van.

Anna Záborská, a PPE képviselőcsoport nevében. – (SK) Először is szeretnék köszönetet mondani képviselőtársunknak, Astrid Lullingnak, azért a hosszú és szisztematikus erőfeszítésért, amelyet ezen irányelv módosítása érdekében kifejtett. Az előterjesztett véleménnyel kapcsolatban három, általam fontosnak tartott pontot szeretnék hangsúlyozni.

Ma az Európai Unióban nem megfelelő az önálló vállalkozói tevékenységet folytató anyák védelme, és nincs megfelelő előrelépés az önálló vállalkozók házastársai helyzetének tekintetében sem. Bízom benne, hogy ez elfogadott szöveg minden ágazatra érvényes lesz, nem csak a mezőgazdaságra.

Ha megfelelő körülményeket akarunk teremteni a családi vállalkozások fejlődéséhez, az magában foglalja a kis- és középvállalkozások támogatását is. Ez pedig arra is kiterjed, hogy teret adunk a magánkezdeményezéseknek és az új munkahelyek létrehozásának. Egy ilyen környezet egyik összetevője a házastársuk családi vállalkozásában besegítő szociális védelme. Az ő munkájuk is olyan hasznos a gazdaság számára, mint az alkalmazottaké. Ezért joguk van olyan szociális védelemhez, amelyet az alkalmazottaknak is biztosít az állam.

Azonban e szociális védelem megfelelő mechanizmusainak megteremtésekor teljes mértékben tiszteletben kell tartanunk a szubszidiaritás elvét. Az eszközök megválasztása a tagállamok kezében kell, hogy maradjon.

Végezetül pedig, a gyermekeknek életük első néhány hónapjában mindennél jobban szükségük van az édesanyjukra, függetlenül attól, hogy Franciaországban, Németországban vagy Szlovákiában születtek-e. Bízom benne, hogy az újonnan fogalmazott, szülési szabadságról szóló irányelv következtében az anyasági ellátás hamarosan kivétel nélkül minden dolgozó anya számára 18 hétre fog növekedni.

Rovana Plumb, az S&D képviselőcsoport nevében. – (RO) Köszönöm, elnök asszony. Szeretnék köszönetet mondani a biztos úrnak, a Tanács képviselőinek és utoljára, de nem utolsósorban Lulling asszonynak, akivel igazán remekül tudtunk együttműködni. Köszönetet szeretnék mondani minden kollégámnak a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságban is.

Az Európai Unióban most valójában kritikus időszakot, válságot élünk meg, de ez az irányelv előmozdítja a nők vállalkozói tevékenységét. Az Európai Uniónak az új munkahelyek és a munkaerő-piaci esélyegyenlőség megteremtése érdekében támogatnia kell és elő kell mozdítania a nők vállalkozói tevékenységét, különösen a jelen időszakban.

Szeretném elmondani, hogy az ezen irányelvre vonatkozó javaslaton belül mindig is támogattuk azt az álláspontot, hogy az önálló vállalkozó nőknek, valamint az önálló vállalkozók házastársainak és élettársainak, ha gyermeket vállalnak, szociális védelmet és fizetett szülési szabadságot kell kapniuk. Támogatjuk azt az elképzelést, hogy a nők önálló vállalkozói tevékenysége előtt álló akadályok felszámolásához szükség van az önálló vállalkozók házastársainak védelmére. Támogatjuk azt is, hogy a nemzeti szerveknek világos hatásköröket kell kapniuk a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség támogatására.

Az anyák számára nem jelenthet hátrányt az, hogy szülési szabadságuk alatt megszakítják munkaerő-piaci tevékenységüket. A tagállamoknak megfelelő eszközöket kell találniuk az anyák támogatására, hogy azok meg tudják őrizni szakmai szerepüket a társadalomban, figyelembe véve a szakmai és magánélet egyensúlyát. Ugyanakkor fontosnak tartom, hogy megfelelő eszközöket találjunk arra, hogy ezek az anyák vissza tudjanak illeszkedni az üzleti környezetbe, és ezáltal aktívan hozzájárulhassanak saját családjuk támogatásához.

A gazdasági, szociális és kulturális jogok tiszteletben tartása és védelme, valamint a szakmai és magánélet támogatása olyan alapvető célkitűzések, amelyeket az új irányelvnek is támogatnia kell.

Antonia Parvanova, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (BG) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, először is szeretnék köszönetet mondani Lulling asszonynak azért a sok-sok óráért, amelyet azzal töltött, hogy megfelelő kompromisszum és megegyezés jöjjön létre a Tanáccsal. Az irányelv egyes kulcskérdéseivel kapcsolatos különböző vélemények ellenére és nem elfelejtve, hogy az irányelv még a második olvasaton is át fog menni, szeretném határozottan kijelenteni, hogy a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport támogatja az elért kompromisszumos döntést, hogy ezt a jogszabályt a tagállamok mihamarabb bevezethessék.

Ezen jogszabály módosítása lehetővé teszi a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód biztosítását, különös tekintettel a szociális védelem témájára, azon belül is főleg az önálló vállalkozó nőkre. Ez az új jogi keret ugyanolyan szintű védelmet fog lehetővé tenni mindkét esetben: az önálló vállalkozó nők, illetve az önálló vállalkozók házastársai és élettársai esetében.

Az irányelv módosításának köszönhetően az önálló vállalkozó nőknek és az önálló vállalkozók házastársainak és élettársainak a tagállamok általános társadalombiztosítási jogosultságokat fognak biztosítani, köztük a 14 hetes fizetett szülési szabadságot.

Az irányelv módosítása teljesen időszerű és pozitív döntés, amely az önálló vállalkozó nők, illetve az önálló vállalkozók házastársai és élettársai számára lehetővé fogja tenni, hogy ugyanazokat a társadalombiztosítási jogosultságokat élvezhessék, mint az alkalmazottak. A házastársak és élettársak nem alkalmazottak. Azonban figyelembe kell venni, hogy általában segítenek az önálló vállalkozóknak – ez a gyakorlat az én hazámban a mezőgazdasági ágazatban, a kis cégeknél és a szabadfoglalkozásúak körében széles körben elterjedt.

A jogszabály módosítása lehetővé fogja tenni a tagállamok számára azt a döntést, hogy lehetőséget biztosítsanak az önálló vállalkozó nőknek és az önálló vállalkozókat segítő házastársaknak a társadalombiztosítási rendszerbe való önkéntes vagy kötelező alapon történő belépésre. Ez egyenlő mértékű szociális védelmet és egyenlő jogokat fog biztosítani a családi mezőgazdasági vállalkozásokban dolgozó nőknek. A tagállamoknak – a piaci kockázatok, a termelés és a pénzügyi válság kezelése mellett – gondoskodniuk kell a legjobb társadalom- és egészségbiztosítási rendszerről.

Ez az egyetlen lehetséges módja annak, hogy valóban javuljon az önálló vállalkozó nők és az önálló vállalkozók házastársainak és nőnemű élettársainak a helyzete, különösen, ami a szociális és gazdasági védelmüket illeti, függetlenül házastársuk vagy élettársuk szociális és gazdasági védelmétől.

Úgy gondolom, hogy ez az átfogó jogalkotási szöveg egy kis előrelépés jelent, ami azonban kiemelkedően fontos a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód tekintetében. Ez a lépés a férfiak és nők esélyegyenlőségére

irányuló stratégiai célkitűzés megvalósítása, valamint a nemrég korszerűsített program – a Peking+15 cselekvési program – megvalósítása felé mutat.

Véleményem szerint e kis, de alapvető fontosságú lépéssel további előrehaladást érünk el a reprodukív egészségre vonatkozó programok javítása és az európai általános egészségügyi és társadalombiztosítási piac, valamint az anyasági védelem és a jó életminőség irányában – függetlenül a földrajzi, társadalmi, kulturális és etnikai különbségektől. Ez az előrelépés pedig lehetővé fogja tenni számunkra, hogy rangsoroljunk, illetve hogy könnyen összeegyeztessük a szakmai és a magánéletet. Ez pedig meg fogja teremteni a nemek közötti egyenlőség és a felelősség nemek közötti megosztásának szilárd alapjait.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök asszony, természetesen én is gratulálok Lulling asszonynak, valamint a Tanács és a Bizottság összes tagjának, akik dolgoztak ezen az irányelvben.

Ugyanazt a megjegyzést szeretném tenni, mint Lulling asszony. Aggályosnak tartom, hogy bizonyos tagállamok olyan sok akadályt gördítenek az európai szintű megkülönböztetésmentesség és egyenlő bánásmód egységesítése útjába. Nem ez az egyetlen alkalom, amikor ennek tanúi lehetünk. Megfigyelhetjük ezt a többszörös megkülönböztetésre és a más területeken való egyenlő bánásmódra vonatkozó irányelv esetében is, és szerintem ezen el kell gondolkodnunk egy pillanatra.

Nem hivatkozhatunk a szubszidiaritásra, amikor egy olyan fontos, alapvető kérdéstről van szó, mint az Európai Unióban élők világos, alapvető jogai. Szerintem a szubszidiaritás nem lehet ürügy arra, hogy megengedjük, hogy az Európai Unióban bárkinek megkülönböztetést kelljen elszenvednie.

Véleményem szerint a most elfogadásra váró irányelv – és remélem, valóban el fogjuk fogadni – meg fogja oldani a problémának ezt a részét. Úgy gondolom, hogy ez jó és fontos dolog. Az egyenlő bánásmód jobb alkalmazását kínálja azok számára, akik most keresik a lehetőséget, hogy önálló vállalkozói tevékenységbe kezdjenek. És természetesen az általuk eltartottaknak is: az önálló vállalkozók feleségeinek vagy férjeinek.

Azonban van még egy fontos kérdés, amelyet szintén hangsúlyoznunk kell. Voltak, akik a szülési szabadság 14 hétre emelését előrelépésnek nevezték, és valóban az is. Azonban ne feledkezzünk meg arról sem, hogy egy másik irányelvet is előterjesztettek, amely hangsúlyozza a szülési szabadság – és ragaszkodom hozzá, hogy ez szabadság, nem pedig betegség miatti hiányzás – egyenlő alapon történő meghosszabbításának szükségességét.

Ez szükségképpen azt is jelenti, hogy nemcsak a tagállamok között nem lehet megkülönböztetés, hanem a szülési szabadságot igénybe venni kívánók által gyakorolni kívánt különböző tevékenységek között sem. Következésképpen az egyenlő jogok – mind a tagállamok között, mind pedig a különböző tevékenységek és a társadalombiztosítások terjedelme tekintetében való – biztosításának szükségessége olyan prioritás, amely túlmutat a ma elfogandó irányelvben – és ezt határozottan állítom.

Marina Yannakoudakis, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, először is szeretnék gratulálni Lulling asszonynak ehhez a jelentéshez; látszik, hogy nagy munkát végzett el.

Amikor először hallottam erről a jelentésről, azon gondolkodtam, vajon hogy fog működni logisztikai szempontból. A jelentés célkitűzése nagyszerű. A jelentés támogatja az önálló vállalkozó nők és férfiak, illetve a házastársuk közötti egyenlő bánásmódot.

De aztán arra gondoltam, hogyan fogják fogadni ezt a jelentést például az önálló vállalkozói tevékenységet folytató egyéni vállalkozók, például a vízvezeték-szerelők vagy villanszerelők. Ellenérvként felhozhatjuk, hogy mondjuk egy ilyen vállalkozó felesége esténként besegíthet a papírmunkába és a telefonok fogadásába. Hogyan alkalmazható a jelentés egy ilyen esetre?

Ilyen esetben a vállalkozótól el fogják várni, hogy társadalombiztosítási járulékot fizessen a házastársa után, aki ily módon szükség estén jogosult lesz a szülési szabadságra? Egy ilyen egyéni vállalkozó, aki a jelenlegi gazdasági környezetben küzd az életben maradásért, ki tudja fizetni ezt a közvetett adót, és vajon ő és felesége ki akarják-e fizetni ezt a plusz terhet? Ha a járulék befizetését nem gondolják előnyösnek, akkor egyszerűen nem fogják befizetni – hiszen végül is senki nem tudja, hogy a feleség besegít a férjnek. És amúgy is, nem ez az, amit a házastársak csinálnak, hogy segítenek egymásnak?

Aztán még egy kicsit továbbgondoltam ezt az esetet: eltelik pár év, és elválnak, ahogy az gyakran megtörténik. Mi lesz akkor? Bíróságra mennek, és a feleség megkopszítja a szegény fickót, mondván, hogy nem fizetett járulékot. Érdekes idők és jelentés érdekes mellékhatásai.

Az önálló vállalkozók száma az Egyesült Királyságban 1,7 millióra emelkedett. Ennek a növekedésnek az egyik oka az, hogy manapság kevesebb munkalehetőség van, így az emberek elkezdik beindítani saját vállalkozásukat. Az államnak vajon nem kellene támogatnia őket ebben az erőfeszítésükben?

Tanulmányoztam Lulling asszony módosításait, és úgy gondolom, hogy jelentős erőfeszítéseket tett az önálló vállalkozókról szóló, eredetileg vaskezes jelentés fejlesztése érdekében. Azonban még mindig vannak aggodalmaim a Brüsszelben hozott és hozandó foglalkoztatási jogszabályokat illetően. Szerintem a legjobb ezt a munkát a nemzeti kormányokra hagyni, mivel ők a legalkalmasabbak arra, hogy megítéljék polgáraik szükségleteit – ahogy azt valójában a jelentés is állítja.

Támogatom Lulling asszony azon javaslatait, hogy a nemzeti rendszereknek fel kellene ismerniük az önálló vállalkozók védelmének fontosságát, és hogy fel kell lépniük a megkülönböztetés minden formája ellen, de még mindig nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez a Parlament a legmegfelelőbb hely arra, hogy foglalkoztatási ügyekkel foglalkozzunk.

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani a Tanácsnak és a Bizottságnak. Szeretnék őszinte köszönetet mondani Lulling asszonynak is, mivel az ő elkötelezettségének és kitűnő munkájának köszönhető, hogy most elérkeztünk a második olvasathoz. Megállapodtunk az önálló vállalkozók és élettársaik egyenlő bánásmódhoz való jogáról, és az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja támogatja ezt a javaslatot.

A szóban forgó munkaerő nagyrészt olyan nőkből áll, akik eddig láthatatlanok voltak. A korábbi irányelv e szükséges felülvizsgálata megszünteti azt a megkülönböztetést, amely korábban hátrányos helyzetbe hozta az önálló vállalkozókat és élettársaikat.

Az önálló vállalkozó nőknek és az önálló vállalkozók élettársainak nyilvánvalóan biztosítani kell lenniük a tagállamok társadalombiztosítási rendszerei által. Egy másik fontos kérdés, amelyről az irányelv kapcsán tárgyaltunk, az volt, hogy a foglalkoztatottaknak járó hosszabb szülői szabadságáról szóló jövőbeli irányelv esetén a Bizottságnak tájékoztatnia kell erről a Parlamentet és a Tanácsot, hogy adott esetben lehetőségünk legyen az önálló vállalkozóknak is a foglalkoztatottakkal azonos jogokat biztosítani.

Szeretném még hozzátenni, hogy tekintettel az Európa 2020 stratégiára és az EU-n belüli növekedés fokozására teendő erőfeszítésekre fel kell számolni a női vállalkozókkal szembeni megkülönböztetést. Nekik is biztosítani kell a szülői szabadsághoz való jogot, valamint a szakmai és magánélet összeegyeztetésének lehetőségét – erről a témáról gyakran folytatunk vitát.

Mara Bizzotto, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, ha létezik még különbség a férfiak és nők között a munkaerőpiacon, akkor ez a különbség minden bizonnyal sokkal erőteljesebben jelentkezik az önálló vállalkozók körében. A nők gyakran arra kényszerülnek, hogy feláldozzák a saját szakmai ambícióikat egy olyan szerep és munka érdekében, amely abból az abszurd feltételezésből származik, hogy teljes mértékben a családjuknak akarják szentelni magukat.

Véleményem szerint e probléma megoldására intézkedéseket kell hoznunk – olyanokat, amelyeket a szóban forgó irányelv is tartalmaz –, és közben nem szabad szem elől téveszteniünk vezérszavunkat, a családot, mert intézkedéseinknek csak így van értelmük és csak így van remény a sikerrel!

Ha meg akarjuk szabadítani a nőket attól a kínzó dilemmától, hogy választaniuk kell az anyaszerep, a feleségszerep és a vállalkozói szerep között, ami azt jelenti, hogy csökkenteni kell családi kötelezettségeiket, és a család támogatását célzó, pozitív egyedi intézkedések révén egyenesen a probléma gyökeréig kell hatolnunk. Legyen szó bármilyen intézkedéscsomagról, ha nem állítja középpontba a családot, akkor csak stratégiák lomtára lesz, amely végül sikertelennek fog bizonyulni.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, 24 év után itt az ideje, hogy megreformáljuk és módosítsuk az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvet.

A spanyol elnökség most – két évvel azután, hogy a Bizottság előterjesztette javaslatát – megvalósítható és elfogadható kompromisszumra jutott előadónkkal, Lulling asszonnyal. Természetesen nem értünk el mindent, amit akartunk. Vita tárgyát képezte a több szabályozás és a több biztosítási kötelezettség. Meg kell oldanunk azt a kérdést, hogy milyen szigorúak legyenek vagy lehetnek a kötelezettségek az önálló vállalkozó nők és különösen a segítő házastársak (többnyire nők) esetében szükséges szociális védelem tekintetében. Ha a nők kis- és középvállalkozásokban segítenek, akkor legalább saját biztosítással kell rendelkezniük. Magának a vállalkozásnak kell ezt biztosítania.

Tudjuk, hogy az önálló vállalkozás lehetőséget jelent, de ugyanakkor kockázatot is – különösen, ami a bevétel összegét illeti, amely gyakran ingadozó. Azonban nem csak magáneszközökből lehet fedezni az alapvető szociális védelmet. Egy társadalomban mindenkinek legjobb képessége szerint felelősséget kell vállalnia saját szociális védelméért, hogy ne váljon a társadalom számára teherrel, és biztosítva legyen minden helyzetre, ami az életben adódhat. Örülök, hogy a javaslat minden önálló vállalkozóra vonatkozik, és nem korlátozódik a mezőgazdaságban tevékenykedőkre. A tagállamok dönthetnek, hogy melyik utat választják: hogy kötelezővé vagy önkéntessé akarják-e tenni a fedezetet. Ez a szubszidiaritás.

Az önálló vállalkozó nők 14 hetes szülési szabadsága jó döntés, így ezek a nők egyenlő jogot fognak élvezni az alkalmazottakkal, és elegendő idő fog rendelkezésre állni az anya és gyermek megfelelő felépülésére. Ez az új irányelv fontos lépés az egyenlőség irányába, és jelentősen csökkenti a kockázatokat azon férfiak és nők számára, akik önálló vállalkozást folytatnak. Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki az irányelven dolgozott.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmódról szóló irányelv döntő fontosságú, mivel európai nők millióinak – az önálló vállalkozó nőknek vagy azoknak, akik házastársuknak segítenek – teremt az alkalmazottként dolgozó nőkével összehasonlítható szociális feltételeket.

Az irányelv legfontosabb kulcseleme a minimum 14 hetes szülési szabadsághoz való jog. Az önálló vállalkozó nőkre vonatkozó feltételek javításának szükségessége nyilvánvalóvá válik, ha megnézzük, hogy jelenleg viszonylag kevés nő van az önálló vállalkozók között. Az EU-ban a női munkaerőnek csupán 8%-a önálló vállalkozó, a férfiak esetében ez a szám 16%. Ösztönöznünk kell a nőket az önálló vállalkozásra, és ebben a tekintetben az irányelv egy lépést jelent a helyes irányba. Sok nő lenne szívesen önálló vállalkozó, de a bizonytalan szociális feltételek miatt nincs hozzá a bátorsága. Véleményem szerint ezt az irányelvet a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság általános anyasági irányelv érdekében végzett fontos munkájával összefüggésben kell szemlélni. Az európai egyenlőség sarokköve, hogy minden európai nőnek joga legyen a szülési szabadsághoz, mégpedig úgy, hogy azzal ne romoljon a munkaerő-piaci helyzete.

Ha az EU-ban meg akarjuk valósítani a polgáraink jólétének biztosítására irányuló célkitűzést, akkor az európai nőknek megfelelő lehetőséget kell biztosítanunk a szülési szabadságra. Ha az EU-ban meg akarjuk valósítani a polgáraink jólétének biztosítására irányuló célkitűzést, akkor elő kell segítenünk a születési ráta növekedését. Remélem, hogy ennek elérésében ez az irányelv csak az első lesz a két lépés közül. Most azt biztosítjuk, hogy minden európai nőnek joga legyen a szülési szabadsághoz. A következő lépésnek – a valódi egyenlőség érdekében – az apasági szabadság biztosításának kell lennie.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Elnök asszony, mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani az előadónak ezért a nagyszerű kompromisszumért. Európában újabban – különösen az Európa 2020 keretében – sok szó esik a versenyképességről, illetve főleg arról, hogyan lehetne a kis- és középvállalkozások számának növelésével megalapozni a versenyképességet.

Ha ösztönözni akarjuk a vállalkozásokat, akkor az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásával kapcsolatos kérdések kulcsfontosságúak, és e vita részét képezik. Meg kell teremtenünk annak alapjait, hogy az emberek, mind a férfiak, mind a nők számára, valódi alternatíva legyen az önálló vállalkozás. Azáltal is ösztönöznünk kell a vállalkozásokat, hogy a vállalkozói ismereteket beépítjük a tanulmányi programokba. E tekintetben messze le vagyunk maradva az Amerikai Egyesült Államok és más országok mögött.

Amikor az egyenlőségről beszélünk, nem szabad elfelejtenünk, hogy az ezzel kapcsolatos helyzetet a legjobban leíró egyik mutató éppen a vállalkozások kérdése, illetve a vállalkozások beindításának nemtől független lehetőségei. Ha megnézzük az európai számadatokat, azt találjuk, hogy a vállalkozók többsége férfi. Ha a vállalkozások növekedéséről és ennek támogatásáról beszélünk, szomorúan kell megjegyeznem, hogy a statisztikák szerint a női vállalkozók körében sokkal kisebb a növekedésre való törekvés, mint a férfiak esetén.

E számadatoknak természetesen sok oka lehet, de az tény, hogy jelenleg a vállalkozókra vonatkozó társadalombiztosítási rendszerek olyan elégtelenek, hogy az különösen a női vállalkozók esetében problémákhoz vezet, ahogy e vita során is hallhattuk. Ezenkívül pedig, ha az anyaság, az apaság és a vállalkozói lét kérdését közösen akarjuk kezelni, akkor egyedi intézkedéseket kell hoznunk, mivel az önálló vállalkozók munkája sokszor kiszámíthatatlan, a munkanapjuk hosszú és a megélhetésük bizonytalan. Ez a jogalkotási szöveg nagyszerű lépés a vállalkozásokkal kapcsolatos ösztönzőbb és egyenlőbb megközelítéshez.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Elnök asszony, ez a folyamat a vége felé jár, és ez korlátai dacára is fontos. Ideje biztosítani, hogy minden dolgozó nőnek – ideértve a több millió önálló vállalkozó nőt, valamint az önálló vállalkozók házastársait és *de facto* élettársait – azonos jogai legyenek, különösképpen a szülési szabadság tekintetében.

Habár ez az irányelv alapjaiban véve helyes, nem tesz meg mindent a megkülönböztetés elleni küzdelem és az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében. Az irányelv egy pozitív lépés, amelyet támogatunk. Azonban nem akarunk megállni a 14 hetes szülési szabadságnál, és a szülési és apasági szabadságról szóló jövőbeli irányelvet a szóban forgó irányelvben tárgyalt esetekben is alkalmazni kell majd.

Ez természetesen még hosszú küzdelem lesz, de üdvözljük az eddig elért előrelépést, és gratulálunk az előadónak a folyamat egésze során tanúsított elkötelezettségéért.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Parlament ma erőteljes üzenetet közvetít az önálló vállalkozásban dolgozó házastársuknak segítő nőknek. Mostantól az ő szociális jogaik jelentős mértékben javulnak. Szeretnék gratulálni az előadónak, Lulling asszonynak a munkájáért.

Európának meg kell védeni a polgárait. A „segítő házastársak” új fogalom meghatározása révén a házastársak és az élettársak jogosulttá válnak a szociális védelemre betegség vagy nyugdíjba vonulás esetén. A pékek házastársai mostantól kezdve élhetnek szociális jogaikkal.

Azonban sajnálatos, hogy a Tanács nem értett egyet a kötelező tagsággal, hanem az önkéntes tagsági rendszert fogadta el.

A szülési szabadság minden nőnek biztosított. Az új szöveg az önálló vállalkozó nőknek és az önálló vállalkozók feleségeinek az egész Európai Unióban biztosítja a szülési szabadság minimális időtartamát. Az e szabadság tekintetében megállapított időtartam jelenleg 14 hét. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport részéről én vagyok az árnyékelőadója a várandós munkavállalók munkahelyi egészségéről és biztonságáról szóló irányelvnek. Őszintén remélem, hogy e szöveg elfogadása révén a szülési szabadság hosszabb lesz. És azután miért ne hosszabbítanánk meg az önálló vállalkozó nők szülési szabadságát is?

Végezetül elmondanám, hogy Európa javasolt néhány kreatív és gyakorlatias megoldást, amelyek segíthetnek a pároknak a szakmai és magánélet összeegyeztetésében. Most itt az ideje az intézkedéseknek és a javaslatok mihamarabbi megvalósításának. A nők védelmére irányuló európai kampányban újabb előrelépést teszünk ezzel a szöveggel. Azonban az európai parlamenti képviselőknek továbbra is dolgozniuk kell a férfiak és nők közötti egyenlőtlenségek felszámolásán.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Elnök asszony, ezt az irányelvet sürgősen felül kell vizsgálni. Ez a jelentés fontos, mivel megoldást fog nyújtani az önálló vállalkozók igazságtalan és megkülönböztető helyzetére, ugyanakkor ösztönözni fogja a nők körében a vállalkozást.

Mostantól kezdve az önálló vállalkozó nőknek, valamint az önálló vállalkozók házastársainak és *de facto* élettársainak joguk lesz a fizetett szülési szabadsághoz, méghozzá a fix fizetéssel rendelkezőkkel azonos időtartamban és összegben. Ennek előfeltétele azonban a társadalombiztosítási járulék befizetése. Csak így lehet jogos és igazságos, hiszen a fix fizetéssel rendelkezők is fizetnek társadalombiztosítási járulékot.

Az is igazságos, hogy a szülési szabadsághoz való jog nem korlátozódhat a mezőgazdasági ágazatra, hanem azt ki kell terjeszteni minden önálló vállalkozóra, akik – ha jól emlékszem – 2007-ben az Európai Unióban a munkavállalók 10,5%-át tették ki. Ezért a szülési szabadsághoz való jogot minden önálló vállalkozónak meg kell kapnia, függetlenül tevékenységi körétől – legyen az a kézműipar vagy a kereskedelem, legyen szó szabadfoglalkozásúakról vagy kis- és középvállalkozásokról.

Támogatnunk kell az egyenlőséget, ezért remélem, hogy az Európai Parlament el fogja fogadni azokat a javaslatokat, amelyeket a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság már elfogadott.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) A jelenlegi intézkedések elfogadása gazdasági és szociális szempontból is nagyon fontos, de azon értékek miatt is, amelyeket a család és az esélyegyenlőség védelme testesít meg.

A jelenlegi válság és annak következtében a munkanélküliség növekedése különösen a sérülékenyebb csoportokat érinti. Ezen csoportok egyikét képezik a nők. Ezért azok a jogi intézkedések, amelyek egyenlő helyzetet teremtenek az önálló vállalkozók számára, megkönnyítik majd a nők számára a saját vállalkozás beindítását. Ez fontos az európai gazdasági fejlődés felgyorsítása és a munkanélküliség csökkentése szempontjából, de fontos azért is, mert egyre több nő dönt úgy, hogy saját vállalkozásba kezd. Ők hozzák

meg a döntéseket, ők felelősek a saját cégükért, ők döntenek el, mit tegyenek, és mire költsenek, és nem szabad, hogy hátrányos megkülönböztetés érje őket.

A kisvállalkozásokban a nők meg tudják valósítani vágyaikat – azok a nők, akik dolgozni szeretnének, de nem akarnak lemondani a családi életéről sem. Ezek az intézkedések lehetővé teszik a családpolitikát komolyan vevő tagállamok számára saját jogszabályaik javítását. Szeretném felhívni a figyelmet még egy csoportra, amelynek további védelemre van szüksége, és amelynek helyzetére oda kell figyelünk. Az otthon, a háztartásban dolgozó nőkről beszélek. A háztartási munkát nem kezelik munkaként, holott valójában napi kb. 200 feladat ellátását foglalja magában. A háztartásbelieknek gyakran nem jár öregségi nyugdíj, egészségügyi ellátás és fizetett szabadság. Ezzel kapcsolatban úgy gondolom, hogy olyan szabályozásokat kell hozni, amelyek megkönnyítik, hogy ezek a nők élvezhessék a szociális védelem minden formáját.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Elnök asszony, én is szeretnék köszönetet mondani Lulling asszonynak és a spanyol elnökségnek. Lulling asszonynak a kitartásáért, állhatatosságáért és kemény munkájáért, amelyet annak érdekében végzett, hogy elérjünk ide, ahol ma tartunk; a spanyol elnökségnek pedig azért, mert lehetővé tette, hogy a Tanácson belüli eltérő és ellentétes nézőpontok is kifejezésre kerülhessenek, ami lehetővé tette számunkra, hogy ma szavazzunk erről a megállapodásról.

Ebben a vitában a 86/613/EGK irányelv módosításával foglalkozunk, amelyről nyilvánvalóan kiderült, hogy nem érte el a célkitűzéseit. Úgy gondolom, hogy nagyon fontos hangsúlyozni, milyen alapvető jelentőséggel bír ez a megállapodás Európában a válság és bizonytalanság idején, amely azonban nem gátolta a nők és az önálló vállalkozók szociális védelmének előmozdítását.

Szeretném emlékeztetni önöket, hogy 2007-ben az Európai Unióban a dolgozó személyek több mint 10%-a önálló vállalkozó volt. A most elért megállapodás talán nem a legjobb megoldás, de lehetőséget teremt a további fejlődésre a jövőben.

Az irányelv fő célkitűzése a szociális védelem kiterjesztése minden önálló vállalkozó élettársára, beleértve a nem házastársi kapcsolatban élő párokat is, valamint minden önálló vállalkozó vagy önálló vállalkozó pár társadalombiztosítás általi fedezete, amely napjainkban nem minden tagállamban valósul meg.

Jelenleg aktívan foglalkozunk az Európa 2020 stratégia kialakításával, amelyben az európai modell jövőjét kívánjuk meghatározni. Ez a jövő nem hagyhatja figyelmen kívül az egyenlő bánásmód elvét, ezért nagyon fontos, hogy olyan intézkedéseket hozzunk, amelyek biztosítják ezen elv betartását. Reményeim szerint a javaslat elfogadásával megtett mai lépésünk csak az első a sok jövőbeli lépés közül.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Örülök, hogy Lulling asszonynak a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság nevében írt jelentése csaknem egyhangú támogatást élvez. A jelentés az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelv módosításával foglalkozik.

Nagyon fontos, hogy sikerült kompromisszumra jutni és előrelépést elérni az önálló vállalkozók helyzetét illetően, akik a munkaerőpiac kb. 10%-át teszik ki. A módosítások közül a legfontosabb az a lehetőség, hogy az önálló vállalkozók, illetve házastársuk vagy élettársuk szociális védelemben részesülhetnek. Ezen belül is a legfontosabb az a lehetőség, hogy nyugdíjjárulékot fizethetnek, és hogy fizetett szülési szabadságot kaphatnak azokhoz a nőkhez hasonlóan, akik egy munkáltató alkalmazásában állnak. Ezeket a jogosultságokat európai szintű jogszabályokkal kell biztosítani.

Vannak olyan intézkedések, amelyek nemcsak a nők helyzetének javítását fogják elősegíteni, hanem csökkenteni fogják az önálló vállalkozók és az alkalmazottak közötti jelentős egyenlőtlenségeket. A családi vállalkozásokban dolgozó millióknak legalább a lehetőségük meglesz rá, hogy élvezzék a társadalombiztosítási rendszerbe való belépésen alapuló, önkéntesen választható szociális védelem előnyeit, amely nélkül rosszabb helyzetben lennének. Ez egy fontos lépés előre, annál is inkább, mivel a ma létrejött kompromisszumra éveket kellett várni.

Felszólítom képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a jelentést. Szeretnék ezen a ponton nagyon őszintén köszönetet mondani Lulling asszonynak, mivel a jelentés sok önálló vállalkozó nő életét fogja megkönnyíteni.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, Lulling asszony kitűnő jelentésével az Európai Parlament még tovább próbálja csökkenteni a férfiak és nők munkahelyi bánásmódja terén tapasztalható különbségeket, és én üdvözlöm ezt az előrelépést. Ez egy újabb lépés egy hosszú úton.

Úgy gondolom, hogy nagyon fontos hangsúlyozni az önálló vállalkozókat segítő házastársak vagy elismert élettársak szociális védelmének fontosságát. Ne feledkezzünk meg arról, hogy a segítő házastársak számos európai országban még mindig nem rendelkeznek külön jogállással, munkájukat nem ismerik el, és nem rendelkeznek az önálló vállalkozók társadalombiztosítási fedezetével. 2010-et írunk, és bizonyos tagállamokban a nők jogait még mindig nem ismerik el, és a nők teljes mértékben házastársuk biztosításától függenek.

A gazdasági válság idején nem engedhetjük meg, hogy a segítő házastársak egy olyan rendszertől függjenek, amely például válás vagy az élettársi kapcsolat felbomlása esetén egyik napról a másikra szegénységbe taszíthatja őket. Ezért nem tudunk egyetérteni a tagállamok azon lehetőségével, hogy olyan nemzeti rendelkezéseket tartsanak fenn, amelyek korlátozzák a meghatározott szociális védelmi rendszerekhez vagy a védelem egy bizonyos szintjéhez való hozzáférést. A segítő házastársaknak társadalombiztosítási fedezettel kell rendelkezniük a nyugdíj, a családi pótlék, az egészségügyi ellátás, a rokkantsági ellátás és az anyasági ellátás terén egyaránt.

Végezetül a tárgyalások jelen állása szerint a tagállamok dönthetik el, hogy a szociális védelem kötelező vagy önkéntes alapon legyen alkalmazandó. Ezért kifejezetten arra bátorítok minden tagállamot, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a védelem kötelező alapon valósuljon meg. A gazdasági válság idején különösképp küzdenünk kell a munkahelyek bizonytalanná válása, illetve a jogok tiszteletben tartása terén felmerülő hiányosságok ellen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Én is szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Astrid Lullingnak, az általa elvégzett munkáért. Más képviselőkhöz hasonlóan osztom azt a nézetét, hogy az önálló vállalkozó nők nagyobb anyasági védelmét, valamint az önálló vállalkozók házastársai helyzetének javítását az irányelv nem korlátozhatja a mezőgazdaságban dolgozókra, hanem természetesen minden területre alkalmazni kell ezeket, ideértve a szabadfoglalkozásukat is. A segítő házastársak nem rendelkeznek mindenhol külön jogállással, munkájukat nem mindig ismerik el, és nincs saját társadalombiztosítási fedezetük. Mindenképpen szükség van munkájuk elismerésére és jogaik meghatározására. Örülök, hogy a Tanács elfogadta a Parlament első olvasatban kialakított véleményét, amely szerint a fizetett szülési szabadságnak lehetővé kell tennie a keresőtevékenység legalább három hónapos megszakítását. Ennyi minimum szükséges a terhességi időszak problémamentes lefolyásához és egy normális szülést követően az anya fizikai felépüléséhez, habár a gyermek egészséges fejlődése érdekében az az optimális, ha az anya legalább két évig otthon marad gyermekével. Sajnálom, hogy a Tanács ezt a három hónapot nem abszolút minimumkövetelményként kezeli, amelyet a tagállamok társadalombiztosítási rendszereinek automatikusan biztosítaniuk kell, és csak a további kifizetések lennének önkéntes alapúak.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Elnök asszony, én is támogatom és üdvözlöm ezt a kompromisszumot, mivel felveti a demokrácia hiányosságainak kérdését, amellyel a nőknek évek óta szembe kell nézniük, ha önálló vállalkozó férjüknek segítenek a kereskedelemben, a kézműiparban, a kis- és középvállalkozásokban vagy szabadfoglalkozású területen anélkül, hogy munkájukat az évek során elismernék.

Az önálló vállalkozóknak és (többnyire nőnemű) élettársuknak vannak jogaik. Nem láthatatlan munkavállalók, joguk van a társadalombiztosításhoz, az egészségügyi ellátáshoz, a nyugdíjhoz, a szülési szabadsághoz, a szülői szabadsághoz és az apasági szabadsághoz. A nők olcsó, fizetés nélküli munkaerőként éveken keresztül feláldozták magukat a férjükért és a férjük szakmai előmeneteléért, a gyerekeikért és a családjukért. Egy válás vagy férjük halála után gyakran biztosítás nélkül, mindenféle juttatás vagy bevétel nélkül maradnak.

Ez a kompromisszum e létező egyenlőtlenségek közül néhányat kezel. Azonban kétségtávolan szükség van arra, hogy további támogatást eszközöljünk ki a nőknek, hogy támogassuk a női vállalkozók egyenlőségét, különösképp a gazdasági válság idején, és akkor, amikor az Európai Unió meghatározza a jövőre vonatkozó politikáját, 2020 Európai Uniójának politikáját.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Elnök asszony, köszönöm, hogy felszólalhatok ebben a témában. Az EU-ban az önálló vállalkozók kb. 30%-a nő. A nők különösen magas számban képviseltetik magukat a kis- és középvállalkozásokban, főként a szolgáltató ágazatban, és ezzel jelentős mértékben hozzájárulnak a gazdasághoz.

Ezeknek a nőknek ugyanolyan esélyeket kell kapniuk, mint férfi kollégáiknak – anélkül, hogy kvótákat vezetnénk be. Az önálló vállalkozó nőknek gyakran szembe kell nézniük azzal a problémával, hogy a gyermekvállalás veszélyeztetheti a megélhetésüket. A népesség fokozódó elöregedése miatt most minden korábbinál fontosabb az anyaság esetén biztosított hatékony támogatás és a családok előtérbe helyezése.

Azok a családi vállalkozások, ahol a nők segítenek, szintén fontos szerepet játszanak – legyen szó szellemi szabadfoglalkozásról, kereskedelemről, kiskereskedelemről vagy különösképp a mezőgazdaságról. Mindezeket a területeken biztosítani kell a megfelelő társadalmi és jogi védelmet.

A szociális jogszabályok terén azonban meg kell őrizni a tagállamok hatáskörét, és azt nem szabad átruházni az EU-ra. Kompromisszumok és választási lehetőségek révén teret kell adni a különböző szociálpolitikai hagyományoknak, például annak megválaszthatóságával, hogy a segítő házastársak biztosítása kötelező vagy önkéntes legyen-e.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, én is szeretnék gratulálni Lulling asszonynak. Üdvözlöm a tényt, hogy ez a jelentés további előrelépést jelent a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének megvalósításában, ideértve az önálló vállalkozókat is. A jelentés nagyon helyesen hangsúlyozza, hogy nemcsak a házastársak, hanem az élettársak társadalombiztosítási fedezetéről is szó van. A segítő élettársak végre a szociális védelem azonos szintjét élvezhetik majd, és ez kiterjed az anyaság esetén biztosított támogatásra is.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Elnök asszony, én is szeretnék szívből gratulálni Lulling asszonynak. A jelentés különösen a nőknek biztosít teljesen új lehetőségeket az önálló vállalkozói létre a kis- és középvállalkozások terén. A jelenlegi válság idején nem szabad megelégednünk arról, hogy az önálló vállalkozói létnek van jövője, hogy ezen a területen új munkahelyeket teremtenek, és a teljesen új ágazatok létrejöttét is lehetővé teszi. Létrehoztuk a Girls' Day-t, hogy a fiatal nőket a műszaki szakmákra ösztönözzük, mivel ezekben a műszaki szakmákban teljesen új lehetőségek rejlenek, és a jelenlegi társadalom nem igazán ismeri a nők előtt nyitva álló szakmák teljes spektrumát. Végezetül szintén a nők azok, akik pénzügyi téren folyamatosan gondoskodnak a stabilitásról. Véleményem szerint válság idején különösen fontos annak biztosítása, hogy a vállalkozások törzstőkéjét és kockázati tőkéjét a nők is egyenlő mértékben használhassák.

Günther Oettinger, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, ma előrelépést értünk el a szegénység elleni küzdelemben és a női önálló vállalkozók támogatásában. Ez még nem a folyamat vége, de nagy előrelépés. A Tanács támogatása esetén az önálló vállalkozó nőknek most először lesz joguk szülési szabadságra. A tagállamok pedig egyértelműen kötelesek lesznek kérésre garantálni a segítő házastársak szociális védelmét.

Szeretnék köszönetet mondani a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságnak és az egész Parlamentnek mindazért a munkáért, amelyet ezen eredmény elérése érdekében végeztek.

Már csak egy mondatot szeretnék mondani Lulling asszonyról, aki hosszú éveken keresztül személyes ügyének érezte ezt az ügyet, és úgy is küzdött érte. Ezt a küzdelmet most megnyerte, és én nagyon hálás vagyok az elkötelezettségéért, amely ehhez a figyelemre méltó eredményhez vezetett.

Astrid Lulling, előadó. – (DE) Elnök asszony, először is szeretnék köszönetet mondani Oettinger úrnak, aki tökéletes angolsággal helyettesítette Reding asszonyt.

, *előadó.* – (FR) Hölgyeim és uraim, elégedett vagyok. Hálás vagyok minden képviselőnek, aki felszólalásában támogatta a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság túlnyomó többsége által elfogadott álláspontot. Ez lehetővé fogja tenni a szöveg holnapi elfogadását.

Szeretném megnyugtanni Romeva i Rueda urat. Ez a szöveg nem tökéletes. Még mindig alatta marad az elképzeléseimnek. A háborút még nem nyertük meg, de megnyertünk egy fontos csatát. Tettünk egy lépést a helyes irányba.

Szeretném elmondani Romeva i Rueda úrnak és Figueiredo asszonynak, hogy nem kell aggódniuk az anyasági védelem miatt; amit kérnek, az benne van a (17a) preambulumbekkezdésben. Olvassák el; most nincs rá időm, hogy felolvassam. Ez csak egy módosítás. Ha szavaznánk róla, akkor az irányelvet nem lehetne elfogadni a spanyol elnökség alatt, és hosszú hónapokat vagy akár éveket veszítenénk, mégpedig teljesen hiába, mert – erről biztosítani szeretném a szerzőket – az, amit módosításukban javasolnak, más módon már szerepel a 4. módosításban, amely már az első olvasatban elfogadásra került, és amelyet a Tanács is teljes mértékben elfogadott. Ezért úgy gondolom, hogy ezek a képviselők jó lelkiismerettel szavazhatnak a többi módosításra.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra 2010. május 18-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Robert Dušek (S&D), írásban. – (CS) Az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmódról szóló irányelv célkitűzése az idevágó európai jogszabályok egységesítése, valamint más, e politikát részleteiben tartalmazó irányelvek felváltása. Az önálló vállalkozók és az alkalmazottak szociális körülményei az egyes tagállamokban jelentősen eltérnek, és a munkából való hosszú távú vagy tartós kirekesztésük esetén bizonyos esetekben gyakorlatilag nincs társadalombiztosításuk. Az önálló vállalkozóknak gyakran nincs betegbiztosításuk. Akkor is dolgoznak, ha betegek, mert anyagilag ez így előnyösebb nekik. A nők a szülés után visszaállnak a munkába, és nem mennek szülési szabadságra. A segítő házastársak nem rendelkeznek saját társadalombiztosítással. Az önálló vállalkozók nagyon fontosak a gazdaság működése szempontjából, és nélkülözhetetlen szerepet töltenek be a társadalomban. Ezek az emberek fenntartják magukat és a családjukat, adót fizetnek az államkasszába, valamint társadalom- és egészségbiztosítást fizetnek. Az államnak nem kell hozzájárulnia létfenntartásukhoz. A mezőgazdasági ágazaton kívül különösképpen azokban a térségekben töltenek be nélkülözhetetlen szerepet, ahol különböző okokból nincsen sok úgynevezett „nagy” munkáltató. Ezért a minimumkövetelmények egységesítésére van szükség. Ez elő fogja segíteni egyrészt az önálló vállalkozók és az alkalmazottak közötti, másrészt az önálló vállalkozó férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód biztosítását. A cél az anyasági védelem fokozása, a családtagok ápolásának céljából kivett szabadság elismerése, valamint a segítő házastársak munkájának elismerése.

Zita Gurmai (S&D), írásban. – Az e héten vitára kerülő javaslat nem technikai javaslat. A javaslat a méltányosságról és a józan észről szól – két módon is. Nemcsak erkölcsi, hanem gazdasági szempontból is nyilvánvaló, hogy biztosítanunk kell a szociális védelmet és az anyasági ellátást a várandós önálló vállalkozó nőknek és az önálló vállalkozó férfiak várandós házastársainak vagy élettársainak. Nem tanúsíthatunk hátrányos megkülönböztetést az ilyen típusú munkát választó nőkkel, illetve az ilyen típusú munkát választó férfiak élettársaival szemben, már csak azért sem, mert abban mindannyian egyetértünk, hogy ösztönöznünk kell, hogy minél több nő kezdjen vállalkozásba. A válságból kivezető utat keresve ösztönözzük a munkahelyek teremtését, ideértve az önálló vállalkozói munkahelyeket is. Ezért biztosítanunk kell a nők számára az ösztönzést ahhoz, hogy vágjanak bele az ilyen munkalehetőségekbe. Másodszor, nem tanúsíthatunk hátrányos megkülönböztetést az ilyen családok újszülött gyermekeivel szemben sem. Elfogadhatatlan lenne, hogy az egyik gyereknek joga legyen élete első heteit édesanyjával vagy édesapjával tölteni (anélkül, hogy ez veszélyeztetné a család megélhetését), mert a szülei alkalmazottak, míg a másik gyereknek csak azért ne legyen ehhez joga, mert a szülei önálló vállalkozók.

16. Az épületek energiateljesítménye (átdolgozás) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Silvia-Adriana Țicău által, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében második olvasatra benyújtott, az épületek energiahatékonyságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) elfogadása tekintetében a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról szóló ajánlás (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, előadó. – (RO) Az EU 2008-ban azt vállalta, hogy 2020-ra 20%-kal csökkenti az energiafelhasználást, valamint biztosítja, hogy a felhasznált energia 20%-a megújuló energiaforrásokból származzon. Az Európai Tanács 2010. március 25-26-án megtartott ülésén az Európai Unió vezetői többek között azt a közös célt tűzték ki, hogy 2020-ra 20%-kal növelik az energiahatékonyságot.

Az épületek energiaellátása felel az összes energiafelhasználás 40%-áért, valamint a szennyező gáz kibocsátás 35%-áért. Az épületek energiateljesítményének javítása jelentős hatással lesz az európai polgárok életére. A családok az EU egész területére kiterjedően jövedelmüknek átlagosan 33%-át költik a víz-, villany- és gázellátásra, valamint a fenntartásra. A nagyon alacsony jövedelmű családok esetében ez az adat valójában akár az 54%-ot is elérheti. Az energiahatékonyság javítását célzó beruházások nem csak kisebb összegű számlákat fognak eredményezni, hanem 2030-ra 2,7 millió munkahelyet is fognak teremteni az EU-ban.

A Bizottság 2008 novemberében jogalkotási javaslatot terjesztett elő az épületek energiateljesítményéről szóló 91/2002/EK irányelv átdolgozására. Az Európai Parlament 2009 áprilisában együttdöntési eljárás keretében nagy többséggel elfogadta az első olvasat során kialakított állásfoglalását. Ezt követően a Parlament és a Tanács intenzív tárgyalásokat folytatott az Európai Unió Tanácsa svéd elnökségének hivatali ideje alatt. 2009 novemberében politikai megállapodásra jutottak a jogalkotási javaslat szakmai kérdéseiről.

A megállapodás fő eredményei a következők:

A finanszírozással kapcsolatos szempontok vonatkozásában egy külön cikket illesztettek be több bevezető hivatkozással és rendelkezéssel együtt. A Bizottságnak meg kell határoznia a meglévő pénzügyi eszközöket

és fiskális intézkedéseket, és 2011. június 30-ig új javaslatokat kell előterjesztenie. Ezeket a rendelkezéseket a Bizottság nyilatkozata is kiegészíti.

2020. december 31-ig valamennyi új épület nettó energiafelhasználását a nullához kell közelíteni, ugyanakkor az energiát többségében megújuló energiaforrásokból kell biztosítani. Az állami szektorra vonatkozóan két évvel előbbre hozták ez a határidőt. A tagállamok a nullához közeli nettó energiafelhasználású épületek esetében világos célkitűzéseket határoznak meg és olyan cselekvési terveket dolgoznak ki, amelyek támogató intézkedéseket is magukban fognak foglalni.

A jelentős mértékben felújított épületek vagy az épületek felújított részeinek energiateljesítménye meg kell, hogy feleljen az energiateljesítménnyel kapcsolatos minimumkövetelményeknek, amelyek az épületek azon műszaki rendszereire és alkotórészeire is vonatkoznak, amelyek jelentős hatással vannak az épület energiateljesítményére.

A tanúsítványokra vonatkozóan új rendelkezéseket vezettek be. A tanúsítványon minimális mennyiségű információt kell feltüntetni, többek között a finanszírozási lehetőségeket. Rendelkezéseket vezettek be az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok kiadása és kifüggesztése tekintetében.

Az épület energiateljesítményére vonatkozó tanúsítványban szereplő energiateljesítmény-mutatót fel kell tüntetni az épületre vagy annak egy részére vonatkozó adás-vételi vagy bérleti hirdetésekben.

Több információval kell szolgálni és nagyobb átláthatóságot kell biztosítani a szakértők kijelölése és képzése, valamint a tulajdonosok és bérlők tájékoztatása tekintetében.

Konzultációt kell folytatni a helyi önkormányzatokkal, és azoknak támogatniuk kell az ajánlások végrehajtását a helyi várostervező szakembereket és építészeket célzó új rendelkezések bevezetése révén, hogy biztosítsák az épületek energiahatékonyságának figyelembevételét.

Olyan intelligens fogyasztásmérő rendszerek és aktív vezérlőrendszerek bevezetésére került sor, mint az energiamegtakarítást szolgáló automatizálási, vezérlő- és megfigyelőrendszerek.

Nem fognak kidolgozni közös módszertant, azonban a Bizottság 2011. június 30-ig összehasonlító módszertani keretet hoz létre, hogy kiszámítsa a költségek és az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények optimális szintjét. Az irányelvet 2017. január 1-jéig fogják felülvizsgálni. A Tanács közös állásfoglalása az Európai Parlament és a Tanács által 2009 novemberében aláírt megállapodáson alapszik. Ezért javaslom annak elfogadását.

ELNÖKÖL: LAMBRINIDIS ÚR

alelnök

Günther Oettinger, a Bizottság tagja. – (DE) Tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársak! A politikában ritkán adódik alkalom arra, hogy kölcsönösen előnyös helyzetként mutathassunk be javaslatokat és intézkedéseket. Ma pontosan ilyen lehetőségünk adódik: az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozott változatának küszöbön álló elfogadása.

Az EU-ban az épületek energiaellátása felel az összes energiafelhasználás 40%-áért, valamint a szén-dioxid-kibocsátás 36%-áért. A lakossági szektor energiafelhasználásának csökkentését célzó gazdasági intézkedések végrehajtása jelentős mértékben hozzájárulhat az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentése és az energiamegtakarítás tekintetében 2020-ra kitűzött céljaink eléréséhez. Ha így teszünk, ezzel egy időben támogatni fogjuk az energiabiztonságunkat, valamint növekedést idézünk elő és munkahelyeket teremtünk az építőiparban. Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozása ösztönözní fogja továbbá a szabványok szigorítását a házépítésre vonatkozó nemzeti energiahatékonysági jogszabályokban, valamint segítséget fog nyújtani ahhoz, hogy a fogyasztók csökkentsék közüzemi számláik összegét. Az energiahatékonyság a legolcsóbb megoldás az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

Hadd emeljem ki az átdolgozásról szóló irányelv három elemét, amelyek nézetem szerint az eddigi helyzethez képest jelentős előrelépést jelentenek.

Először is az új épületekre és felújításokra vonatkozó nemzeti követelmények eredményeképpen olyan épületeket fognak épülni, amelyek sokkal több energiát fognak megtakarítani. Ez az irányelv az 1000 m² alatti hasznos alapterületű kisebb épületekre, az energiamegtakarítást célzó kisebb felújítási munkálatokra, valamint a vízmelegítők és nyílászárók cseréjére is vonatkozik.

Másodsorban az átdolgozott változat azt jelenti, hogy polgárainknak jobb tájékoztatást fogunk nyújtani. A lakástulajdonosok és bérlők megfelelő tájékoztatást fognak kapni az adott épület energiafelhasználásának pontos adatairól és energiamegtakarítási lehetőségeiről. Ez arra ösztönözné a piacot, hogy kis energiafogyasztású házakat építsenek és széles körben végezzenek felújítást.

Harmadsorban 2020-tól kezdődően valamennyi új épület meg kell, hogy feleljen a rendkívül szigorú, közel nulla energiafelhasználású építési szabványnak. A tagállamoknak nemzeti cselekvési terveket kell készíteniük arra vonatkozóan, hogy a meglévő épületek színvonalát közelítsék a közel nulla energiafelhasználású épületek színvonalához.

Az új irányelv mindezen oknál fogva az európai energiapolitika sikeres vívmánya. Meg szeretném köszönni a parlamenti képviselőknek és önnek, Tîcău asszony az elmúlt hónapok során tanúsított kitűnő együttműködést, valamint az irányelv szokatlanul gyors elfogadását.

Már hangsúlyozták, hogy az átdolgozott változat csak abban az esetben lesz képes az energiamegtakarítási lehetőségek teljes kiaknázására, ha annak átültetése hatékony és gyors lesz, és támogató eszközök is rendelkezésre állnak. E célból a meglévő pénzügyi eszközeink, mint például az Európai Regionális Fejlesztési Alap, jobb felhasználására kell törekednünk, ami lehetővé teszi, hogy a költségvetés 4%-át energiahatékonysági intézkedésekre fordítsuk; ezzel a lehetőséggel mindeztáig alig éltek a tagállamok.

Ezenkívül a tagállamoknak pénzügyi támogatást kívánunk nyújtani az épületállományuk átalakítására tett erőfeszítésekhez. Amint azt már korábban bejelentettük az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságban, most készítjük elő az európai gazdaságélénkítési terv felhasználatlan alapjaiból legalább 150 millió euró átcsoportosítását a megújuló energia és energiahatékonyság területét érintő projektekre.

Biztos vagyok abban, hogy a Parlament mai támogatása fontos lépést jelent. Mindnyájuknak meg szeretném köszönni a sikeres együttműködést.

Paul Rübig, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr, biztos úr, Tîcău asszony! Hadd gratuláljak a jelentéséhez! Véleményem szerint nagy lépést jelent a helyes irányban. Európában több mint 160 millió épület van, és ezek az épületek hőhatásfokuk szempontjából felújításra szorulnak, hogy a minimálisra csökkenjen az energiafelhasználás, ezáltal ennek megfelelően csökkenjen a teljes energiafelhasználás.

Az energia 40%-át az épületek fűtésére és hűtésére használjuk. Reméljük, hogy a felújítást célzó intézkedések lehetővé teszik, hogy 2020-ra elérjük a teljes energiafelhasználás 5%-os csökkentésére irányuló célkitűzést. Az új munkahelyek teremtését is a szívünkön viseljük. Kétségtelen, hogy új képzési rendszerekre van szükség azon iparosok számára, akik azon kívül, hogy felújítják a meglévő épületeket, újakat is építenek. Olyan kis- és középvállalkozásokra van szükségünk, amelyek erre a szegmensre specializálódnak, és lehetővé kell tennünk számukra, hogy nyereségre tegyenek szert ezen a területen, és magasabb nettó béreket fizethessenek. Úgy vélem, hogy ez a válságból való kilábalás legjobb módja, mivel azon kívül, hogy természetesen növelni fogja az új adóbevételeket, a fosszilis fűtőanyagokból származó energiát megújuló energiával fogja kiváltani, ezáltal csökkentve a fosszilis fűtőanyagok felhasználását.

Véleményem szerint a fosszilis fűtőanyagok felhasználás és termelés területén való kiváltása előre mutató megoldást jelent, amelynek eredményeképpen természetesen a háztartási kiadások is érzékelhető mértékben fognak csökkenni. Úgy vélem továbbá, hogy ezek a beruházások meg fognak térülni, és nem kellene továbbra is az utóbbi évtizedekben tapasztalt szinten tartani a felhasználást. Élünk a lehetőséggel és vágunk bele új beruházásokba! A válságos időkben különösen fontos a beruházás, hogy lehetőséget adjunk magunknak a válság leküzdésére – és mindezt a lehető legkevesebb bürokráciával.

Zigmantas Balčytis, az S&D képviselőcsoport nevében. – (LT) Először is gratulálni szeretnék kollégámnak, Silvia Tîcău asszonynak a jelentés elkészítése során végzett hatalmas munkájáért. Véleményem szerint a Tanáccsal kötött megállapodás rendkívül nagyra törő, és az ágazat egésze tekintetében minőségi ugrást jelent. Most tehát nagyon fontos, hogy a tagállamok pontosan és terv szerint végrehajtsák az irányelv rendelkezéseit. Az épületek energiafelhasználásának kérdése rendkívül fontos a belső energiapiac egésze szempontjából. Az Európai Unióban az építőipar az egyik olyan ágazat, ami a legtöbb lehetőséget kínálja az energiamegtakarításra. Ez különösen igaz az Európai Unió új tagállamainak lakossága esetében, hiszen ezekben az országokban található a legnagyobb számban régi és nem megfelelő energiafelhasználású lakóépületek, ugyanakkor az azokban élők és a legalacsonyabb jövedelmű lakosok kénytelenek a legtöbbet fizetni a közszolgáltatásokért. A közel nulla energiaköltségű épületek felé való elmozdulás azt jelenti, hogy az építkezők számára az eddiginél tervezettnél is magasabbra helyezzük a mércét, amikor a passzívház technológiákról beszélünk. Tisztelt biztos úr, hölgyeim és uraim! Szeretném újfent hangsúlyozni, hogy

valóban nagyon fontos és rendkívül nagyra törő elképzelésről van szó, amely remélhetőleg a gyakorlatban is meg fog valósulni.

Fiona Hall, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr! Én is gratulálni szeretnék Țicău asszonynak, aki rendkívül nagy odaadással dolgozott ezen a dokumentumon. Nagy az elmaradásunk a Lisszaboni Szerződés miatt szükséges jogi kiigazítások miatt, és ez azt jelenti, hogy sokkal több a szén-dioxid-kibocsátás, mint amennyi abban az esetben lehetne, ha hamarabb sikerült volna dűlőre jutnunk a kérdésben.

A hosszú kihordási idő alatt könnyen megfeledekezünk arról, hogy az átdolgozás során egyes dolgokat eléggé radikálisan vettünk figyelembe, amikor azokat először felvetettük. Különösen a Parlament energiahatékonysági cselekvési tervéről szóló jelentésében eredetileg javasolt 1000 m²-es küszöbérték leszállítására gondolok, valamint arra a lépésre, hogy 2021-re megjelenjenek a közel nulla energiafelhasználású épületek. Az új épületekre vonatkozó új követelmény sajnos nem fog minket segíteni a „20-20-20” kezdeményezés céljainak elérésében, különösen azért nem, mert egyre inkább felismerjük, hogy üvegházhatást okozó gázok legalább 30%-os csökkentését kell fontolóra vennünk. Annak érdekében, hogy bármilyen hatást gyakorolhassunk az éghajlatváltozásra vonatkozó célkitűzéseink megvalósítására, a meglévő épületekre és az azokra vonatkozó, energiahatékonysági követelményekre kell koncentrálnunk.

Három kulcsfontosságú lépést javasolnék, amelyeket meg kell valósítanunk, ha ki akarjuk aknázni a meglévő épületekben rejlő energiamegtakarítási lehetőségeket.

Először is nagyon fontos, hogy a Bizottság erőteljesen költségoptimalizált felújítási módszerrel rukkoljon elő. Elégge sürget minket az idő, de ez szükségképpen így van, mert olyan sok időt elpazaroltunk már, és 2014 lesz, mire a költségoptimalizált módszert alkalmazni fogjuk.

Másodszor, valamennyi tagállamnak fontolóra kellene vennie, hogy a meglévő épületek bizonyos százalékának fejlesztése tekintetében saját éves célokat határozzanak meg. Ha európai szinten „kötelező” energiahatékonysági céllal rendelkeznenék, biztos vagyok abban, hogy a tagállamok nagyon gyorsan meghoznák ezt az intézkedést, mert ráébrednének, hogy az energiahatékonysági cél elérésének egyik legegyszerűbb módja, ha szisztematikusan fejlesztik a meglévő épületeket.

Harmadszor, de nem utolsó sorban a tagállamoknak biztosítaniuk kell az energiahatékonysági fejlesztések előfinanszírozását, és az előadó munkája és a segédelőadók minden erőfeszítése ellenére sem jutottunk az átdolgozásban olyan messzire, amilyen messzire a Parlament álláspontja szerint szeretnénk volna. Következésképpen különösen fontos, hogy most az energiahatékonyság céljából pénzt pumpáljunk a gazdaságélénkítési programba, és remélem, hogy a Bizottság késlekedés nélkül javaslattal áll elő erre vonatkozóan.

Végezetül figyelembe véve a helyzet állásáról szóló dokumentumban az energiahatékonyságra vonatkozó jogszabályok végrehajtásának múltbeli gyengeségeivel kapcsolatban tett megjegyzéseket, megkérdezném a Bizottságot, hogy biztosítani tudja-e, hogy ez az irányelv maradéktalanul és terv szerint végrehajtásra kerül.

Claude Turmes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Teljes szívemből gratulálok Țicău asszonynak és a segédelőadók egész csapatának. Ez az irányelv nem bizonyulhatott volna ilyen sikeresnek egy erős Európai Parlament nélkül.

A két és fél percem során csak pár szót ejtenék az irányelvről, és inkább arról beszélnék, hogy a jövőben mi a teendő, ha ki kívánjuk küszöbölni az irányelv gyengeségeit, különös tekintettel a meglévő épületállományra. A válság idején mi lehetne hasznosabb, mint az európai erőforrások kiaknázásának javítása és az energiahatékonyság növelése? Amire most a Bizottság részéről valójában szükségünk van, az az európai épületekre vonatkozó kezdeményezés, amely négy fő pilléren nyugszik.

Az első a nemzeti kormányok támogatása az irányelv átültetése során. A legutóbbi irányelv átültetése nem volt megfelelő. Oettinger úr, az ön főigazgatóságán egyetlen teljes állású tisztségviselő van, aki júliusban távozik. Hogyan fogja biztosítani – többek között személyzeti szempontból – az irányelv pontos átültetését?

A második – mint már említették – a finanszírozási modellek. Mit tehetünk a Bizottságban annak érdekében, hogy javuljon az Európai Regionális Fejlesztési Alapból származó források épületekkel kapcsolatos felhasználása? Talán szolgálhatnának néhány részlettel az említett európai gazdaságélénkítési tervből megmaradt pénzalapokról.

A harmadik, hogy az építőiparban jobb munkatermelékenységre, ennek érdekében pedig még több képzésre van szükség. A jobban képzett dolgozók növelni fogják a termelékenységet, de ez természetesen az európai

építőiparban uralkodó, mindenkori munka- és bérfeltételekre vonatkozóan is kérdéseket vet fel. Következésképpen arra is szükség van, hogy a Bizottság európai szintű társadalmi párbeszédet kezdeményezzen az építőipar és a szakszervezetek között.

Végezetül a kutatás és fejlesztés terén sürgősen nagyobb figyelmet kell szentelni az épületeknek, az alacsony költségű, nettó nulla vagy közel nulla energiaszükségletű lakások építésének, valamint – és ez a legfontosabb – az épületek új felújítási módjai megszervezésének. Csak akkor leszünk képesek olcsóbban építeni vagy felújítani, ha jobban megtervezzük a felújítás teljes folyamatát. Ez egy másik olyan terület, ahol az európai kutatási alapokat arra tudnánk felhasználni, hogy valódi és tényleges támogatást nyújtsunk mind a nemzeti kormányoknak, mind az építőiparnak.

Vicky Ford, az ECR képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr! Én is azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönöm Țicău asszonynak és a többi előadónak az irányelv megvitatását. Nagyon barátságos hangulat uralkodott a képviselőcsoportok között, és nagyon biztatót az hallani, hogy megkezdődött a vita a következő lépésekről.

Rendkívül örülök ennek a jelentésnek. Amint már sokan elmondták, az energiánk 40%-át az épületekben használjuk fel. Fenntarthatóbb életmódra van szükségünk, és nem csak a szén-dioxid-kibocsátás jelentette kihívás miatt, hanem azon aggodalmak miatt is, amelyekben az növekvő energiaárak és az energiabiztonság miatt mindannyian osztozunk.

Néhány tagállam már sokkal nagyra törőbb nemzeti energiahatékonysági szabályokat határoz meg, és remélem, hogy ez az irányelv a többieket is erre fogja bátorítani. Az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok hozzájárulnak ahhoz, hogy az emberek tudatosan álljanak hozzá az energia- és költségmegtakarítási lehetőségekhez, és arra ösztönözzek, hogy az új épületekre és az újonnan felújított épületekre vonatkozó szigorú mutatók segítségével a fogyasztók felelősebben hozzassák meg az energiával kapcsolatos döntéseiket. Mindez határozott előrelépést jelent.

Ez az átdolgozás azért született, mert az eredeti irányelv végrehajtása nem volt kielégítő. A továbbiakban a Parlamentnek és a Bizottságnak folyamatosan figyelemmel kell kísérnie, hogy a tagállamok hogyan hajtják ezt végre. A Bizottságnak segítenie kell: kérem, hogy mozdítsa elő a helyes gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, valamint biztosítsa, hogy az energiahatékonyság minimumkövetelményei csereszabatosak legyenek, ugyanakkor tükrözzék a regionális különbségeket.

Mindannyian tudjuk, hogy az energiamegtakarítás kihívására válaszolva fontos, hogy a fogyasztók az állami és a magánszektorban egyaránt ismerjék és érzékeljék az energiamegtakarítási kezdeményezésekhez közvetlenül kapcsolódó előnyöket mind környezeti, mind gazdasági szempontból, azonban figyelemztetem önöket, mert például saját tagállamomban szentesítették az irányelvet – különösen a középületek energiateljesítményére vonatkozó tanúsítvánnyal kapcsolatos követelmények esetében –, és ez néhány esetben további bürokratikus költségeket eredményezett kevés érezhető energiamegtakarítással, ami sajnálatos módon a nyilvánosság támogatásának elvesztéséhez vezetett.

Végezetül mindazok, akik attól tartanak, hogy az EU jelenleg identitási válság előtt áll, bátorságot meríthetnek ebből a jelentésből. Amióta csak részt veszek a munkában, egységes a célkitűzés és a meggyőződés – és tudom, hogy ez már azt megelőzően is így volt, hogy a múlt nyáron csatlakoztam a Parlamenthez. Figyeljünk a tanulságra, hogy az EU akkor a legerősebb, amikor azokra az alapvető területekre összpontosítunk, amelyeken a közös érdeket képviselve, együttműködve hozhatunk létre értéket.

Marisa Matias, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Tisztelt elnök úr! Szintén azzal szeretném kezdeni, hogy gratulálok Țicău asszonynak az ebbe a fontos jelentésbe fektetett kemény munkájáért és odaadásáért, valamint azért a munkáért, amelyet az épületek energiateljesítményének javítása és egy fenntarthatóbb Európa támogatása érdekében végzett. Amint azt tudjuk, az Európai Unió energiaszükséglete jóval meghaladja az elfogadható szintet, és ezért rendkívül fontos, hogy ilyen javaslatokat terjesszünk elő.

Legfőbb ideje, hogy európai szinten nagyra törő politikával rendelkezünk, és hogy további intézkedésekkel egészítsük ki ezt a nagyra törő politikát, különösen a jelenleg tapasztalható válsághelyzetben. Az építőipar az egyik olyan ágazat vagy piac, amely a legnagyobb lehetőséget rejt magában az energiamegtakarítás szempontjából és más kérdések tekintetében is, ezért ez az ágazat a legalkalmasabb a közpolitikák támogatására. Be szeretném ezt fejezni, elnök úr!

Ezért fontolóra vesszük, hogy élünk-e azzal a lehetőséggel, hogy az elkövetkezendő pár év során az épületek energiahatékonyságának javításába és milliónyi munkahely teremtésébe ruházunk be. Sőt nem csak az új épületekről van szó, hanem a leromlott vagy elhagyott, meglévő épületek helyreállításáról és felújításáról is.

Tehát használjuk ki a jogszabály adta lehetőséget, amivel lényegesen hozzájárulhatunk az európai gazdaság élénkítéséhez, a válságból való kilábalás érdekében a lehető legtöbbet kell kihozunk a beruházásokból, amelyek stratégiai beruházások lehetnek és azok is kell, hogy legyenek.

Jaroslav Paška, az EFD képviselőcsoport nevében. – (SK) Először is el szeretném mondani, milyen örömmre szolgál, hogy az Európai Unió jelentős energiamegtakarítási lehetőséget lát az épületek üzemeltetésének módjában. Viszonylag gyorsan és hatékonyan elérhető az energiamegtakarítás, ha javítjuk az épületek burkolatának hőszigetelő-képességét még akkor is, ha a régebbi épületek több fűtést igényelnek.

Azonban nem csak az épületek fűtéséhez kapcsolódó hőveszteség jelent energiapazarlást az épületeken belül. Az energiafogyasztás szempontjából a személyi higiéniai célokat szolgáló vízmelegítés és a zárt terek légkondicionálása jelentős tételt képvisel a fejlett társadalmakban. Ezeken a területeken azonban jóval nehezebbek és bonyolultabbak lesznek az energiamegtakarítási módszerek. Ez az épületen belüli különféle közegek közötti energiacsere szabályozását biztosító, viszonylag bonyolult, fejlett rendszerek hatékonyságának javítását is maga után fogja vonni.

Mivel az egységesítés szempontjából az épületek többsége egyedi esetnek minősül, minden egyes épület belső energiarendszerét is megfelelően kell megtervezni, és többé-kevésbé egyedi módon, a szóban forgó munkahely vagy háztartás függvényében kell kivitelezni. A célkitűzéseink között tehát szerepelnie kell az egyes épületek intelligens energiaellátási megoldásának pontos meghatározására irányuló mérnöki és tervezői munka összetettségére és nehézségére vonatkozó igények jelentős kiszélesítésének is.

Következésképpen, biztos úr, meg kell vizsgálnunk azt is, hogy hogyan ösztönözhetjük az ezen a területen dolgozókat arra, hogy jobb képzésben részesüljenek. Én személy szerint rendkívül örülnék, ha az irányelv céljai megfelelően megvalósulnának. Azt hiszem azonban, hogy ez nem lesz könnyű minden területen.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Tisztelt elnök úr, biztos úr! Az építőipari ágazat felel az EU energiafelhasználásának 40%-áért és szén-dioxid-kibocsátásának 35%-áért. A jogszabályok értelmében 2020-ra az új épületek közel nulla energiafelhasználásúaknak kell lenniük, és a meglévő és felújított épületeknek meg kell felelniük az energiateljesítménnyel kapcsolatos minimumkövetelményeknek.

Ezek a jogszabályok tehát hozzá fognak járulni Európa energiafüggettségének és szén-dioxid-kibocsátásának csökkentéséhez, a belső és külső levegőminőség javításához, valamint a városok jólétének fokozásához. Az épületek energiateljesítménye javításának ösztönzése arra is lehetőséget kínál, hogy átsoroljuk városainkat, hozzájárulva az idegenforgalomhoz, a munkahelyteremtéshez és az EU fenntartható gazdasági fejlődéséhez.

Az átsorolás azonban fokozott állami és magánberuházást igényel. Közvetlen állami beruházásról beszélünk, ami azonnali hatást gyakorol a munkahelyteremtésre és bevonja a kis- és középvállalkozásokat. A városaink átsorolását célzó program biztos program lesz, ami jól illeszkedik a gazdaságunk élénkítéséhez.

Arra kérem tehát a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az épületek környezeti és energiaügyi szempontból való átsorolásához vegyék igénybe a Strukturális Alapot, és ezt a finanszírozást a magánfinanszírozás katalizátoraként alkalmazzák. Együttműködésüket kérem továbbá annak érdekében, hogy megtalálják a meglévő épületek felújításához szükséges megfelelő finanszírozási modellt.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Țicău asszony jelentése az utóbbi években elfogadott egyik legjelentősebb energia- és éghajlat-politikai eszköz. Hadd gratuláljak mindenkinek, aki részt vett a jelentés elkészítésében, de elsősorban az előadónak, Țicău asszonynak! Nem fogom elismételni a korábban elhangzottakat, csupán két kérdést emelnék ki.

Először is az irányelv számos új üzleti lehetőséget kínál a vállalkozóknak. Az épületek energiahatékonyságának javítását szolgáló új technológiákon kívül a jövőben nagyobb lesz a kereslet a környezetbarát építőanyagok iránt is, az építőiparban csökkenni fog az anyagfelhasználás és a hulladék, újrahasznosítják az építőipari hulladékot, és intelligens házakat fejlesztenek ki. Következésképpen az európai vállalkozóknak az Európai Unióval és a tagállamokkal együttműködésben most kellene olyan technológiákba fektetniük, amelyek csökkenteni fogják az épületek által a környezetre gyakorolt jelentős hatást, mert pillanatnyilag az épületek használják fel az Európai Unió energiájának kb. 40%-át, illetve az Európai Unió szén-dioxid-kibocsátásának 38%-áért felelősek, továbbá az építőipar az Európai Unió gazdaságának leginkább erőforrás-igényes ágazata.

Másodsorban az irányelv csak részben ad választ arra kérdésre, hogy ki fogja mindezt megfizetni. Az irányelv például javaslatokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az Európai Bizottságnak az Európai Unió strukturális alapjaiból több erőforrást kellene átcsoportosítania az épületek energiahatékonyságának finanszírozására. Rendkívül fontosnak tartom, hogy amikor áttekintjük a jelenlegi pénzügyi kilátásokat, ne engedjük kicsúszni a kezünkől a lehetőséget, és találjunk módot arra, hogy növeljük az épületek energiahatékonyságának finanszírozására szolgáló forrásokat. Az energiamegtakarítás az energiatermelés legolcsóbb módja, tehát éljünk vele!

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Üdvözlöm az irányelv jelentette előrelépést, figyelembe véve, hogy sürgősen fel kell lépniünk az éghajlatváltozás ellen.

2010 a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem éve. Az Európai Partnerség az Energiáért és a Környezetért (EPEE) becslése szerint 50-125 millió európai nem részesül megfelelő energiaellátásban. Ezek az új jogszabályok csak az új épületekre vonatkoznak, és évente csupán 2,7 millió új lakást fognak érinteni, ugyanakkor az Európai Unióban 200 millió régi építésű lakás van. A helyzet az, hogy 2050-ig legalább 150 millió otthont kell felújítani ahhoz, hogy elérjük a „négyes faktor” energiahatékonyt.

Biztos úr, 2007 óta az Európai Regionális Fejlesztési Alap a költségvetés 4%-át különítette el az épületek energiateljesítménye javításának céljára, de ez az összeget csak nagyon korlátozott mértékben használták fel. Hogyan fognak így nyomást gyakorolni a tagállamokra annak érdekében, hogy valóban felhasználják ezeket az alapokat, mert ha azokat nem használják fel, 2013-tól valószínűleg meg fognak szűnni még akkor is, ha bizonyos alapokat igazából növelni kellene?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Amint azt már önök közül sokan megemlítették, az energiamegtakarítás és a szén-dioxid-kibocsátás korlátozása jelenti az energiabiztonság garantálásának leggazdaságosabb módját. Gratulálni szeretnék továbbá valamennyi kollégának, elsősorban az előadónak és az összes többi képviselőtársunknak az irányelv sikeres felülvizsgálatához. Ez a terület, az építőipari ágazat hatalmas, kiaknázatlan lehetőségeket rejt magában nemcsak az energiamegtakarítás terén, hanem az új munkahelyek teremtése, valamint az új technológiák megvalósítása terén is. Az én országomban, Litvániában például az épületek több mint 80%-a húsz évnél régebben épült, és nagyon gazdaságtalanul működik. Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv felülvizsgálata tehát a jelen válság közepette valóban nagyon időszerű és szükséges. A Tanáccsal az új irányelv szövegezéséről kötött megállapodás kiegyensúlyozott és maradéktalanul tükrözi a szubszidiaritás elvét. Az irányelv az épületekre vonatkozóan – az új és a felújított épületekre egyaránt – minimumkövetelményeket állapít meg, és megfelelő feltételeket teremt az energiaforrások felhasználásának optimalizálásához, valamint a lakosok és az állam pénzének megkíméléséhez. Ugyanakkor az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos tanúsítványra és a tájékoztatásra vonatkozó szigorúbb szabályok fogyasztási szokásaik megváltoztatására fogják ösztönözni a lakosokat. Tisztelt elnök úr! Habár már többször elhangzott, újfent hangsúlyozni kívánom, hogy az irányelv sikere attól függ, hogy a tagállamokban képesek-e azt gyorsan végrehajtani. E célból mind tagállami, mind uniós szinten gondoskodni kell a hatékony pénzügyi támogatási intézkedések meghozataláról. Az Európai Unió egyik prioritásként számon tartott energiahatékonyt valamennyi tagállamban politikai prioritásként kell kezelni.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv közvetlen hatással lesz az építőipari ágazatban eszközölt új típusú beruházásokra. Az energiafelhasználás csökkentését célzó, új technológiákba való beruházás jelentős hatást fog gyakorolni a nemzeti és regionális munkaerőpiacra, és fokozni fogja az Európai Unió energiabiztonságát.

Pénzügyi eszközökre van szükség. Európa polgárai nem viselhetik egyedül az energiaellátó rendszerek modernizálásának költségeit. Az Európai Regionális Fejlesztési Alapból erre a célra meghatározható maximális keret nem elegendő és a lehető legnagyobb mértékben növelendő. A Bizottságnak a 2014-ig létrehozandó energiahatékonyt alapról kiegészítő támogatást kell nyújtania, amely alapot az Európai Unió, az Európai Beruházási Bank és a tagállamok közösen finanszíroznának.

Arra biztatom az Európai Bizottságot, hogy folytassa az „Intelligens városok” kezdeményezés kidolgozását, és vizsgálja meg a tagállamokban azokat a mechanizmusokat, amelyeket a helyes gyakorlat Európai Unión belüli terjesztésére, valamint a tudás és a szakmai támogatás cseréjére alkalmaznak annak érdekében, hogy a lakások energiahatékonyt fokozását szolgáló új pénzügyi forrásokat teremtsenek.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gratulálok Ticaú asszony jelentéséhez és az irányelvhez, ugyanakkor annyit ér ez az irányelv, mint döglött lovon a patkó, ha nincs hozzá pénz. Fölhívom Oettinger biztos úr figyelmét, hogy a 2013-at követő költségvetésben és a kohéziós alapokban kell forrásokat biztosítani.

Nyilvánvaló, hogy uniós forrás mellett tagállami pénzre, magántőkére és a lakosok hozzájárulására, tehát egy sajátos társfinanszírozásra van szükség. Marinescu kollégám már említette, hogy össze kellene állítani, hogy mely tagországok milyen élenjáró gyakorlatot valósítottak meg közvetlen támogatásokkal, hitelkedvezményekkel vagy más módon. Magyarországon 250 000 panellakást újítottak föl, hiszen a régi panelek az új tagállamokban – ahogyan erről eszt és lett kollégám is szólt – különösen drámai a helyzet. Azt hiszem, hogy ezt a panelprogramot folytatni kell, és ki kell terjeszteni a rurális térségek szegény lakóira is, ahogyan a zöld képviselőasszony is szólt.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Tisztelt elnök úr, biztos úr! Néhány dolgot szem előtt kellene tartanunk az elkövetkező vita során. Először is vitatott dolog, hogy milyen energiamegtakarítási lehetőségeket kínálnak a lakóépületek. Amit egyszerű megtenni, azt már részben megtettük. Ezzel szemben a felújítások nagyon drágák lehetnek – különösen a felsorolt épületek esetében. Nincsen sok értelme egy épületet úgy felújítani, hogy az fantasztikusan energiahatékony legyen, ha aztán üresen áll, mert a bérleti díj az egekbe szökött. Nem hiszem, hogy akár az éghajlat védelmének érdekében beleszólhatnánk a polgárok tulajdonjogaiba, ami a felújításokat illeti. Nem lehet kötelezővé tenni napelemek felszerelését, ha egy ház építéséről, tetőfelújításról, házbővítésről vagy a fűtőrendszer cseréjéről van szó, miként azt a Marburg példája is mutatja.

További kérdést jelentenek a nulla energiafelhasználású épületek. Miként tudjuk, egy háztartás csak úgy tudja napelemekkel kielégíteni villamos energia szükségletét, ha az elektromos hálózat olyan időszakokban is elérhető, amikor kevesebb a napsütés. Más szóval az elektromos hálózat üzemeltetője számára változatlanok maradnak a költségek. A kombinált fűtő- és áramellátó rendszerek szintén drága kettős berendezéseket igényelnek. Még optimális energiagazdálkodás mellett is számos nyitott kérdés marad, és drámaian kiugró árak fordulhatnak elő – attól a tényről függetlenül, hogy az esetek többségében még nincsen meg a megfelelő, intelligens berendezés.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Tisztelt elnök úr! Örülök a jelentésnek, és külön öröm számomra a képviselőtársaim kiváló álláspontjait és ajánlásait hallani. Teljesen világos, hogy a meglévő épületek és magánházak többsége nem csak hogy 2020-ban, de még 2050-ben is állni fog. Ily módon azonnal ezekre az épületekre és házakra kell összpontosítanunk.

A saját országomban sokan vannak olyanok, akik éppen munkanélküliek, és házat építenek. Ugyanakkor ezer és ezer ház áll üresen, lakó nélkül. Ilyen helyzetben nincsen szükség arra, hogy új házakat építsünk. Következésképpen – amint azt már képviselőtársaim is elmondták – a már meglévő házakra kellene helyezni a hangsúlyt. Egyetértek a biztos úrral: a kormányoknak a strukturális alapokat stb. kellene felhasználniuk a munka haladéktalan megkezdéséhez. Ez rendkívül fontos, és a terv végrehajtását is javaslom.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gratulálni szeretnék az előadónak, Țicău asszonynak a jelentésbe fektetett munkájáért. Az építőipari ágazat nagy lehetőséget kínál az energiamegtakarításra. Feltétlenül javítani kell az épületek energiateljesítményét, hogy megvalósítsuk az EU 2020-ra kitűzött stratégiai céljait. Az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok elsősorban a vevőket tájékoztatják az adott ház energiateljesítményéről.

Románia ettől az évtől kezdve akarta bevezetni az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványokat az ingatlanügyletek esetében, de elhalasztották a szabályozási törvénytervezet elfogadására vonatkozó döntést. Ennek elsősorban az volt az oka, hogy nincs elég energiateljesítmény-ellenőr, valamint a régi házak árának emelkedését kockáztattuk. Kormányzati képviselők szerint legkésőbb 2011. január 1-jéig bevezetik őket Romániában. A lakóépületek fűtőrendszerének korszerűsítése elsősorban azzal az előnnyel jár az egyszerű polgárok számára, hogy alacsonyabb lesz a fenntartási költség. A Regionális Fejlesztési és Idegenforgalmi Minisztérium idén 150 millió lejt különített el erre a célra.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nem kétséges, hogy az épületekben elért fokozott energiamegtakarítás – részben ennek az irányelvnek köszönhetően – határozott politikai értelemmel is bír. A fenntartható életmód felelőssége tekintetében ez a mozaiknak csupán egy kicsiny darabja, ugyanakkor hozzájárul ahhoz, hogy Európa politikailag független legyen a harmadik országokból származó energiaforrásoktól. Önökhöz hasonlóan én is azt remélem, hogy tíz év alatt ténylegesen csökkenteni tudjuk az üvegházhatású gáz kibocsátást, ugyanakkor lassíthatjuk a harmadik országok energiaforrásaitól való függőségünk fokozódását, és itt elsősorban a kőolajra és a földgázra gondolok. Lelkesen üdvözlöm ezt az irányelvet, ami új lökést fog adni mind az új, mind a régi épületek fűtésére vonatkozó innovációnak. Az épületek felelősek az üvegházhatású gáz kibocsátás egyharmadáért, így természetesen célkitűzéseink között szerepel a tagállamok biztosítása, aktív pénzügyi támogatás is. Szintén örülünk kollégám, Marinescu úrnak javaslatának, amely egy külön alap

létrehozására irányul. Az alaptól természetesen nemcsak háztömbök fűtése részesülne támogatásban, hanem az EU területén belül valamennyi épület.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Az EU 2008-ban kötelezettséget vállalt arra, hogy 2020-ra 20%-kal csökkenti az energiafelhasználást. Az épületek energiahatékonyságának növelése – amelynek célja a közel nulla energiafelhasználású házak elérése – nem csak az energiafelhasználást fogja csökkenteni. Ez az irányelv a válság leküzdésében is segíteni fog. A megvalósításához szakértőkre és szakemberekre van szükség, ezáltal munkahelyeket teremtünk. Mi több, hosszú távon csökkenteni fogja az európai polgárok háztartási kiadásait. Végül említést szeretnék tenni a meglévő lakóház- és egyéb épületállomány energiafelhasználásával kapcsolatos helyzetről, valamint arról, hogy annak megfelelő mértékű javítása szükséges.

Günther Oettinger, a Bizottság tagja. – (DE) Tisztelt elnök úr, tisztelt képviselők! Egyetértünk abban, hogy az energiahatékonyságot és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését érintő közös céljaink elérésében milyen fontos szerepet tölt be az épületállomány, a meglévő épületek felújítása és új épületek építése. Más területeken, amelyekkel szintén foglalkoznunk kell – az erőművek, általánosságban az energiamix vagy az autógyártás –, viszonylag kevés szereplőt kell megkeresnünk: az energiaszolgáltatókat vagy a 12-15 európai autógyártó céget. Ez azt jelenti, hogy kezelhető a meggyőzendő partnerek száma.

Az épületek esetében óriási számú az érdekelt. Lakástulajdonosok, bérlők, felhasználók, az önkormányzatok a városstervezésükkel együtt és a városfejlesztés általában, a regionális építési jogszabályokat alkotók – általában a tartományok vagy a nemzeti államok. Röviden szólva az energiára és az éghajlatra vonatkozó százalékos céljaink elérése szempontjából nincsen fontosabb az építőipari ágazatnál, és ezen kívül nincsen olyan ágazat, amely partnerek millióit érintené – mind horizontálisan, mind vertikálisan. Ezért jelent fontos lépést ez az irányelv, de kétségtelen, hogy nem most szoltunk utoljára a témáról.

Örülök javaslatainknak és munkájuknak, amelyet közelről fogunk figyelemmel kísérni. Higgyenek nekem, amikor azt mondom, hogy az irányelv végrehajtását ugyanolyan fontosnak tartom, mint annak kidolgozását. Az irányelv jelenleg papíron létezik. Az értéke annak átültetését követően fog érvényesülni. Ennek érdekében mindenre szükség van a fedélzeten: a tagállamokra, de a települési önkormányzatokra és az épületállomány tulajdonosaira és felhasználóira is.

Az energiamegtakarítási intézkedéseinket nem csak az új épületek, hanem a felújítási munkálatok esetében is végre akarjuk hajtani. Az elkövetkezendő hetekben javaslatot készítünk arra vonatkozóan, hogyan használható fel a közeljövőben meghatározott feltételekkel a legalább 115 millió euró. Intenzíven dolgozunk ennek előkészítésén. A lehető legkésőbb kívánjuk előterjeszteni, hogy megtudjuk, 115 millió eurónál több pénz fog-e rendelkezésre állni, de ahhoz idejében, hogy az időkorlátok miatt ne vesszen el semmilyen alap. Örömrökre szolgálna, ha az érdekelt tagállamokkal júliusban és szeptemberben további megbeszéléseket folytathatnánk a megújuló energiára és energiahatékonyságra vonatkozó programról.

Jelenleg Hahn biztos úrral folytatunk megbeszéléseket arról, hogy a jelenlegi pénzügyi időszakban hogyan irányíthatjuk jobban a regionális programokat az energiaügyi célok felé – kifejezett támogatásáról biztosította az elképzelést –, és hogyan használhatjuk az elkövetkező finanszírozási programokat arra, hogy a következő finanszírozási időszakban nagyobb fontosságot kapjon az energiaügy és az épületek. Ehhez szükségem van az önök támogatására. Régóta készülünk a következő pénzügyi időszakra. Ismerik az Európai Unió költségvetésében szereplő főbb programokat. Gyanítom, hogy a tagállamok nem lesznek hajlandók arra, hogy több pénzt adjanak nekünk. Gyanítom, hogy a válság és költségvetés megszilárdításának idején abból kell gázdálkodnunk, amink van: a GDP bizonyos százaléka.

Emiatt egyre fontosabbá válik, hogy az érintettek számára prioritást kapjanak az energiával, az energiakutatással és energiamegtakarítással foglalkozó programok, valamint ennek kiegészítéseképpen az infrastruktúra is. Remélem, hogy a következő pénzügyi időszakra való felkészülés során meg tudom önökkel vitatni, hogyan kapcsolhatjuk össze céljainkkal – és adott esetben egy kiegészítő európai finanszírozási programmal – a helyi, a regionális és a nemzeti épületfelújítási programokat. Miként említettem, ez egy fontos, de nem az utolsó lépés. Következésképpen várom javaslatokat.

Biztos vagyok abban, hogy ellenőrizni fognak minket annak érdekében, hogy az irányelvet a gyakorlatban is sikeresen végre lehessen hajtani. Köszönetet szeretnék mondani a tisztelt Ház valamennyi képviselőjének, különösen a vezető előadónak. Hadd mutassak rá, hogy ezt a keretirányelvet a világ más tájain is érdeklődéssel figyelik olyan országok, mint például Kína és az Egyesült Államok. Európa a többi földrészhez képest végre jelentős lépéssel tesz szert ebben a kérdésben.

Silvia-Adriana Țicău, előadó. – (RO) Mindenek előtt meg szeretném köszönni valamennyi segédelőadónak a támogatást. Ez az épületek energiahatékonyságának javítását célzó folyamatnak még csak a kezdete, olyan folyamat, amelyben az Európai Parlament mint állandó, célra törő partner fog részt venni, és amely a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor megkívánja az átláthatóságot. Be kell vallanom, hogy valóban egyértelműen megkülönböztettük az új és a meglévő épületeket, figyelembe véve mind az ingatlan típusát – ami országokként változik –, mind a meglévő épületállományt.

Úgy vélem, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak a pénzügyi kilátások időközi felülvizsgálata keretében – amelyre 2010-ben kerül sor – felül kell vizsgálniuk az operatív programokat, hogy több pénzt különíthessenek el az épületek energiahatékonysága számára. A tagállamok az Európai Regionális Fejlesztési Alapból kiosztott összegek 4%-át használhatják fel, valamint adott esetben csökkentett hía-kulcsot alkalmazhatnak, de az az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos munka esetében nem lehet 5%-nál alacsonyabb.

Hangsúlyozni kívánom, hogy az épületek energiahatékonyságára elkülönített pénzalapok munkahelyek és helyi, regionális és nemzeti szinten fizetett adók és díjak formájában fognak megjelenni, a munka helyi jellegét szem előtt tartva. Csak akkor tudunk a későbbi, 2014-2020 közötti pénzügyi időszakra jelentős emelést kérni, ha növeljük az Európai Regionális Fejlesztési Alapból az épületek energiahatékonyságára, a 2010-2013 közötti időszakra elkülönített 4%-os források felhasználását. A következő időszakra valahol 8 és 12% közötti mértéket javasolnék.

Ezenkívül annak engedélyezését kérem az Európai Bizottságtól, hogy az európai gazdaságélénkítési tervből megmaradt, fel nem használt 115 millió eurót az „Intelligens városok” kezdeményezés számára csoportosíthassuk át. Véleményem szerint az energiahatékonyságot a vidéki térségeket célzó programokkal együtt kiemelt prioritásként kell kezelnünk, különösen a 2014-2020 pénzügyi időszak tervezése során.

Az Európai Parlament is azt kérte az első olvasat alkalmával, hogy 2014-től kezdve hozzunk létre külön alapot az energiahatékonyság céljára. Biztos úr, támogatni fogjuk az alap létrehozásában.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2010. május 18-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Ivo Belet (PPE), írásban. – (NL) Ezzel a jogszabálysomaggal óriási ugrást teszünk a környezetbarát társadalom irányába. Elvégre az épületek felelősek a szén-dioxid-kibocsátás mintegy 40%-áért. A következő néhány évben fokozatosan nullára csökkentjük a kibocsátást. Ez valamennyi fogyasztó pénztárcájának jót fog tenni, és természetesen jót tesz a foglalkoztatásnak is, mivel a környezetbarát épületek munkaerő-igényes beruházást jelentenek. Most, rövid távon minden megállót ki kell hagynunk, hogy felgyorsítsuk a meglévő épületek felújítását, és a magánszemélyeknek segítséget kell ehhez nyújtanunk. E tekintetben külön figyelmet kell szentelnünk a szociális lakások bérlőinek. A szociális lakásszövetkezeteket arra kell ösztönözni, illetve jelentős lökést kell adni számukra ahhoz, hogy rövid távon felújítsák a régebbi épületeket, hogy a leghátrányosabb helyzetű bérlők is érezzék annak maximális előnyét.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) Az épületek energiateljesítménye olyan terület, ami jelentős lehetőségeket tartogat az Európai Unió számára. Az energiafelhasználás e szövegben bevezetett intézkedések által elősegített csökkentése hozzájárul az EU energiafüggetlenségének növeléséhez, és egy európai energiahatékonysági politika felé vezet minket. A politika sikere a tagállamoktól is függ, amelyeknek olyan pénzügyi intézkedéseket kell meghozniuk, mint a hía csökkentése, az európai pénzalapok maximálisan megengedett részének energiateljesítményre való elkülönítése stb. A polgárok életét tekintve ezek az előrelépések az európai háztartások javát is szolgálni fogják, hiszen az energiaköltségeik csökkenését fogják tapasztalni. Ez a háztartások jövedelmének átlagosan 33%-át jelenti, és a legcsekélyebb jövedelemmel rendelkező háztartások esetében akár az 54%-ot is elérheti. Azt szeretném tehát, hogy a gyakorlatban elsősorban a polgároknak ez utóbbi rétege élvezze az épületek energiateljesítményének javításából származó előnyöket. Figyelembe kell vennünk az új előírások bevezetése miatt felmerülő költségeket. Ha az építési és felújítási költségek kihatnak a lakbérekre, az az épületek energiateljesítményének javításából származó előnyöket elérhetetlenné teszi azok számára, akiknek arra a legnagyobb szükségük lenne.

Alajos Mészáros (PPE), írásban. – (HU) Ami az energiahatékony épületeket illeti, nagyon fontosnak tartom, hogy foglalkozzunk ezzel a kérdéssel. Ezt a kérdést prioritásként kell kezelnünk, mert Európa az energiaválság küszöbén áll. Az Európai Unió kötelezettséget vállalt arra, hogy 2020-ig 20%-kal csökkenti

energiafelhasználását és biztosítja, hogy a felhasznált energia 20%-a megújuló energiaforrásokból származzon. Ezenkívül azonban az energiahatékonyság kérdésének is figyelmet kell szentelni – különösen az építőiparban –, mivel ez az ágazat az egyik legnagyobb energiafelhasználó (40%), valamint az egyik legnagyobb szén-dioxid-kibocsátó. Az építőipari ágazat középpontba állítása különösen fontos a közép-európai országokban, ahol a korábbi rezsimtől örökölt, elavult épületek azt jelentik, hogy a rendelkezésre álló energiát pazarló módon használjuk fel. A lakóépületek modernizálása különösen fontos lehetőségeket kínál. A nyílászárók cseréje és a korszerű hőszigetelés hozzájárulhat a háztartási energiaköltségek csökkentéséhez. Nyugat-Európában most fellendülőben van az energiahatékony épületek építése, és azok népszerűsége nagyban az állami támogatásoknak tulajdonítható. Közép-Európában sajnos még nincsen olyan rendszer, ami nagyobb mértékben ösztönözné a passzívház-beruházásokat, pedig ez a technológia hozzájárulhatna az egyre fokozódó földgázfüggőség csökkentéséhez. Ezért tartom fontosnak a jelentés támogatását, és ezért szavaztam mellette.

Zbigniew Ziobro (ECR), írásban. – (PL) Az épületekben felhasznált energia teszi ki az Európai Unióban felhasznált összes energia majdnem egyharmadát. Pontosan emiatt kínál nagy lehetőséget ez az ágazat az energiafelhasználás csökkentésére – nem csak az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállalás miatt, hanem az energiabiztonság kérdése miatt is. A kidolgozás alatt álló irányelv egyik legfontosabb rendelkezése a „közel nulla energiafelhasználású épületekre” vonatkozó elképzelés. Ne feledjük, hogy 2020 végéig valamennyi új épületnek közel nulla energiafelhasználásúnak kell lennie, és azt az állami szektorban – a példamutatás végett – két évvel korábban kell megvalósítani. A vita tárgyát képező irányelv két sajátossága azonban pozitív választ érdemel. Az egyik a 2020-ig létrehozandó energiahatékonysági alap, amely eszköz elő fogja segíteni az épületek energiahatékonyságának javítására szolgáló projektekbe való magán- és az állami beruházásokat. Ez a fajta strukturális támogatás lehetőséget nyújt a célkitűzéseink megvalósítására. A másik az energiamegtakarítást célzó, intelligens fogyasztásmérő és aktív vezérlőrendszerek (intelligens fogyasztásmérés) bevezetéséről szóló rendelkezés belefoglalása az irányelvtervezetbe. Az ilyen rendszerek széles körű bevezetése a fogyasztók hasznára válik az ár, a felhasználás hatékonysága és az energiabiztonság szempontjából.

17. A textiltermékek elnevezése és ehhez kapcsolódó címkézés (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Toine Manders által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében benyújtott, a textiltermékek elnevezéséről és ehhez kapcsolódó címkézéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatáról szóló jelentés (COM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, előadó. – (NL) Először is meg szeretném köszönni mindenkinek a kiemelkedően konstruktív együttműködést. Remélem, hogy a holnapi szavazást követően egyenjogúan folytathatjuk a munkát, mivel a Parlament szinte egyhangúlag szól a Bizottsághoz és a Tanácshoz, aminek végső célja, hogy az európai fogyasztók, az európai polgárok javát szolgálva megállapodásra jussunk.

Véleményem szerint a Bizottság javaslata, miszerint a textiltermékek címkézését rendeleti formába kellene önteni, jobb megoldás, mint azt a meglévő irányelvekbe beépíteni. Ere vonatkozóan megemlítem Monti úr jelentését, amely szerint Európában valójában az irányelvek – 12 vagy 27 különböző szinten végbemenő – átültetése okozza a problémákat. Mindig is támogattam a rendeleteket, és remélem, hogy a Bizottság a jövőben több rendeletre irányuló javaslatot fog kidolgozni.

E rendelet célja, hogy lehetővé tegye az újfajta szálak gyorsabb forgalomba hozatalát. Ez a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság széles körű támogatását is élvezzi, mivel azon vagyunk, hogy a lehetőségek szerint optimalizáljuk a belső piacot.

Valami mást próbálunk tenni, és ez olyan valami, ami az európai nyilvánosságot is érinti. A jelentésben például az európai szabványosítás bevezetése révén próbáljuk egyszerűsíteni a ruházat címkézését – ez is textiltermék. Most már tudjuk, hogy ez nem olyan könnyű dolog, ezért egy tanulmány elkészítését, egy hatásvizsgálat elvégzését kértük annak megvizsgálása céljából, hogy vajon a kevesebb – azaz a kevesebb fogyasztói információ – nem jelent-e többet. A fogyasztók szükség esetén kiegészítő információkkal szolgáló honlapon vagy egyéb forrásból tájékozódhatnak.

A címkéknek egyszerűen rövidebbeknek kell lenniük, hogy a gyártók egy egységes piacot célozhassanak meg, és ne kelljen litániákat varrniuk a ruházati cikkekbe, ily módon összezavarva a fogyasztókat. Az élelmiszerek címkézése már megmutatta nekünk, hova vezethet ez. Ennek akarjuk elejét venni.

Több javaslatot tettünk, amelyben azt kértük a Bizottságtól, hogy engedélyezze a textiltermékek egyszerűbb címkékkel való ellátását. Tény, hogy a fogyasztók jogosultak bizonyos alapvető információkra: például „mit vásárolok?”, „miből készült?” és „honnan származik?”. Úgy véljük, hogy a fogyasztókat az áruvásárlásnál megilleti az ilyen tájékoztatáshoz való jog, és ezeket az információkat nem lehet eltitkolni. Így tehát megint csak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlathoz lyukadunk ki. Ezen a területen nagyon nehéz a nyomon követés és a végrehajtás, ezért tettünk javaslatokat erre vonatkozóan.

Tehát arról van szó, hogy nagyon egyszerű tájékoztatást kell adnunk, ám ha a fogyasztók többet akarnak tudni, kérésre további információkat kaphatnak. Ha ez jól működik, a Bizottság a legjobb úton fog haladni a fogyasztók szolgálatában.

Számos javaslatot tettünk. Úgy véljük, hogy a 85%-ot meghaladó arányban textilösszetevőt tartalmazó játékok esetében be kell ezt tartani. Vannak, akik azt mondják, hogy ez mind szép és jó, de már van játékbiztonsági irányelvünk. Az azonban inkább a biztonságra vonatkozik, semmint a fogyasztó arra vonatkozó tájékoztatására, hogy miből készült a termék, ami olyan dolog, amit elképzelésem szerint tudni akarnak a fogyasztók.

Majd például itt van a következők szerinti módosítás: a fogyasztóknak jogukban áll tudni, hogy egy termék állati eredetű anyagokból készült-e; azonban nem kell további részletekbe bocsátkozniuk: a gyártónak fel kell tüntetnie, hogy a termék tartalmaz-e bármilyen állati eredetű terméket. Nem a számról beszélünk, hanem más anyagokról, mint például szőrmedarabokról.

Végül itt a jól ismert „made in” kérdés, amelyre vonatkozóan már 2005-ben javaslatokat tett a Bizottság. Ezeket valójában szó szerint lemásoltuk, és reméljük, hogy a Bizottság és a Parlament támogatásával meggondolja magát a Tanács, és pozitívan fog a dolgokhoz állni. Ezért arra kérem a Tanácsot, hogy állapodjon meg olyan kompromisszumról a Bizottsággal és a Parlamenttel, amely a fogyasztók és a jobb tájékoztatás érdekében tovább fogja fejleszteni ezt a rendeletet.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Tisztelt elnök úr! Mielőtt szólásra emelkednék, hadd osztozzam abban a bánatban, amelyet az ülés már kifejezett azon két európai katona halála miatt, akik ma reggel egy terrortámadásnak estek áldozatául Afganisztánban.

Tisztelt hölgyeim és uraim! A Bizottság a „jobb szabályozás” kampány keretében megkezdte a textiltermékek elnevezésére vonatkozó előírások felülvizsgálatát. A javaslat fő célja, hogy továbbfejlessze a meglévő jogi keretet és egyszerűsítse az új textilnevek elfogadására vonatkozó eljárást. A javaslat tehát a textilágazaton belüli innovációt kívánja elősegíteni.

Az új rendelet célja tehát az, hogy lehetővé tegye a gyártók, a felhasználók és a fogyasztók számára az új szálakat tartalmazó, innovatív termékekhez való hozzáférést, lévén ez egy olyan téma, amely az európai fogyasztók, az ágazati vállalkozások – mind a textil-, mind a ruházati vállalkozások – és a nemzeti közigazgatás szívéhez egyaránt közel áll.

Először is meg szeretném köszönni a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságnak, hogy április 8-án jóváhagyta a jelentést. Külön köszönetet szeretnék mondani az előadónak, Manders úrnak, valamint a segédelőadóknak, amiért mélyrehatóan és részletekbe menően dolgoztak ezen a javaslaton, amely ilyen élénk és konstruktív vitát indított el a textiltermékek címkézése terén. Mivel ez a javaslat a jogi szabályozás egyszerűsítését célozza, a Bizottság eltért az irányelv eredeti szövegében meghatározott rendelkezésektől, amelyet most a vita tárgyát képező rendelettel kell felváltani.

A Bizottság ily módon egyetért a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által elfogadott jelentésben javasolt módosítások nagy többségével. Tudatában vagyunk annak, hogy a Tanácsnak meg kell vitatnia néhány módosítást – különösen azokat, amelyek a rendelet hatályának kiterjesztését javasolják. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy elősegítsük az intézmények közötti vitát, és keményen fogunk azon munkálkodni, hogy elfogadható kompromisszumok szülessenek.

Az egyik módosítás az eredetmegjelölésre, a „made in” címkére vonatkozik, ami nem szerepelt a Bizottság eredeti javaslatában: a Parlament mindig nagy figyelmet szentelt ennek a kérdésnek, amely igen fontos a fogyasztók számára.

Az e területen javasolt módosítások a Bizottság által 2005-ben előterjesztett, számos fontos termék kategória – köztük a textiltermékek – eredetmegjelöléséről szóló javaslathoz kapcsolódnak. Támogatni fogom ezeket a módosításokat, amint azt már a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság ülésén is hangsúlyoztam.

Ugyanilyen módon fogok hozzáállni ahhoz a módosításhoz, amely az állati eredetű, nem textilből készült részek címkézésére tesz javaslatot.

Néhány megjegyzést szeretnék fűzni más módosításokhoz is. A 19. számú módosítás tekintetében a Bizottság javaslata már megállapította, hogy a hagyományos szabóságok mentesülnek a címkézés alól. A mentesség minden olyan textiltermékre való kiterjesztése, amelyet egyedi termékként kínálnak a fogyasztók részére, azonban azt jelentené, hogy a ruházati termékek vitathatóan nagy száma mentesülne a címkézés alól. Ez az ágazat valójában az európai ruházati termékek egyik fő fejlődési irányát képviseli. Az ilyen termékek tehát mentesülnének a címkézés alól, ami azzal a kockázattal járna, hogy túlzott mértékben nőne a kivételek száma.

A 63. számú módosítás tekintetében – amelynek célja, hogy a játékokat töröljék a címkézési kötelezettség alól mentesülő termékek jegyzékéből – hadd emlékeztessem önöket, hogy a játékokat illetően kulcskérdés a biztonság. Az ezzel kapcsolatos előírás eléggé részletes, amelyet 2009-ben a Tanács és az Európai Parlament által folytatott széles körű viták kíséretében alaposan felülvizsgáltak.

Mivel a kifejezetten a játékokra vonatkozó előírás már foglalkozik a biztonság kérdésével, így aggódunk amiatt, hogy a gyártókra rótt plusz teher esetleg aránytalanná válik. Ami a textil- és ruházati termékek más címkézési lehetőségeinek megvizsgálására irányuló kérést illeti, elkötelezetten kiállok a mellett, hogy széles körű, nyílt vitát folytassunk az érdekelt felekkel mindazon további kérdésben, amelyek az Európai Parlamentben és a Tanácsban folytatott megbeszélések során merültek fel.

Köszönöm a figyelmüket, és a vita során figyelmesen fogom hallgatni megjegyzéseiket.

Lara Comi, a PPE képviselőcsoport nevében. – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! A textiltermékek képezik európai piacunk egyik kulcságazatát. Az Európai Bizottság által előterjesztett javaslat máris kiváló kiindulási pontot ad a tagállamokon belül jelenleg érvényben lévő keretszabályok javításához és egyszerűsítéséhez, különösen, ami a textilipar technológiai fejleményeiről szóló jogszabály átláthatóságát és rugalmasságát illeti.

A Parlamentben eddig végzett munkánk kétségtelenül lehetővé tette, hogy kiterjesszük az eredeti hatályt, olyan normákat vezetve be más címkézési követelmények esetében, amelyeket feltétlenül szükségesnek tartunk. Külön fel szeretném hívni a figyelmüket a származási hely feltüntetésére vonatkozó előírásokra.

Ebben az esetben két különböző címkézési rendszert javasoltunk: egy kötelező rendszert a harmadik országokból származó termékek esetében – miként azt a 2005. évi rendelet is előírta már, amelynek most gátat vet a Tanács, amint azt tudják –, és egy opcionális rendszert a tagállamokban készült termékek esetében.

A rendszerek általában kettős célt szolgálnak, habár a kettő közül kétségtelenül az a fontosabb, hogy megnevezzék a termék valódi származási országát. A fogyasztókat a textiltermékek vásárlásakor tájékoztatni kell, mielőtt választanának. A származási hely feltüntetésére vonatkozóan javasolt kritériumok alkalmazásával el kívánjuk kerülni azokat a címkéket, amelyek hamis vagy félrevezető tájékoztatást adnak, ami minden bizonnyal sértene a fogyasztók érdekeit.

Mi több, az új rendeletek révén meg kívánjuk védeni azokat a kis- és közép vállalkozásokat, amelyek úgy határoztak, hogy a tagállamokon belül folytatják üzleti tevékenységüket.

A plenáris ülésen való szavazásra vonatkozó döntés az Európai Parlament azon óhaja alapján született meg, hogy határozottan állást kívánt foglalni ezekben a kérdésekben, különös tekintettel a három legnagyobb képviselőcsoport között létrejött politikai konszenzusra. Feltétlenül el szeretném mondani, hogy igazán kiváló volt együtt dolgozni az előadóval és a segédelőadókkal.

A különböző politikai nézeteink ellenére sikerült valóban közös nevezőre jutnunk, ami reményeink szerint a legjobb mód arra, hogy megvédjük az európai polgárok, illetve maga az Európai Unió érdekeit. Következésképpen remélem, hogy holnap egységesen fogunk szavazni erről a jelentésről, a Tanácsnak határozott politikai jelzést adva a második olvasat során előttünk álló feladatokról. Mindnyájuknak őszintén köszönöm az együttműködést.

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

Christel Schaldemose, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DA) Tisztelt elnök úr! Először szeretném megköszönni Manders úrnak és képviselőtársainknak az e javaslattal kapcsolatos igen konstruktív

együttműködést. A textiltermékekről szóló rendelet megalapozott és szükséges javaslat. Valójában jó okunk van az arra vonatkozó szabályokat harmonizálni, hogyan hagyjuk jóvá az új szálakat a belső piac számára. Következésképpen mi, a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportjában a javaslat egészét támogatjuk.

Úgy véljük azonban, hogy a javaslatnak nem csak az egyik oldalnak kell kedveznie. Nem szolgálhatja kizárólag az iparág javát. Az is nagyon fontos számunkra, hogy szem előtt tartsuk a fogyasztók érdekeit. Következésképpen mialatt a javaslaton dolgoztunk, rendkívül fontosnak tartottuk, hogy a fogyasztók világos tájékoztatást kapjanak az általuk megvásárolt szálakról és textiltermékekről, ezért azt akartuk, hogy az a szálösszetétel teljes listáját is magában foglalja.

Nem akartunk azonban itt megállni. Természetesen azt is támogatjuk, hogy tanulmány készüljön arról, hogyan címkézzük általában a textileket az Európai Unióban, és e célból részt vettünk a javaslatok előterjesztésében. Úgy vélem, hogy valóban fontos, hogy a fogyasztók ismerjék az általuk vásárolt termékek összetételét, hogy hol gyártották a ruházatot, hogy tartalmaz-e olyan anyagokat, amelyek allergiás reakciót válthatnak ki, vagy bármi mást, amiről esetleg tudniuk kellene. Véleményem szerint ezen információk közül – a gyártási körülményeket is beleértve – sok nagyon fontos a fogyasztók számára, és ez még inkább így lesz a jövőben. Ezért fontosnak találtuk elmondani, hogy nélkülözhetetlennek tartjuk egy arra irányuló részletesebb vizsgálat lefolytatását, hogy hogyan alakíthatunk ki egy megfelelő, a fogyasztók javát szolgáló textiltímkézési rendszert. Ez az egyik ok, amely miatt ilyen egyértelműen támogatjuk ezt a javaslatot. A személyes véleményem az, hogy rendkívül fontos részletesebben felülvizsgálni a ruhaméreteket. Szerintem a belső piacon fokozhatná kereskedelmi forgalmat, ha biztosak lehetnénk abban, hogy a megadott ruhaméretek azonosak, függetlenül attól, hogy melyik országban vásárolják meg a ruházatot.

Mi, szociáldemokraták maradéktalanul támogatjuk a javaslatot, és úgy véljük, hogy az az iparág hasznára lenne, de ami a legfontosabb, a fogyasztók javát is szolgálná.

Niccolò Rinaldi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Gratulálunk kell Manders úrnak az állásfoglaláshoz és a jelentéshez, amely megpróbál egy kis rendet teremteni a globális piac egyre növekvő zűrzavarában.

Különösen érdekel az eredet kötelező megjelölésének kérdése, amelyen a saját bizottságomban, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságban dolgozom a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport segédelőadjaként Cristiana Muscardini előadóval együtt, és amely kérdés néhány részét már a Manders-jelentés is előrebocsátotta.

Valójában a globális piacon, amelyen belül mi is működünk, sok országban, többek között az Egyesült Államokban, Kínában, Ausztráliában, Mexikóban, Japánban is léteznek az eredet kötelező megjelölésére vonatkozó szabályok. Ez olyan kiegyensúlyozatlanságot okoz, amely nagymértékben érinti a kontinensünk gyártóit és fogyasztóit, és olyan anomáliákhoz vezet, amelyeket meg kell szüntetni.

Ez még inkább igaz a textiltermékekre, amelyek terén biztonsági problémák merültek fel, ahogy arra már felhívták a figyelmünket; azonban ezek valamilyen módon már utaltak a származási országokra is – hogy szinte költőien fejezzem ki magam –, ami különösen fontos.

Jelenleg zavaros a helyzet, mivel egyes termékeken – ha az megfelel a gyártónak – feltüntetik az eredetmegjelölést, ugyanakkor más esetekben – ha az nem felel meg a gyártónak – nem tüntetik fel. Olyan esetek is vannak, amikor feltüntetik ugyan, de más országok szabályai szerint, mert a termékeket az Egyesült Államokba és Japánba is exportálják, így e piacokat is szem előtt tartva tüntetik fel az eredetmegjelölést. E téren egyértelműen szükségünk van saját, európai előírásokra.

Az Európai Parlament e végett mind a Manders-jelentés – amelyet most hallottunk –, mind a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságban végzett munkánk révén megpróbál – hogy úgy mondjam – saját hálót szőni e téma köré, hogy világosabbá tegye a helyzetet a fogyasztók és a gyártók számára egyaránt.

Heide Rühle, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr! Határozottan egyetérték az előző felszólaló szavaival. Mi is örülünk, hogy a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ezen a területen dolgozik. Az előadónak is szeretnék köszönetet mondani. Mindazonáltal végül nem osztom a véleményét, és holnap nem minden pontban fogjuk tudni támogatni őt.

Újfént hangsúlyozni szeretném, hogy a kérdés a következő: mindannyian a származási ország világos megjelölését akarjuk látni. Mindannyian osztjuk azt a nézetet, hogy hatást kell gyakorolnunk a Tanácsra, és mindannyian sajnálatosnak találjuk, hogy a Tanács néhány éve gátolja a származási ország megjelölését. Ez

az irányelv azonban irányelv, nem egy szimbolikus állásfoglalás, amelyben valami ilyesmit kijelenthetünk. Én magam például olyan írásbeli nyilatkozatot támogatok, amely kifejezetten és újfent cselekvésre szólít fel, és fontosnak tartom, hogy folytassuk a munkát ezen a téren.

Ennek az irányelvnek azonban más a célja, mégpedig az, hogy biztosítsa az átláthatóságot, és biztos iránymutatást adjon a fogyasztóknak az új szálak és új anyagok elnevezése során. Ezért attól tartunk, hogy ha kiterjesztik az irányelv hatályát, az irányelvnek pontosan ugyanaz lesz a sorsa, mint a „made in” eredetmegjelölés bevezetésére tett legutóbbi kísérletnek, mégpedig az, hogy a Tanács azt megint le fogja állítani. Ezt sajnálatosnak tartanánk, mert őszintén hisszük, hogy ebben a kérdésben viszonylag gyorsan kell cselekedni. A „made in” eredetmegjelölés terén minden más fellépést támogatunk – ez nem kérdés, ebben mindig szövetségesek leszünk –, de helytelennek tartjuk, hogy e rendelettel visszaélve ériék el ezt a célt.

Malcolm Harbour, az ECR képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr! Ma este McClarkin asszony, képviselőcsoportom segédelőadója nevében szólok, akit szintén nagyon lefoglal e dokumentum nyomom követése.

Vissza szeretnék kanyarodni ahhoz, amiről Rühle asszony szólt. Teljes mértékben egyetértek vele abban, hogy hogyan kezeljük a származási ország megjelölésének kérdését. Az itt szereplő javaslatokban jelentős előrelépések történtek a javaslat lényegét tekintve, azaz a szálak címkézése, az összetétel címkézése és a címkézés egyértelműségére vonatkozóan.

Megjegyzem azonban, hogy az előadó nyilvánvalóan elfelejtette megemlíteni, hogy ez valóban döntő fontosságú belső piaci irányelv, ugyanakkor fogyasztóvédelmi irányelv is, amelynek teljes egészében az a célja, hogy egyszerűsítse a jogszabályokat, megkönnyítse az új nevek elismerését és az új textiltermékek forgalomba hozatalát – kb. egy évvel rövidítve le az átfutási időt –, valamint a szabványosítási munkánkkal kapcsolatosan jelentős előrelépést tegyen azzal, hogy a rendeleteket az Európai Szabványügyi Bizottság alapelveinek veti alá, és mindez jelentős megtakarításokat fog eredményezni az iparágban, valamint fokozottan a fogyasztók javát fogja szolgálni.

Az előadó számára a valódi kérdést az jelenti, hogy valamennyi pozitívumot kockára akarunk-e tenni azzal, hogy ezt a javaslatot összekötjük a származási ország megjelölésének kérdésével, amelyet – miként arra Rühle asszony nagyon helyes rámutat – egy sor termék esetében már javasolt a Bizottság. Úgy vélem, hogy nagyon körültekintőnek kell lennünk, nehogy gátat vessünk az előnyöknek. Egyetértek azzal, hogy politikai állást kell foglalnunk, és az előadóhoz hasonlóan nekünk is kérnünk kellene néhány dolgot, de úgy vélem, hogy számos más szempontból túllépte bizottsági előadói szerepkörét, és inkább saját ötleteivel teleaggatott karácsonyfa lett belőle. Remélem, hogy ezt figyelembe veszi a holnapi szavazás során, és így biztosítani tudjuk az előnyöket a fogyasztók és a gyártók számára. Tegyük néhány politikai kijelentést, de ne legyünk szükségtelen kerékkötői a dolognak!

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Tisztelt elnök úr! Ha a fogyasztóktól azt várjuk, hogy képesek legyenek megfelelően és felelősen választani, akkor hozzá kell férniük a termékek adataihoz. Ez a jelentés az első lépés, és azt jelenti, hogy a textiltermékeken fel kell tüntetni származási országot, más szóval az áruk gyártási helyéről szóló információt. Fogyasztókként jogunkban áll ezt tudni.

Most lehetőségünk nyílik megkérni a Bizottságot arra is, hogy tegyen további lépéseket és adjon nagyobb hatáskört a fogyasztóknak. Többek között a kezelési útmutatásokra és az egészségügyi és biztonsági figyelmeztetésekre gondolok. Az allergiában szenvedőket nem tehetjük ki olyan áruknak, amelyek nyomokban allergén anyagokat tartalmaznak.

Polgáraink gyakran érzik úgy, hogy a belső piaci szabályok a vállalatokat és az ipart részesítik előnyben. Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja velem együtt úgy gondolja, hogy legfőbb ideje, hogy a fogyasztók elvárásai kerüljenek az előtérbe. Ez a fogyasztókon kívül a komoly vállalatok hasznára is válna.

William (The Earl of) Dartmouth, az EFD képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr! A jelentés önmagáért beszél, és idézem: „alapvetően jelentősebb politikai következmények nélküli, technikai gyakorlat”. Az Európai Bizottság soha nem hagy ki egy jó kis válságot. Az Európai Parlament is szakértő módon használja a szakmai jelentéseket arra, hogy egy harmonizált európai szuperállamot hozzon létre. Ebből következően a brit Függetlenségi Párt kétkedéssel tekint a jelentésre.

Mindazonáltal a jelentés első része három irányelvet gyűr egyetlen rendeletbe, ami egyszerűsítene a dolgokat. Később utalást találhatunk még a hatályon kívül helyezésre is találunk. Határozottan ellenezzük azonban a

második részt, különösen az 58. számú módosítást, amely uniós szinten új címkézési követelményeket kíván bevezetni. Külön megemlítem és szó szerint idézem „a ruházat és a lábbelik méretére vonatkozó, az egész EU-ra kiterjedő egységes címkézési rendszerre” irányuló javaslatot. Az Egyesült Királyságban teljesen hatékony méretezési rendszerünk van. Teljesen eltér a kontinentális Európa többségében alkalmazott rendszertől. A brit polgárok ezt ismerik és értik, amelyet nem kellene egy uniós szintű rendszerrel felváltani.

Az Európai Parlament előadója megint egy szókimondó technikai gyakorlatot szándékozik bevetni az európai szuperállam teljességgel antidemokratikus céljának előmozdítása érdekében.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Tisztelt elnök úr! Az elmúlt évtizedek során több ezerszer vitatkoztunk a globalizációról, és mindig oda lyukadunk ki, hogy a vitát követők azt kérdezik, mit tehetnek. Ezen a ponton mindig felmerül a fogyasztók hatásköre. Azon a területen azonban, ahol hatáskörüket érvényesíthetik – nevezetesen akkor, amikor termékeket vásárolnak –, szükségtelen akadályok gördülnek az útjukba. Létezik bizonyos mértékű szabványosítás a textiltermékek területén, de úgy érzem, hiányzik a bátorság.

Tisztelt Bizottság, hölgyeim és uraim! Meglepőnek tartom, hogy én említsem meg ezt elsőként. Miért nem vagyunk sokkal nagyra törőbbek a szociális címkézés tekintetében? Miért nem rendelkezünk még ezzel? Miért nem használjuk ezt az ideális eszközt annak átláthatóvá tételére, hogy hol, hogyan és milyen körülmények között állítják elő ténylegesen ezeket a termékeket? Miért siránkozunk folyamatosan a munkahelyek elvesztése miatt, ugyanakkor miért nem tesszük meg azt, ami a leginkább a fogyasztók érdekeit szolgálja: nevezetesen azt, hogy lehetővé tesszük számukra, hogy bizonyítékot szolgáltatva megtudják, mit is vásárolnak valójában?

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Tisztelt elnök úr, biztos úr, Manders úr! Nagyon köszönöm azt a kiváló munkát, amelyet ebbe a rendeletbe fektettek. Külön köszönetet szeretnék mondani segédelőadónak, mivel – habár ez valóban szakmai jelentés, amint azt már többször is megemlítették – a polgárainkra nézve számos különféle következménnyel jár. Végül is azzal foglalkozunk itt, hogy új szálak forgalomba hozatalát engedélyezzük az Európai Unióban.

Ezt akarjuk lehetővé tenni, az Európai Bizottságnak ebben igaza van. Azonban nem akárhogy; a szálakat meg kell vizsgálni, ha azt akarjuk, hogy a polgárok valóban részesülhessenek abban a fogyasztóvédelemben, amelyről mindig beszélünk. Fontos például azt megvizsgálni, hogy a szálak allergiát váltanak-e ki. Világosan címkézni kell azokat, hogy polgáraink – akikre mindig felelős polgárokként hivatkozunk – annak függvényében tudjanak cselekedni.

Ezzel kapcsolatban ellent kell mondanom azoknak a képviselőknek, akik azt mondják, hogy ki kellene hagynunk a származási ország megjelölését. Ez azonban nagyon fontos és teljes egészében rendjén van. Sok polgár tudni akarja, hogy honnan származnak a szálak és textiltermékek. Mi a háttérük? Háttér alatt többek között a gyártási mód értendő. Sajnálatos dolog, de számos országban még mindig alkalmaznak gyermekmunkát vagy akár rabszolgamunkát is. Vannak olyan polgárok, akik tudni akarnak erről az információról, hogy felelősen választhassanak a termékek vásárlásakor.

Nem e rendelet feladata, hanem nekünk, képviselőknek a feladata, hogy erre emlékeztessük a Tanácsot és nyomást gyakoroljunk annak érdekében, hogy a 2005 óta napirenden lévő, eredetmegjelölésről szóló szöveg végre megfelelő felhasználást nyerjen. Itt a lehetőség arra, hogy fokozzuk a nyomást, és valóban arra használjuk fel, hogy olyan megfelelő szabályozás jöjjön létre, amelyről azt mondják a polgáraink: igen, ezzel biztosan együtt tudunk élni – ez az, amit elvárunk a parlamenti képviselőinktől.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Tisztelt elnök úr! Ha van olyan iparág Európában, amely a könyörtelen áttelepítés, a tőke szabad áramlása, az erős euró és a dömping áldozata, akkor a textilágazat bizonyára az. Ami a termelést és a foglalkoztatást illeti, mára csak néhány piaci rés maradt a felső-középkategóriát, a luxust és a fejlett technológiát képviselő ágazatokban. Mindez azonban mulandó dolog és ki van szolgáltatva a fejlődő országok általi hamisításnak és technológiai fejlődésüknek, amelyet túl gyakran európai cégek tőkéjéből finanszíroznak.

Ezért van az, hogy minden olyan lépés pozitívnak tekintendő, ami hozzájárul az európai textilágazat munkahelyeinek és know-how-jának megővéséhez. Következésképpen én is támogatom a textiltermékek szociális címkézését, amely abban segíti a fogyasztókat, hogy olyan erkölcsi kritériumok alapján válasszák ki az árukat, mint a dolgozók egészsége, biztonsága, jogai, jóléte, munkakörülményei és bére.

A címkézést a hamisítás elleni küzdelem eszközeként is támogatom, amennyiben ténylegesen biztosítjuk a csalás elleni küzdelemhez szükséges emberi erőforrásokat. Ezt követően még tovább kell mennünk és valódi

közösségi előnyt kell létrehozunk. Mindazonáltal hiába hozzuk meg a világ összes címkézési intézkedését, nem lesz nagy fogantatja egy arra irányuló politikai akarat nélkül, hogy olyan textíliapart keltsünk ismét életre, amely munkahelyeket teremt Európában.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Tisztelt elnök úr! A textíliapar drámai változáson megy keresztül. Új szálak és textiltermékek jelennek meg a piacon, és a fogyasztók nehezen értik, mit vásárolnak. Az áruk nagy része sajnos olyan országokban készül, ahol nem létezik semmilyen termékellenőrzés. Évtizedek óta tájékoztatjuk a fogyasztókat az élelmiszerek és a gyógyszerek összetételéről, de arról nem, hogy mit tartalmaz az általuk viselt ruházat. A jelenlegi „nano” korszakban tehát jó dolog, ha erre a témára kezdünk összpontosítani, és egyetértek mind a Bizottsággal, mind az előadóval abban, hogy a ruházat és a lábbelik esetében egységes méretcímkézési rendszerre van szükség.

Az internet mind a kereskedők, mind a vásárlók előtt teljesen új lehetőségeket nyit meg azzal, hogy azonosító szám használatával információkat találhatnak egy adott termékről. Mindazonáltal rendkívül fontos, hogy tájékoztassuk a fogyasztókat az allergén és a veszélyes anyagokról. Ezenkívül a kezelési útmutató, a gyártási ország, a tűzveszélyesség és a gyártás során használt vegyi anyagok szintén fontosak. A termékek napi kezelése során azonban a nyelvtől független jelek a legfontosabbak a fogyasztók számára.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) A globalizált kereskedelemben nem megvalósítható az európai kereskedelem és ipar tisztességes versenye, valamint az európai fogyasztók védelme anélkül, hogy meg ne határoznánk bizonyos gyártási normákat és a gyártókra vonatkozó fogyasztói információkat. Ez a rendelet kétségtelenül hasznosabb lesz a korábbi irányelnél a textílcímkézéssel kapcsolatos további fejlesztések bevezetése révén, egy évvel csökkentve az új szálak forgalomba hozatalát, ugyanakkor eltörölve a fogyasztói címkéket.

Azonban továbbra is számos ellentét húzódik a Parlament és a Tanács között: például a szálak nevének nyelvi szempontból semleges jelekkel való kombinálását vagy a textiltermékek textiltől eltérő, állati eredetű alkotórészeinek megjelölését vagy a problematikus allergiaterméseket illetően, ami sajnálatos dolog. Örömmre szolgál azonban, hogy kevesebb a vita a termékek származási országára vonatkozó címkézéséről és használati feltételeiről. Ezek a harmadik országokból származó textilek esetében kötelezőek, de a tagállamokban gyártott textilek esetében már nem kötelezőek. Ez jó jel, és azok az európai gyártók és fogyasztók, akik odafigyelnek a minőségre, már évek óta ezt kérik. Remélem, ezt az alapelvet hamarosan kiterjesztjük az üveg- és porcelántermékekre és más árukra is, és mindezt az előtt sikerül megtennünk, hogy az európai termékek az olcsó és gyenge minőségű termékek nyomása alatt teljesen eltűnnek a piacunkról.

Szembenállásomat kívánom kifejezni azokkal szemben, akik ezt protekcionizmusnak nevezik. Végül is nem érdemes eltitkolni az arra vonatkozó információkat, hogy egy termék jelentős részét hol és milyen körülmények között állították elő, ezzel szemben jobb tájékoztatást adnak ezek az információk a fogyasztóknak a globalizált piacon. Ez fokozni fogja a jó minőségű európai márkák népszerűsítését, és talán jogosan tölti el büszkeséggel a polgárokat az, amit Európának az olcsó munkaerő jelentette verseny ellenére még sikerül előállítania. A fogyasztók által elvárt fő hozzáadott érték annak reménye, hogy könnyebb lesz elkerülni a veszélyes termékek megvásárlását – amelyekből a fokozott ellenőrzések ellenére még mindig nagyon sok van. Örülök a Bizottság támogatásának, és úgy vélem, hogy a Tanáccsal is kompromisszumra fogunk jutni.

Alan Kelly (S&D). – Tisztelt elnök úr! Először is gratulálni szeretnék az előadónak és a segédelőadónak, akik a bizottsági munka valamennyi szakaszában pozitív és fogyasztóbarát módon álltak hozzá a témához. Úgy érzem, hogy e munkával újfent megmutatta a tisztelt Ház, hogy az Európai Unió legrugalmasabb és a leginkább konszenzusra törekvő intézménye. Mióta csatlakoztam a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottsághoz, ez talán a második vagy esetleg harmadik olyan téma, ahol a tisztelt Ház progresszívebb lehet a Tanácsnál, és üdvözlöm, ha a jövőben több ilyen példa fog megvalósulni.

Ami magát a témát illeti, a textiltermékek címkézésére és elnevezésére vonatkozó szabályok összehangolására tett kísérlet nagyon pozitív példája annak, hogyan segítheti a belső piac a fogyasztót és a gyártót. Ez a javaslat az ipar és a fogyasztók számára egyaránt fontos. Elengedhetetlen, hogy emlékezzünk erre, és néha úgy gondolom, hogy a fogyasztói oldal nem kapja meg a kellő figyelmet.

Ez a javaslat főleg szakmai és politikamentes javaslatként indult, és csupán három irányelv egybegyűrásának eszközéül szolgált. Figyelembe véve azonban, hogy képviselőházként ritkán térünk vissza az ilyen kérdésekre, van értelme annak, hogy erre vonatkozóan a lehető legátfogóbb módon próbáljunk javaslatokat tenni.

A fogyasztóknak joguk van a textiltermékek összetételéről pontos, helytálló, érthető és összehasonlítható adatokat kapni, továbbá joguk van a termékeket alkotó szálak teljes – hangsúlyozom, teljes – listájához. Erre többek között az allergiák megelőzése érdekében van szükség.

Személyes véleményem, hogy nagyon fontos a gyártási módszerek és körülmények átláthatósága, valamint a származási hely hiteles tanúsítása. Ez lehetővé fogja tenni, hogy szociális alapon döntsenek a vásárlási preferenciákról. Úgy hiszem, hogy erre egyre nagyobb szükség van a mai világban, figyelembe véve a gyermek- és a rabszolgamunkát stb.

Ezért támogatom a Bizottság számos elképzelését, ugyanakkor támogatom a textiltermékek általánosabb címkézési rendszerére vonatkozó felhívást is. Erre úgy kellene tekintenünk, hogy lehetőséget kapunk arra, hogy a legjobb jogszabályokat hozzuk meg, amelyek erősítik és továbbfejlesztik a belső piacot.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Hadd gratuláljak legelőször Manders úrnak a jelentésen végzett munkájáért, valamint a vele együttműködő többi képviselőnek is. Valójában csak azért fontos ez a javaslat, mert a hatályban lévő jogi keretet oly módon egyszerűsíti és fejleszti tovább, hogy valamennyi meglévő jogszabályt – a textiltermékek elnevezéséről és címkézéséről szóló három alapvető irányelvet – egységes keretbe foglalja.

Ezenkívül azonban pozitív hatással lesz ez a javaslat mind a magánszférára, mind az állami hatóságokra, és lehetővé fogja tenni az újonnan kifejlesztett szálak továbbfejlesztését, ily módon bátorítva az innovációt a textil- és ruházati szektorban. Ez a felülvizsgálat átláthatóbbá fogja tenni azt a folyamatot, amelynek révén az új szálakat felveszik a szálelnevezések harmonizált jegyzékébe. Úgy tűnik, nincsen további kétség afelől, hogy ez a rendelet az érintettek javát fogja szolgálni.

Vegyük a textilipart, amely számára igen hasznos lesz az adminisztrációs költségek csökkenése és az új szálak forgalomba hozatalára szolgáló idő lerövidülése. A tagállami hatóságoknak nem kell a módosításokat átültetniük a nemzeti jogszabályokba, és ennek révén jelentős mértékben csökkenthetik költségeiket. Mi több, a fogyasztók garanciát kapnak arra, hogy a megnevezett szálak megfelelnek az adott jellemzőknek, és az is előnyös lesz számukra, hogy az új szálak hamarabb forgalomba kerülnek. Az innováció elősegítése szempontjából az európai ipar számára fontos e szálak bevezetése, ami azt jelenti, hogy több információ fog elérni a fogyasztókhoz.

A globalizált világ és az egyre növekvő piacokkal rendelkező fejlődő országok teremtette jelenlegi körülmények között, amikor milliónyi cég milliónyi terméke van forgalomban, az innováció melletti elkötelezettség és az innováció fogyasztókhoz való elérésének sebessége létfontosságú a vállalatok számára, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára. E rendelet alkalmazása révén javulhatna a kkv-k versenyképessége. Ez az új rendelet egyértelműen azt célozza, hogy ezek a kkv-k növeljék a piaci részesedésüket, és ily módon szerepet vállaljanak az európai foglalkoztatásban.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Tisztelt elnök úr! Van egy olyan kifejezés, hogy „hajszálon függ valaki élete”. Képzeli-e csak el, ha ez a szál nem elég erős, ha nem a megfelelő anyagból van, annak egy élet az ára. Ezzel kívánom illusztrálni, mennyire fontosak a szálak és a textiltermékek.

Nem csak szakmai kérdésről van szó. Itt nem szakmai jelentést vitatunk meg. Úgy vélem, hogy a Manders úr által összeállított, nagyszerű jelentésnek – és ezért köszönet jár neki – politikai dimenziója is van, olyan dimenziója, amely mind a kereskedőt, mind a gyártót érinti: ezzel a rendelettel könnyebb és gyorsabb lesz a munkájuk.

Olyan politikai dimenzióval bír, amely a fogyasztókat és tágabb értelemben a belső piacot is érinti, olyan politikai dimenzióról van szó, amely erkölcsi kérdéseket vet fel. Tudnunk kell, honnan származik, hol készült a termék. A „made in” címke nem szakmai kérdés. Véleményem szerint elsősorban kifejezetten politikai kérdés. Ha tudjuk, hogy egy termék melyik országból származik, információt szerzünk arról, hogyan gyártották, milyen fajta munkát alkalmaztak, milyen jogaik vannak az ott dolgozóknak, és tiszteletben tartják-e azokat.

Mi itt, az Európai Unió polgáraiként nem vagyunk szemellenzős technokraták. Olyan emberek vagyunk, akik más emberek nevében gondolkodunk, törvényeket hozunk és cselekszünk. Így a „made in” kérdése komoly politikai dimenzióval rendelkező, technokratikus eljárás lehet, és azt meg kell szilárdítanunk. Úgy hiszem, hogy a mi részvételünk fontos szerepet fog ebben játszani.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Nagyon kedvelem Rühle asszonyt, de hat éve most először öntötte szavakba a saját gondolataimat egy témáról. Én is attól tartok, hogy olyan

folyamatban vagyunk benne, amelynek során oly módon ötvözzünk két dokumentumot, ami nem kedvez sem az Európai Unió polgárainak, sem a Parlamentnek, sem a Bizottságnak vagy a Tanácsnak.

Mindannyian egyetértünk abban, hogy a textiltermékek címkézése egy olyan kérdés, amely rendkívüli módon foglalkoztatja a fogyasztókat, és amelyre sürgősen megoldást kell találnunk. Valójában azonban vigyáznunk kell arra, hogy ne keverjünk össze különböző dolgokat. Nem találkoztam még ehhez hasonlóval a Parlamentben: a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság éppen most folytat konzultációt a Bizottság rendelettervezetéről, és mi pontosan ugyanazt a témát egy másik dokumentumba csomagoljuk be.

Konkrétan a „made in” eredetmegjelölésről beszélek. Most nem fogok minden olyan kérdésre részletesen kitérni, amelyekről az elkövetkező hetekben és hónapokban konzultálni fogunk a Bizottságban a „made in” rendelet kapcsán, mint például: Mi a származási országa annak a terméknek, amelyet Olaszországban terveztek, Argentínában kikészített bőrt, illetve Türkmenisztánból származó és Kínában szőtt pamutot felhasználva Vietnámban varrtak meg, majd kész ing formájában Olaszországban vasaltak és csomagoltak? Honnan származik ez a termék? Sikerül-e szabályt alkotnunk a fogyasztók számára?

Szilárd meggyőződése, hogy ha ez sikerül is, az nem mai vita témájául szolgáló rendelet keretében fog megtörténni, hanem inkább azon projekt keretében, amelynek Muscardini úr a felelőse. Nagyon hálás lennék, ha mindkét témával a második olvasatban mihamarabb ismét foglalkozni tudnánk. Úgy érzem, hogy a kérdések összekeverésével és összekapcsolásával nem igazán teszünk jót magunknak, a fogyasztóknak, a Parlamentnek, a Bizottságnak és a Tanácsnak. Örülnék neki, ha itt olyan megoldást tudnánk találni, amely valóban elejét veszi a lehetséges akadályoknak.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Köszönöm az előadónak, a segédelőadónak és Tajani biztos úrnak – akarom mondani Tajani alelnök úrnak –, hogy a fontos kérdésekre pontos válaszokat adtak nekünk.

A Barcelonai Egyetem tizennyolc évvel ezelőtt tanulmányt készített, amelyben arra a következtetésre jutottak, hogy Európából 2000-re el fog tűnni a textilipar. Most 2010 van, és ez a sötét jóslat nem vált valóra, mégpedig egyetlen egyszerű ok miatt: nevezetesen azért, mert a kutatás és az innováció Európában és olyan országokban fejlődött, amelyek megtartották gyártóbázisukat – mivel nem egyszerűen kutató központokként működnek, hanem alkalmazott kutatási és ipari központokként –, és ez biztosítja az új, innovatív szálak gyártását. Ebből származik az irányelv helyett a rendeletek iránti igény, aminek célja a rugalmasság garantálása, a címkézéssel kapcsolatos fogyasztóvédelem, valamint a származási ország tanúsítása.

Úgy vélem, Tajani alelnök úr, hogy érdemes olyan jövőt elképzelnünk, amelyben egy Európai Monitoring Egység – más szóval az eredetiséget biztosító hatóság – őrködik az egészség és a biztonság felett. Úgy vélem, hogy mindnyájunknak egyet kell értenünk az e jelentésből kitűnő pozitív szemlélet tekintetében.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Azt hiszem, valamennyien egyetértünk a mai vita tárgyát képező rendeletre irányuló javaslat megközelítésében, különösen, ami a bürokrácia csökkentését, az innovatívabb iparág elősegítését, az átláthatóságot és mindennekfelett a fogyasztókat illeti – és ezen utóbbi szempontot hangsúlyoznom kell.

Ezért ki kívánom emelni a származási ország kérdését, mivel azt egy nem elhanyagolható sajátosságnak tartom: a fogyasztók ma tájékozottak akarnak lenni, és a származási ország bizonyára az egyik legérzékenyebb információ, amellyel a fogyasztóknak szolgálhatunk. Ha megnézzük bármelyik európai város bármelyik piacát, véleményem szerint azt fogjuk látni, hogy az embereket érdekli, hogy mit vásárolnak: tudni szeretnék, mit vásárolnak, miből készült a termék, és honnan származik. Valóban rendkívül érzékeny és fontos információról van szó, és azért fontos, mert az Európai Unió hozzáadott értékévé vált, az Európai Unió biztonságot és védelmet garantál a fogyasztók számára.

Mi tudjuk, és a fogyasztók is tudják, hogy az EU-n kívüli országokban – fáj, hogy ki kell mondanunk, de tudjuk, hogy igaz, és nincsen értelme tagadni, hölgyeim és uraim – kevésbé szigorú szabályok, kevésbé szigorú törvények uralkodnak, amelyek kevésbé érzékenyek számos, sok képviselőtársam által megemlített szempont iránt: mint pl. a munkakörülmények, a kiskorúak védelme, a nők védelme, a munkavállalók védelme, de ide tartozik a normák és a felhasznált anyagok ismerete is.

Az újságcikkek nagyon is gyakran hívják fel a figyelmet a gyermekek és nők körében előforduló allergiás esetekre. Orvosokkal, gyermekorvosokkal és nőgyógyászokkal beszélünk, és tudjuk, hogy sajnos elterjedt az egészségre veszélyes termékek és anyagok használata. Még egy dologra szeretném emlékeztetni önöket: nem protekcionizmusról van szó, hanem inkább arról, hogy kiegyensúlyozott játékteret kívánunk létrehozni

a globális piacon, mivel partnereink közül már sokan – többek között az Egyesült Államok, Kanada és Japán – alkalmazzák ezt a típusú címkézést.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Tisztelt elnök úr, biztos úr! Végighallgattam a textiltermékek címkézéséről szóló irányelvről folytatott vitát, és az első dolog, ami ki kell jelentenem, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport számára fontos, hogy a textiltermékek vásárlásakor az ilyen tájékoztatást igénylő fogyasztók valóban meg is kapják azt.

Az előadó által elkészített javaslat, miszerint nagyobb mértékben kellene a technológiára támaszkodni, és a terméken – az egyre terebélyesedő címke helyett – csak egyetlen azonosítószám lenne, és az ahhoz tartozó információk más dokumentumokban, esetleg az interneten lennének elérhetők, bizonyára segítséget nyújtanának azoknak, akik nagyon részletes adatokra kíváncsiak. Azok számára is segítséget jelentene, akiket nem érdekelnek ezek az információk, mivel magán a ruházati terméken nem kellene többet mindezeket az információkat elolvasniuk.

Másodsorban az előadó és a segédelőadók által előterjesztett javaslat – és hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy ezért újfent köszönetet mondjak nekik – felvet egy sor olyan kérdést, amelyekkel érdemes lenne egyenként foglalkozni, de ha azokat egyetlen egészként vizsgáljuk, valószínű, hogy határozott ellenkezést vált ki a Tanácsban. Ez annál is inkább sajnálatos, mivel ez a javaslat különösen fontos lehetne az európai textilipar számára, mert a rendkívül innovatív szálak versenyelőnyt biztosítanának az ádáz verseny uralta globális piacon. Ha nem valósul meg ez a rendelet, az valamelyest mindnyájunk hátrányára válik.

Nem szabad félresöpörnünk a bizottság módosításaiban elfogadott indokolt törekvéseket, azonban most mégis arra kellene összpontosítanunk, hogy a javaslatot a Bizottság eredeti változatában fogadtassuk el. Talán később kellene visszatérnünk az eredetmegjelölés és az egységes méretezés kérdéseire, amint azt Caspary úr említette.

Remélem, hogy e dokumentumban mihamarabb – sőt mi több már a második olvasatban – képesek leszünk megoldást találni, továbbá hogy az említett második olvasatban tisztázzuk a fontos kérdéseket anélkül, hogy túl sok időt fordítanánk a kevésbé lényeges kérdésekre.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Érdeklődéssel veszek részt a vitán, mert olyan dologról készülünk szavazni, ami véleményem szerint rendkívül fontos intézkedés lesz: fontos, hogy egyszerűsítsük vállalkozásaink munkáját, de a fogyasztók védelme még fontosabb. A vásárlóknak tudniuk kell, mit vásárolnak, és akik minőséget keresnek, minőséget kell kapniuk! Az is fontos azonban, hogy ismerjük a szociális fenntarthatóságát annak, amit megveszünk.

Valaki már elmondta ezt, de ismételten hangsúlyozni kívánom, mert véleményem szerint ez olyan kérdés, amelynek ki kell emelkednie az Európai Parlamentben folytatott viták sorából. Tudni akarom, hogy egy adott termék olyan helyen készült-e, ahol védelemben részesülnek a dolgozók, tudni akarom, hogy az adott terméket gyermekek kizsákmányolásával állították-e elő, tudni akarom, hogy az adott termék tisztességtelen verseny eredménye-e.

Itt van tehát egy olyan intézkedés, amely reményeim szerint hamarosan kiterjed más gyártó és termelő ágazatokra is, mert úgy vélem – és felszólalásomat ezzel be is fejezem –, hogy ez az intézkedés sokkal közelebb fogja hozni Európát a polgáraihoz, és megköszönöm az előadóknak, hogy kidolgozták ezt az intézkedést, a Bizottságnak és Tajani biztos úrnak pedig azt, hogy biztosították a szükséges hajtóerőt.

Mairead McGuinness (PPE). – Tisztelt elnök úr! A textiltermékekről szóló vita nagy része visszaköszön azokban a vitákban, amelyeket az élelmiszerekről, az élelmiszerek eredetéről és címkézési módjáról folytatunk. Érdekes dolog, hogy például egy Írországból előállított pizza 60 különböző országból származó összetevőt tartalmazhat. Nagyon bonyolult dolog a helyes címkézési rendszer kialakítása.

Az egyik említett kérdés arra vonatkozik, hogy a fogyasztókat foglalkoztatja a termékek előállítási módja, a dolgozók jóléte és a környezetvédelmi normák. Egy igen felkavaró riportot láttam a CNN csatornán a kínai Gyöngy-folyó állapotáról. Európa farmerszövet-fővárosa e folyó partján található, amely nagyon szennyezett, mert innen árasztják el olcsó termékekkel az EU-t, az USA-t és más piacokat – és a fogyasztók megveszik azokat. Tehát habár azt állítjuk, hogy a fogyasztók tájékoztatást akarnak, hogy az alapján választhassanak, úgy tűnik, hogy sok fogyasztó nem veszi figyelembe a kapott információkat, és az ár alapján választ. Határozottan úgy gondolom, hogy többet kell beszélnünk a fenntartható termelésről és a fenntartható fogyasztásról minden irányban: az élelmiszerek és természetesen a textiltermékek esetében is.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Megköszönve az előadó Manders úr és a segédelőadó Comi asszony munkáját, hadd mondjak valamelyest ellent az igen tisztelt Rühle asszonynak!

Azt állítja, hogy elhibázott dolog a „made in” előírások belefoglalása a rendeletbe, de hol másutt fogalmazzuk meg ezeket az előírásokat, amelyekre évek óta, túlságosan régóta várnak türelmetlenül a fogyasztók és az Európában működő kisvállalkozások? Szerinte a rendelet célja, hogy megnyissa a piacot az új szálak, az innováció, a gyorsabb kódolási rendszer előtt, ugyanakkor eltitkolja a származási országot, mert a félelem Európája, a titkolózás Európája, a ködösítés Európája, amely nem mondja meg, hogy hol állítják elő a termékeket, helyesen teszi, ha felgyorsítja az új szálak forgalomba hozatalát, de el kell mondania a fogyasztóknak, hogy hol készülnek a textiltermékek.

Mi az értelme ennek a kettős követési rendszernek? Miért kell még mindig életben tartanunk egy olyan Európa-képet, ami bürokratikus, ködös és ami még rosszabb, félelmet keltő és az átláthatóságot kerülő? „Made in” normákat akarunk, és egyetlen egyszerű ok miatt akarjuk rövid időn belül – mindjárt befejezem, elnök úr –: ha egy textilterméken a „made in Europe” felirat szerepel, az azt jelenti, hogy az adott címkét viselő terméket nem mérgező vagy környezetre ártalmas oldószerek felhasználásával állították elő, hogy nem ténylegesen rabszolgasorba taszított gyermekek vagy kizsákmányolt nők készítették, hogy nem kizsákmányolt munkások állították elő kimerítő munkanapok során, az egészség és a biztonság, a juttatások és a bérek bármiféle garanciája nélkül.

A „made in Europe” felirat garanciát jelent mind a fogyasztó számára, mind a termék előállítási módjára. Büszkének kell lennünk erre a kijelentésre, és biztosítanunk kell annak haladéktalan bevezetését. Ezért támogatjuk a javaslatot, annak az érintett bizottság által előterjesztett formájában, és máris megköszönhetjük Tajani biztos úrnak, hogy az ülés során ennyire támogatja ezt az ügyet.

Seán Kelly (PPE). – Tisztelt elnök úr! Úgy vélem, hogy jó dolog, hogy olyan témát vitatunk meg, amely minden polgárt érint, hiszen majdnem minden polgár használ és vásárol textiltermékeket.

A címkézés is nagyon fontos. Emlékszem, hogy évekkel ezelőtt többször előfordult a saját országomban, hogy a „*Deantús na hÉireann*” (készült Írországbán) feliratú termékről le lehetett szedni a címkét, ami alatt a „made in China” szöveg volt olvasható, más szóval átverték a fogyasztókat.

Azóta hosszú utat tettünk meg, de tovább kell lépnünk. Elsősorban azokat a kérdéseket tartom nagyon fontosnak, amelyeket Lara Comi vetett fel a harmadik országokból származó termékek vonatkozásában. A saját országainkkal szemben túlságosan szigorúak vagyunk, a harmadik országokkal szemben viszont nem. Ez a mezőgazdasági ágazatra is vonatkozik, és ezt a következő Mercosur-javaslatok különösen megerősítik. Ezt tehát üdvözlöm.

Végül nagyon jónak tartom azt az elképzelést, miszerint egységes méretezést kellene bevezetni az Európai Unió egészében. Nagyban megkönnyíti az emberek számára a vásárlást, és az európai egység érzését kelti anélkül, hogy szuperállamot hozna létre, ami miatt bizonyos aggodalmainak adott hangot a tisztelt gróf úr.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Tisztelt elnök úr! A textil- és ruházati termékek címkézésén és csomagolásán való eredetmegjelölésre vonatkozó vita nagyon fontos mind a fogyasztók jogainak védelme, mind a munkaerő védelme és az országaink textil- és ruhaiparának termelése szempontjából.

Küzdeni akarunk a szociális dömping és a gyermekmunka ellen, és meg akarjuk védeni a szociális jogokat és a környezetet. A címkézésnek lehetővé kell tennie a fogyasztók számára, hogy egyértelműen választhassanak és egy olyan jövő részesei lehessenek, amely mindenki számára jobb, akár az Európai Unióban, akár más országokban. A termékek eredetének és összetételének világos megjelölése révén tudatosabban tudunk választani, és ez szebb jövőhöz vezet.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Tisztelt elnök úr! Egyetértek mindazokkal, akik azt mondják, hogy ez a rendeletre irányuló javaslat határozott szakmai felhangokat tartalmaz, ugyanakkor politikai szempontból is fontos: politikailag abból a szempontból fontos, hogy az európai polgárok érdekeit érinti, mert egyszerűsítjük a normákat, és ez azt jelenti, hogy megkönnyítjük a polgárok dolgát, megkönnyítjük az ágazatban működő, valamennyi vállalkozás munkáját.

Szolgálatot teszünk a polgároknak, mert a Parlament most elsöprő többséggel a címkézés mellett áll, következésképpen lehetővé tesszük a polgárok számára, hogy megtudják, milyen terméket vásárolnak. Ez azt jelenti, hogy garantáljuk az egészségüket és elidegeníthetetlen jogaikat: egyetértek a Gebhardt asszony felszólalása során előterjesztett elképzelésekkel, de Figueiredo asszony elképzeléseivel is.

Szintén határozottan kiállunk az európai textilipar védelme mellett: ne feledjük, hogy sok munkahely szűnt meg ebben az ágazatban, olykor a tisztességtelen verseny miatt. A mi feladatunk, hogy a világpiacra megóvjuk vállalkozásaink versenyképességét, és elejét kell vennünk az Európai Unió belüli dömpingnek. A textilágazat védelme munkahelyek ezreinek védelmét, ugyanakkor a polgárok jogainak védelmét is jelenti.

A szöveg elfogadása révén számos érdeket fogunk védeni, olyan érdekeket, amelyek szerintem még mindig tisztetben tartják az Európai Unió értékeit. Úgy vélem, hogy Kelly úrnak igaza van, és valamelyest meg szeretném nyugtatni Lord Dartmouth-ot – habár már elhagyta az üléstermet –, aki egy szuperállam miatti félelmeinek adott hangot.

Nem hiszem, hogy az Európai Unió Hobbes Leviatánjának modern változata lenne, egyszerűen olyan intézmény, amely megtestesíti a szolidaritás és a szubszidiaritás elveit, az emberi jogok védelmezője, és határozottan kiáll a szociális piacgazdaság megóvása mellett. Maga a piac is a szociálpolitika létrehozásának eszköze, tehát nincsen semmi olyan, ami bárki szabadságát korlátozná, egyszerűen az Uniónkon belül élő több mint félmilliárd európai polgár jogait védjük.

, a Bizottság alelnöke. – A Bizottság álláspontja a Parlament módosításairól

A Manders-jelentés (A7-0122/2010)

A Bizottság elfogadja az 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10., 15., 17., 18., 20., 22., 23., 26., 29., 33., 34., 35., 39., 41., 42., 43., 44., 46., 52. és 61. számú módosítást.

A Bizottság elvileg elfogadja a 8., 9., 11., 12., 13., 14., 16., 21., 24., 25., 27., 28., 30., 31., 32., 36., 40., 45., 47., 48., 49., 50., 51., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 62., 64., 65., 66., 67., 69., 70. és 72. számú módosítást.

A Bizottság nem tudja elfogadni a 19., 37., 38., 63., 68. és 71. számú módosítást.

Toine Manders, előadó. – (NL) Megtiszteltetés számomra, hogy a mai, hétfői esti ülésen ilyen sok felszólaló van jelen egy szakmai jelentés megvitatásán, valamint hogy ilyen széles körű támogatást kap a jelentés.

Néhány képviselőtársam kritikának adott hangot, kijelentve, hogy a jelentés hatályával nem kellene visszaélni, és azt nem kellene kiterjeszteni. Megértem, de erre vonatkozóan alá kívánom húzni Gebhardt asszony képviselőtársam szavait. Bizonyos esetekben ki kell használni a helyzetet ahhoz, hogy megvalósítsunk valamit, és nézetem szerint messzemenően lehetséges ez az eljárás.

Fontos, hogy holnap széles körű támogatottságunk legyen, és sok ember véleményéből ezt a támogatást érzem. Ez a tisztelt Ház számára nagyszerű kiindulópontot fog adni, különösen a Tanáccsal való tárgyalásokhoz, mivel úgy vélem, hogy holnap olyan helyzetet tudunk teremteni, amely végül sikerre fogja vinni a Tanáccsal folytatott tárgyalásokat.

A javaslat célja, hogy a jövő számára megfelelőbb jogszabályokat alkossunk, mivel az emberek növekvő mértékben vásárolnak az interneten, tehát működőképes belső piacra van szükségünk, olyanra, amelyen az 500 millió fogyasztó tisztességes módon hozzáférhet az általa óhajtott információkhoz. A textiltermékekkel kezdjük, és remélem, hogy végül kiterjed a belső piacon értékesített összes termékre. Nem az a szándék, hogy több információt adjunk, hanem az, hogy egységes európai alapon nyugvó, világos tájékoztatást nyújtsunk, és ha ez sikerül, az nagy öröömre fog szolgálni.

Tisztelt elnök úr! Befejezésképpen csak annyit kívánok megjegyezni, hogy tudatosan döntöttem úgy, hogy első olvasatra nem jutunk megállapodásra a Tanáccsal. Az a nézetem, hogy sokkal gyakrabban kellene végigmennünk ezen a rendes úton, és hogy a Parlament plenáris ülésén kellene határozatot hozni a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által előterjesztett jelentésről, mielőtt a döntéshozatalra vonatkozó tárgyalásokba bocsátkoznánk a Tanáccsal és a Bizottsággal. Véleményem szerint a demokrácia ellen hat, ha a plenáris ülésen való vita előtt jutunk megállapodásra. Így tehát remélem, hogy sokan követik ezt a példát, és hogy valamennyi dokumentum esetében az első és második olvasat lesz a szokásos eljárás.

Bízom a holnapi jó eredményben, és a kiindulási pontunkkal – a széles körű támogatással – kiváló helyzetből tudjuk megnyerni a Tanács elleni döntőt, hogy a labdarúgás szavaival fejezzem ki magam.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2010. május 18-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Sergio Berlato (PPE), írásban. – (IT) Az Európai Unió textilipara az elmúlt évek jelentős gazdasági kihívásaira adott válaszként hosszas átszervezési és technológiai innovációs folyamatba kezdett. Véleményem szerint a textiltermékek címkézésének szempontjaira vonatkozó harmonizáció és szabványosítás lehetővé tételével a vita tárgyát képező jelentős egyrészt elősegíti a termékek szabad mozgását a belső piacon, másrészt az Európai Unión belül magas és egységes szintű védelmet biztosít a fogyasztók számára. Következésképpen támogatom a Bizottságnak címzett felkérést, miszerint az új rendelet végrehajtásától számított két éven belül nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az esetleges új címkézési követelményekről. Ez annak kettős célját fogja szolgálni, hogy egyszerűsítsék a textiltermékek címkézését és a fogyasztók pontos és összehasonlítható információkat kapjanak a textiltermékek birtoklásáról, eredetéről és méretéről. E célok elérése során véleményem szerint biztosítani kell, hogy a kötelező címkézés kiterjesztése ne rójon külön terhet a vállalkozásokra, elsősorban a kis- és középvállalkozásokra. Pillanatnyilag nincs megfelelő vizsgálat annak kimutatására, hogy milyen hatást gyakorolnak az emberi egészségre a textiltermékek gyártása/feldolgozása során felhasznált allergén vagy veszélyes anyagok. Következésképpen szorgalmazom, hogy a Bizottság készítsen tanulmányt azok hatásainak értékelése céljából.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az ökológiai címkézés újfent valami egészen mást ígér, mint amit ténylegesen elér: elég a „biopamut” botrányra vagy a közelmúlt biokémiai némajátékra gondolnunk. Először is ismét a címkék és jelölések kuszasága jelent meg a biopiacon – ezt az EU értelemszerűen egyszer és mindenkorra egyszerűsíthetné, ráadásul egy olyan dolog, amit egyébként is szívesen csinál –, másodsorban ideje, hogy az EU jóváhagyja a génmódosított gyapotot. Ha továbbra is a veszélyes anyagok lehetséges hatásait vizsgáló tanulmányokra várunk, akkor ezalatt az idő alatt legalább tüntessük fel a címkén a génmódosított gyapotot. Annak is legfőbb ideje, hogy az EU tegyen valamit a „rádiófrekvenciás azonosítás” (RFID) érdekében. Nem elfogadható, hogy az érintettek tudomása nélkül alkalmazzuk az elektronikus címkéket a textiltermékeken, miközben a szükséges címkézési előírások még váratnak magukra. Ha a gyalogosokat RFID ruházattal tesszük láthatóvá, az emberek minden lépése követhető lesz. A politikai korrektség mögé bújtatott szellemi nyomást tekintetve az RFID ruházatban járó emberek hamarosan rendkívül ügyelni fognak arra, hogy mely intézményeket látogatják. A jövőben talán elég lehet, ha az emberek egyszerűen törlik az RFID számukat a Google utcakeresőből. Másik lehetőségként a chip-ek beindíthatják a repülőterek biztonsági riasztórendszerét. Hol van mindez George Orwell elképzeléseihez képest – mi már régen túlszárnyaltuk az irányított társadalommal kapcsolatos jövőképét.

18. Új fejlemények a közbeszerzésekben (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Heide Rühle által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében benyújtott, a közbeszerzéseket érintő új fejleményekről szóló jelentés rövid ismertetése [2009/2175 (INI)] –(A7-0151/2010).

Heide Rühle, előadó. – (DE) Elnök úr, szeretnék valamennyi árnyékelőadónak is köszönetet mondani a kiváló együttműködésért és a bizottságban eddig elért jó eredményekért. Szeretném jelentésem legfontosabb pontjait még egyszer ismertetni és kiemelni.

Először is a jobb szabályozás érdekében minden érintett fél, az ajánlatkérők és az ajánlattevők részére is nagyobb jogbiztonságra van szükségünk. Jelentésem hangsúlyozza, hogy válság idején milyen nagy jelentőséggel bír a közbeszerzés. Jelentésem ugyanakkor bírálja azt is, hogy az európai jogalkotás és a nemzeti átültetés bonyolult összjátéka nem eredményezett egyszerűbb és kevésbé bürokratikus közbeszerzési eljárásokat, ami a 2004. évi felülvizsgálat tulajdonképpeni célja lett volna, hanem éppen ellenkezőleg, több munkához, a jogi tanácsadással járó magas külső költségekhez és hosszadalmas eljárásokhoz vezetett. Ez sajnos az innováció és a minőség rovására ment. Ezt számos tanulmány is igazolja. A jogbizonytalanságok miatt túl gyakran választják a legolcsóbb, nem pedig a legjobb ajánlatot.

Miközben a Bizottság a zöld közbeszerzések terén már segítséget nyújt, addig a társadalmilag felelős közbeszerzés, a méltányos kereskedelem és az innovációt támogató közbeszerzés terén még egyáltalán nem érhető el ilyen segítség. E téren sürgős pótolnivalója van a Bizottságnak.

A Bizottságon belüli koordinációt is sürgősen javítani kell. Legutóbbi ítéleteivel az Európai Bíróság számos jogbizonytalanságot felszámolt és megerősítette az ajánlatkérők szerepét, például rámutatva arra, hogy az irányelvek hatályát nem kellene olyan területekre is kiterjeszteni, mint a várostervezés. Azonban ezek az

ítéletek nem adnak szabad kezét az ajánlatkérő szervek számára, hanem világos keretek közé szorítják azokat. Jelentésemben szerettem volna ezt is még egyszer világossá tenni.

Az utolsó pont a szolgáltatási koncessziók kérdése, amellyel kapcsolatban komoly véleménykülönbségek merültek fel a bizottságban. Az ezzel kapcsolatos saját véleményem nem változott. A szolgáltatási koncessziók szándékosan maradtak ki a közbeszerzési irányelvekből annak érdekében, hogy nagyobb rugalmasságot, a kulturális különbségeknek pedig nagyobb teret biztosítsunk. Ezt az álláspontot mindazok az érdekelt felek is támogatták, akikkel beszéltem, legyen szó akár önkormányzati csúcsszervezetekről, állami vállalatokról – különösen a vízgazdálkodás területén – vagy ipari szövetségekről, szakszervezetekről és nem utolsósorban nem-kormányzati szervezetekről. Ezt is szerettem volna a jelentésemben még egyszer világosan kifejezésre juttatni.

Még egy pontot szeretnék megemlíteni, amely szintén nagyon fontos számomra: a közbeszerzési eljárások nem vezethetnek ahhoz, hogy a kiválasztott intézmények elveszítsék demokratikus jogait. Ha kiderül, hogy időközben sok önkormányzat úgy határozott, hogy a közbeszerzési szerződések odaítélése során fontos szerepet szán a méltányos kereskedelemnek, legyen szó akár a kávé, akár más termékek beszerzéséről, akkor fontosnak tartom ezt erősíteni. És valóban fontos lenne, hogy a Bizottság ezekben az esetekben segítséget nyújtson az önkormányzatoknak, és amennyiben hibáznak, lássa el őket tanáccsal. Ehelyett a Bizottság éppen ilyen hibák miatt indított új bírósági eljárást Hollandia ellen. Pontosan ez az, amit nem tartok célravezetőnek, mivel ez kersztezi a politikai testületek által hozott politikai határozatokat.

Elnök. – Megállapítom, hogy számos felszólaló kíván véleményt nyilvánítani. Ne feledjék, hogy mindenkinek egy perc áll a rendelkezésére.

Frank Engel (PPE). – (FR) Elnök úr, először is szeretnék gratulálni az előadónak és köszönetet mondani az alapos munkájáért és a nyitottságáért. Öröm volt együtt dolgozni vele ezen a jelentésen. Úgy gondolom, hogy ennek a munkának egy kiegyensúlyozott jelentés lett az eredménye, amelynek a középpontjában a jogbiztonság növelése áll. Ezért a cél most nem az, hogy minden áron további jogszabályokat javasoljunk, hanem hogy növeljük a már meglévő jogszabályok hozzáférhetőségét és érthetőségét.

Külön említést érdemel a szolgáltatási koncessziók kérdése, amint azt már Rühle asszony is felvetette. Ez egy olyan kényes kérdés, amely már a Bizottságon belül is vitákhoz vezetett. Szeretnék ismét ragaszkodni ahhoz, hogy amennyiben a Bizottságnak szándékában áll ebben a kérdésben további jogalkotási javaslatokat elélni terjesztetni, akkor tegye azt annak figyelembevételével, hogy a belső piac működését javítani kell. Jelen pillanatban semmi más nem indokolhatja komoly jogalkotási kezdeményezéseket ebben a kérdésben.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, képviselőcsoportom tulajdonképpen szívesen támogatta volna Rühle asszony jelentését, hiszen nagyon sok nagyon pozitív elemet tartalmaz.

Van azonban sajnos három olyan pont, amelyet hiányolunk, illetve nem tudunk olyan formában elfogadni, ahogyan az a jelentésben szerepel: először is Rühle asszony nem tudta elfogadni, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások vonatkozásában valóban szükségünk van egy jogi keretre, másodsor pedig azt is elmulasztotta világosan leszögezni, hogy éppen a szociális szolgáltatások terén van szükségünk nagyobb jogbiztonságra. Ez a jelentésnek egy olyan hiányossága, amelyet természetesen nagyon sajnálatosnak tartunk.

Az a pont, amelyet egyáltalán nem áll módunkban elfogadni, az a szolgáltatási koncessziók elutasítása. Nem mondhatjuk egyszerűen azt, hogy ezt mi nem akarjuk. A Bíróság minderről már határozott. Ez politikailag igen helytelen. Nagyon fontos, hogy egészen világosan megmondjuk, hogy mit akarunk, ha tudjuk, hogy az Európai Bizottság egy jogalkotási szöveget készít elő. Fontos, hogy felszólítsuk az Európai Bizottságot arra, hogy valóban kövesse azt, amit a Bíróság ebben a kérdésben nagyon pozitívan kinyilvánított, és gondoskodjon ezen a téren is a jogbiztonságról. Ez a kérésünk, és ezért nyújtottunk be egy alternatív állásfoglalást. Arra kérjük képviselőtársainkat, hogy ezt az alternatív állásfoglalást támogassák.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Gratulálni szeretnék az előadónak mindazokhoz az erőfeszítésekhez, amelyeket ezért a jelentésért tett. Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy az európai közbeszerzések egyszerűsítésére és az átláthatóság növelésére van szükség. Aggályosnak tartom a közbeszerzések kapcsán számos tagállamban folyó viták magas számát.

Romániában például a különösen összetett jogi keret eljárási hibákhoz vezet, miközben a közbeszerzési szabályok rossz alkalmazása akadályozhatja a strukturális alapok felhasználását. Ezért is van szükség egyszerűbb, világosabb jogi keretekre ahhoz, hogy mindkét oldal dolgát megkönnyítsük.

Szeretnék a legalacsonyabb ár problémájához is hozzászólni. Egyetértek azzal, hogy a közbeszerzési szerződéseket nem egyszerűen a legalacsonyabb árajánlat alapján kellene odaítélni. Abban is egyetértek az előadóval, hogy nem csak az ajánlat árának, hanem a minőség és az ár arányának, valamint a gazdasági haszonnak is a legfontosabb tényezők közé kell tartozniuk. A jogalkotási felülvizsgálatnak ezért figyelembe kell vennie ezt a tényt és sokkal nagyobb rugalmasságot kell biztosítani az ajánlatkérők számára. Azonban nagyon óvatosan kell eljárunk, hiszen ha nem sikerül világos kritériumokat megfogalmaznunk, akkor azzal valóban kinyitjuk Pandóra szelencéjét, és fennáll a veszélye annak, hogy újabb jogbizonytalanságra, sőt korrupcióra teremtsünk lehetőséget.

Malcolm Harbour (ECR). – Elnök úr, képviselőcsoportom árnyékelőadójaként, és úgy is, mint az illetékes bizottság elnöke, szeretnék én is köszönetet mondani Rühle asszonynak ezért a valóban fontos jelentésért. Igazán szégyenletes, hogy ennek a Parlamentnek az igencsak furcsa szabályai miatt egy ilyen fontos, a belső piac és valójában a közrend egyik kulcsfontosságú eleméről szóló jelentést csupán egyperces hozzászólásokra korlátoznak.

Úgy vélem, öröndetes, hogy Tajani úr is itt van, mert szeretném elmondani neki, hogy a közbeszerzés nagyon lényeges eszköze az innovatív vállalkozások ösztönzésének az Európai Unióban. Tudjuk, hogy Barnier úr most fogja megvizsgálni a stratégiai lehetőségeket, és remélem, hogy az itt elhangzottakból sok dolgot magáévá fog tenni.

De a probléma veleje, képviselőtársak, abban rejlik, hogy – amint az a jelentésben is áll – a jelenlegi szabályozás zavaros és bonyolult, amelyre sok hatóság valójában bürokratikus akadályként, nem pedig lehetőségként tekint. Biztos úr, a közbeszerzést használhatjuk arra, hogy olyan területeket lendítsünk fel, mint a kis- és középvállalkozások, illetve lehetőségeket teremtsünk az innováció, valamint a zöld termékek és szolgáltatások számára – sőt az innovációs program egészének támogatást nyújtunk. Ezt kell elérnünk, de a jelentés ajánlásainak teljesítéséhez a Bizottság valamennyi ágának közös erőfeszítésére lesz szükség.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Úgy tűnik, hogy a közbeszerzés hatékony módja az áruk és a szolgáltatások közszférán belüli beszerzésének, hiszen mérsékelt árakat tesz lehetővé, miközben csökkenti a korrupció gyanúját. A jövőben azonban jó lenne a közbeszerzési eljárások mechanizmusait egyszerűsíteni és a döntéshozatal időtartamát is lerövidíteni.

Véleményem szerint támogatnunk kellene e célkitűzés alapelvét. Ugyanakkor a tapasztalatok azt mutatják, hogy a szerződések internetes közzététele is hasznos, hiszen lehetővé teszi, hogy a szélesebb közvélemény is megismerhesse e szerződéseket és meggyőződhesen azok előnyeiről. A tapasztalatok ezt különösen a helyi hatóságok esetében erősítik meg, ahol a közösségi vagyron kezelése nagyon gyakran a polgárok árgus szemei előtt zajlott, és amikor elkezdtek az összes szerződést az interneten közzétenni, akkor az emberek elégedettebbé váltak és jobban bíztak a helyi hatóságokban.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Úgy vélem, hogy ez a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által abszolút többséggel elfogadott, közbeszerzésekről szóló jelentés jó iránymutatással fog szolgálni a Bizottságnak az irányelv felülvizsgálatához. Célunk, hogy a közbeszerzést elérhetőbbé tegyük a kis- és középvállalkozások számára, és hogy az ajánlattételi felhívások ne legyenek annyira bürokratikusak, ugyanakkor azokat könnyebben nyomon lehessen követni. Az uniós alapokból finanszírozott közbeszerzési eljárások legnagyobb hányada épületekre vonatkozik, és ezen a téren gyakran merül fel a korrupció gyanúja – vagy időnként még ennél is több.

Sajnálom, hogy ebben a jelentésben nem fogunk szavazni az arra vonatkozó javaslatomról, hogy a Bizottság hozzon létre egy nyilvános portált, ahol a végrehajtást követően nyomon lehetne követni az árkülönbségeket a sikeres szerződések, valamint az építkezések valódi költségei között. A portálnak nyomon kellene követnie és ezáltal fel is kellene fednie a gyanús árkülönbségeket, például egy több tagállam közötti egy kilométeres autópálya-szakasz megépítése esetén. Meggyőződésem, hogy a valóban nyílt közbeszerzéshez való hozzáférés csak akkor fog megnyílni a kis- és középvállalkozások számára, ha a korrupciót már sikerült felszámolni.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) A közbeszerzési piac forgalma uniós szinten eléri az EU bruttó hazai termékének 16%-át. A belső piac azt feltételezi, hogy bármely európai vállalat hozzáférhet bármely tagállam beszerzéseéhez. A szolgáltatási irányelv garantálja, hogy minden európai vállalat minden tagállamban nyújthasson szolgáltatásokat, beleértve az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat is.

A belső piacnak biztosítani kell az e-kormányzati rendszerek, azaz a digitális aláírási rendszerek és az elektronikusan működtetett pályázati rendszerek közötti átjárhatóságot is. Üdvözlöm az Európai Bizottság által az elektronikus közbeszerzés terén elindított PEPPOL kísérleti projektet, valamint az akkreditált

hitelesítésszolgáltatók listájára vonatkozó határozatot és a digitális aláírásokat ellenőrző szolgálat létrehozására vonatkozó európai tervet is.

Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy 2005-ben a tagállamok kormányai kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2015-ig az európai közbeszerzések 50%-át elektronikus formában végzik el. Románia 2002-ben vezette be az internetes közbeszerzési rendszert, ami csökkentette a közkiadásokat, növelte az átláthatóság mértékét és a kis- és középvállalkozások számára nagyobb hozzáférést biztosított a közbeszerzési piachoz.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, én is szeretnék köszönetet mondani Rühle asszonynak és az árnyékelőadóknak ehhez a valóban kiváló jelentéshez. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport a jelentésben foglaltak nagy részével elégedett. Egyik-másik kérdésben kompromisszumot is kötöttünk, hiszen ebben a Házban sohasem érvényesülhet teljesen az akaratunk. Összességében a jelentés jó alapot képez az Európai Bizottsággal számos témában tovább folytatandó vitához.

Rühle asszony már felvetette azt a kérdést, hogy hogyan lehetne az ajánlatkérő intézmények, testületek és hatóságok számára lehetővé tenni azt, hogy a beszerzések során anélkül vehessék figyelembe a szociális kritériumokat, hogy azzal megsértenék a belső piac alapelveit. Másodszor pedig, hogyan lehetne – ezt Engel úr is felvetette – a szolgáltatási koncessziókat úgy alakítani, hogy azok hosszú távon is megfeleljenek a belső piac szabályainak?

Teljes mértékben egyetértek Engel úrral és Rühle asszonnyal abban, hogy újabb jogszabályokat csak azzal a feltétellel fogadhatunk el, hogy azok világos és kézzelfogható előnnyel járnak a belső piac számára. Ennek fényében jó kompromisszumot sikerült elérnünk, és természetesen örülnék, ha ezt végül a szociáldemokraták is támogatni tudnák.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) A gazdasági és pénzügyi válságra való tekintettel országom kormányának csökkentenie kellett az állami alkalmazottak fizetését, a nyugdíjakat és a munkanélküli segélyeket, valamint az állami támogatásokat is. Ezeket a különösen kemény intézkedéseket szem előtt tartva a közbeszerzéseket a lehető legátláthatóbb és leggyorsabb módon kell megvalósítani annak érdekében, hogy a közpénzeket megfelelően és hatékonyan költsek el.

Ezenkívül ösztönözni kell az internetes ajánlattételi rendszereket, amelyek hozzá fognak járulni a korrupció és a csalás felszámolásához a közbeszerzési rendszerben. A jelenlegi igazgatási eljárások, a zavaros és bonyolult jogi rendszer, valamint az a tény, hogy a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó fellebbezési eljárás tisztázásra szorul, számos fontos szerződés előrehaladását gátolta meg. A Nemzetközi Valutalappal folytatott konzultációkat követően a román kormány módosította a közbeszerzési törvényt, amely június 1-jén fog hatályba lépni.

Lara Comi (PPE). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, a gazdasági és pénzügyi piaci válság megmutatta, milyen kulcsfontosságú szereppel bír a közbeszerzés, amelynek célja nagyszabású munkálatok elindítása, az innováció serkentése és természetesen a belső és külső verseny ösztönzése európai szinten.

Nagyon fontosnak tartjuk a szabályok egyszerűsítését és a nagyobb jogbiztonság megteremtését. Ez minden bizonnyal növelné a Bizottság felelősségi körébe tartozó közbeszerzésekkel foglalkozó tanácsadó bizottság munkájával és összetételével kapcsolatos átláthatóságot.

Üdvözljük az intézményesített magán- és közszféra közötti partnerségek szerepét a gazdaságunk alapját képező kis- és középvállalkozások hozzáféréseinek elősegítésében. További erőfeszítéseket kell tennünk a megkülönböztetés megelőzésére, amely gyakran az európai kis- és középvállalkozásokat sújtja. Gratulálok képviselőtársaimnak az elvégzett munkához, és a holnapi napon számíthatnak a támogatásomra.

Seán Kelly (PPE). – Elnök úr, úgy vélem, hogy amikor a jelenleg tapasztalható gazdasági recesszió okait kutatjuk, akkor – jogosan – a bankárokra, az építőipari vállalatokra, a szabályozókra, a spekulánsokra stb. mutogatunk. Azonban úgy vélem, hogy a közbeszerzés területe, amelyet az „urambátyám kapcsolatok”, valamint az átláthatóság és az integritás hiánya jellemzett, szintén számos problémához vezetett. A szerződéseket óhatatlanul is mindig ugyanazoknak a személyeknek ítélték oda, akik újból és újból túllépték a határidőt és a költségvetési keretet, de ezért sohasem büntették meg őket.

Üdvözlöm ezeket az új fejleményeket, amelyek az eljárás lehető legnagyobb fokú átláthatóságát teszik számunkra lehetővé. Ugyanakkor arról is gondoskodnunk kell, hogy azok, akik e szerződések odaítéléséről döntenek, a lehető legnagyobb szaktudással és függetlenséggel rendelkezzenek, és ne a hatalmon lévő pártok kinevezettjei legyenek.

Végezetül szeretném elmondani, hogy az egyszerűsítés nyilvánvalóan kulcsfontosságú, hiszen semmi értelme túl sok időt és túl sok pénzt egy nagyon fontos, de végső soron csupán előzetes eljárásra fordítani.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Bizottság és különösen Barnier úr, akinek nevében ma este itt szólok, nagyon szorosan figyelemmel kísérte a közbeszerzések új fejleményeiről szóló saját kezdeményezésű parlamenti jelentés előkészítését, valamint a módosításokról szóló vitát.

Amint azt Ticu asszony és Harbour úr is elmondták, a megfelelő fegyelem alapvető fontossággal bír a közbeszerzések területén ahhoz, hogy különösen a jelenlegi szorult költségvetési helyzetben biztosítani tudjuk a közpénzeknek a polgárok és a kis- és középvállalkozások érdekében történő leghelyesebb felhasználását.

Az új kezdeményezések előkészítése során megfelelőképpen figyelembe fogjuk venni a jelentésben megfogalmazott észrevételeket. Már dolgozunk is néhány olyan kezdeményezésen, amelyek megoldást kínálnak ezekre a felvetésekre. A Bizottság szolgálatai megkezdtek a közbeszerzési szerződésekről szóló irányelvek utólagos értékelését. Jelenleg egy közlemény kidolgozása van folyamatban annak tisztázására, hogy hogyan szolgálhatják a közbeszerzések a fenntartható fejlődés, a társadalmi integráció és az innováció előmozdítását. Folyamatban van a Bíróság közsférán belüli együttműködésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának elemzése is, amely lehetővé fogja tenni számunkra a közsférán belüli együttműködés körének a meghatározását, amely vagy az európai közbeszerzési irányelvek hatálya alá esik, vagy nem.

Ami egy a koncessziókra vonatkozó esetleges kezdeményezést illet, a Bizottság vállalja a bizonyítás terhére és jelenleg is egy hatástanulmányon dolgozik, amelyet 2010-ben fognak véglegesíteni. Ez az értékelés az előfeltétele bármilyen jogalkotási kezdeményezésnek ebben a kérdésben. Amennyiben azt tárja fel, hogy az érvényben lévő jogszabályi keret fékezi a gazdasági fejlődést vagy az új és jobb minőségű általános érdekű szolgáltatások kifejlesztését, akkor nem kérdéses, hogy ezt nagyobb fokú átláthatósággal, jogbiztonsággal és a vonatkozó szabályok világosabbá tételével kell orvosolnunk.

Nemzetközi szinten minden tőlünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy megnyissuk a világ nagy gazdaságainak közbeszerzési piacait. Ahhoz, hogy biztosítani tudjuk az európai ipar versenyképességét, a kölcsönösséget kell a tárgyalásaink középpontjába helyeznünk. Szorosan együtt kívánunk működni a Parlamenttel, és kérjük, hogy továbbra is konstruktívan és nyitottan közelítsék meg ezt a vitát.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2010. május 18-án, kedden kerül sor.

19. A fejlesztési politikák koherenciája és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepció (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Franziska Keller által a Fejlesztési Bizottság nevében benyújtott, az uniós politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepcióról szóló jelentés rövid ismertetése [2009/2218(INI)] (A7-0140/2010).

Franziska Keller, előadó. – (DE) Elnök úr, az uniós politikák fejlesztési célú koherenciája azt jelenti, hogy nem vesszük el egyik kezünkkel azt, amit a másikkal adtunk. Nem sok értelme van például annak, ha pénzügyi támogatást nyújtunk a fejlődő országok mezőgazdaságának felépítéséhez, ha eközben a közvetett vagy közvetlen exporttámogatásokkal tönkretesszük a helyi piacokat.

Hasonlóképpen, bármennyire is igyekszünk javítani az egészségügyi ellátást, ha ezzel egy időben akadályozzuk a generikus gyógyszerek kereskedelmét vagy a szabadalmak meghosszabbításával megfizethetetlenül magasá tesszük a gyógyszerek árát. Az agroüzemanyagok talán valamelyest csökkentik a széndioxid-kibocsátást az Európai Unióban, azonban a fejlődő országokban ezek erdőirtáshoz, terület-kisajátításokhoz és ezáltal az éghajlatváltozás fokozódásához vezetnek, amit éppen hogy el szerettünk volna kerülni, nem is beszélve az őslakos közösségek elűldözéséről, valamint a biodiverzitás és az élelmiszertermelésre szolgáló mezőgazdasági területek csökkenéséről. Pillanatnyilag tehát mi – azaz az EU mint olyan – nem igazán viselkedünk következetesen.

Az EU elméletben már régen felismerte azt, hogy a politikai intézkedések nem mondhatnak egymásnak ellent. A Lisszaboni Szerződés előírja a szakpolitikák fejlesztési célú koherenciáját. A 208. cikkben a következők állnak: „Az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő

országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit.” E követelményhez kell magunkat mérnünk.

Idén vizsgáljuk felül a millenniumi fejlesztési célok elérésének irányába tett előrelépéseket. Világos, hogy a szakpolitikák közötti koherencia nélkül nem leszünk képesek betartani az ígéreteinket. Mindnyájunknak – akik törvényeket hozunk és ültetünk át – tudatában kell lennünk e felelősségnek! Mielőtt döntenénk egy intézkedésről, hatástanulmányokra is szükség van ahhoz, hogy egyáltalán fel tudjuk mérni, hogy az európai jogszabályok mely elemei lehetnek negatív hatással a fejlődő országokra. Olyan szaktudásra van szükségünk a Tanácsban, a Bizottságban és a Parlamentben, amely képes felismerni az következetlen lépéseket. A Bizottságnak a politikák közötti koherenciára irányuló munkaprogramja jó lépés ebbe az irányba. Most minden azon múlik, hogy ezt a tervet hogyan hajtjuk végre.

A szakpolitikák fejlesztési célú koherenciája azt jelenti, hogy a halászati politika reformja során fokozottabban figyelembe kell vennünk a helyi lakosság érdekeit, és nem szabad ezeket az érdekeket az európai halászati konszernek érdekei mögé sorolnunk. Azt jelenti, hogy fel kell számolnunk azokat az adóparadicsomokat, ahová a fejlődő országok pénze elfolyik. Továbbá azt is jelenti, hogy nem írhatjuk alá a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodást (ACTA), amennyiben fennáll a gyanúja annak, hogy ez a megállapodás akadályozhatja a fejlődő országokban a gyógyszerekhez és technológiákhoz való hozzáférést. Ez idáig a Bizottság nem volt képes ezt a gyanút eloszlatni. A politikák közötti koherencia azt is jelenti, hogy az Európai Külügyi Szolgálat létrehozása során a fejlesztési politikának továbbra is erős, önálló politikai területnek kell maradnia, és a fejlesztési biztos hatáskörét bővíteni, nem pedig korlátozni kell. És az is hozzá tartozik, hogy például az önkormányzati közbeszerzési szerződések odaítélésénél engedélyezzük a méltányos kereskedelem kritériumként történő alkalmazását, ahogyan azt Rühle asszony is javasolta.

Képviselőkként sok esetben nekünk kell a Bizottság és a Tanács körmére néznünk annak érdekében, hogy valóban következetes politikát folytassanak. Sok esetben azonban rajtunk, képviselőkön múlik az, hogy gondoskodjunk a fejlesztési célú koherenciáról. A szakbizottságoknak szorosabban együtt kell működniük, és szükségünk van egy állandó előadóra.

A Fejlesztési Bizottság által egyhangúlag elfogadott jelentés sok jó javaslatot tartalmaz, és nagy lépéssel visz bennünket előre. Szeretnék valamennyi árnyékelőadónak, valamint az ombudsmannak és minden nem-kormányzati szervezetnek is köszönetet mondani a segítségükért és az együttműködésükért, és remélem, hogy a holnapi plenáris ülésen is elfogadják a közös jelentésünket.

Mairead McGuinness (PPE). – Elnök úr, nem szívesen adok hangot a jelentéssel kapcsolatos elégedetlenségemnek a vita e korai szakaszában, de szeretnék különösen az I. preambulumbekzdésre, valamint a 44. és a 45. bekezdésre utalni. Számos dolgot üdvözlök ebben a jelentésben, de úgy vélem, hogy e bekezdések tartalma részben a mezőgazdasági politika történelmi megközelítésén és semmiképpen sem a helyszínen jelenleg tapasztalható valós helyzeten alapszik.

Mielőtt a rendelkezésemre álló néhány percben részletesen kitérnék ezekre, hadd mondjam el, hogy a 15. bekezdés kulcsfontosságú jelentőséggel bír a jelentésben, és talán részletesebben is foglalkoznunk kellett volna vele. E bekezdésben az áll, hogy a külföldi fejlesztési támogatásnak csupán 4%-át fordítják a mezőgazdaságra. Ez igen megdöbbentő arány, és erről a számról a Parlament előző jogalkotási ciklusa alatt készített egyik jelentésemben is említést tettem.

Úgy vélem, hogy ez a jelentés – talán nem túl szerencsés módon – támadást intéz az európai mezőgazdasági termelők ellen. Én ezt nem tartom helyénvalónak. Ebben a megközelítésben semmiképpen sem fogom támogatni ezt a jelentést, és sajnálom ezt a helyzetet. Arra sürgetném képviselőtársaimat, hogy vizsgálják meg alaposan a kérdéses bekezdéseket.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Elnök úr, mai vita tárgyát képező jelentés – Keller asszony jelentése – egy olyan kérdésre hívja fel a figyelmet, amely kulcsfontosságú a fejlesztési politikáink hatékonysága tekintetében. A fejlődő országok esetében a következetesség mindig hatékonyságot eredményez, míg a következetlenség egyenlő az eredménytelenséggel és az igazságtalansággal.

A fejlesztési politikáról beszélek, és nem csupán a hivatalos fejlesztési támogatásról. A koherencia azt jelenti, hogy valamennyi ágazati politikát – a kereskedelempolitikát, a mezőgazdaság-politikát és minden külső fellépést – össze kell kapcsolni egy, az általunk kitűzött globális célokkal összhangban álló egységes szakpolitikává.

Csakis így teremthetünk nagyobb szinergiákat és csakis ily módon használhatjuk ki a globális közjavak nyújtotta előnyöket. Ezért támogattam és fogom is támogatni Keller asszony jelentésében azt a kérést, hogy a Parlament jelöljön ki egy olyan előadót, aki értékeli és nyomon követi azokat a fejlesztési politikákat, amelyekről a Ház véleményét nyilvánít.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Az Európai Unió politikái és intézkedései számos területen rendszeresen ellentmondanak a kijelölt fejlesztési támogatási céloknak. A világkereskedelem – Európai Unió által támogatott és követett – liberalizációja és deregulációja és fejlődő országok leggyengébb termelési rendszereit fenyegeti. Nem szabad megfedkezünk arról a tényről, hogy a fejlesztési célú köztámogatásként ezekbe az országokba áramló források jelentős hányada végül áruk és szolgáltatások vásárlása révén újra a származási országokba folyik vissza.

Nem feledkezhetünk meg arról a súlyos teherről sem, amelyet a rendkívüli mértékű külföldi adósság jelent, ez utóbbit már többszörösen visszafizették, ezért feltétlenül el kell törölni. Elfogadhatatlan, hogy több fejlődő országot azzal zsarolnak, hogy a köztámogatásokat az ún. „gazdasági partnerségi megállapodások” aláírásától teszik függővé, még hozzá számos ilyen ország ellenkezése és az általuk megfogalmazott aggályok ellenére. Ahelyett, hogy az Európai Fejlesztési Alap számára új prioritásokat állapítanánk meg, a meglévőket kellene a fejlődő országok véleményének, prioritásainak és valós szükségleteinek figyelembe vételével felülvizsgálni.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Bizottság és különösen Piebalgs biztos úr, akinek a nevében szólok, gratulál az előadónak a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló kiváló és kimerítő állásfoglalásra irányuló indítványához.

A Bizottság teljes mértékben osztja az előadó arra vonatkozó véleményét, hogy mennyire fontos ez az ambiciózus feladat, és teljes mértékben támogatja az állásfoglalásban megfogalmazott, az Európai Parlament ezzel kapcsolatos munkájának megerősítését célzó különböző javaslatokat. Ez az állásfoglalás a legjobbkor készült el. Amint azt tudják, a Bizottság egy tizenkét pontos cselekvési tervet javasolt a millenniumi fejlesztési célok támogatására. E tervnek, amelyről a Tanács jelenleg folytat eszmecsere, a politikák fejlesztési célú koherenciája az egyik prioritása. A Parlament állásfoglalásra irányuló indítványában megfogalmazott problémás területek nagymértékben egybeesnek a politikák fejlesztési célú koherenciájára vonatkozó bizottsági munkaprogramban felsorolt prioritásokkal, még ha az állásfoglalásban megfogalmazott minden észrevétellel nem is értünk egyet.

Ez a két dokumentum biztos alapul szolgál az Európai Unió intézményei számára ahhoz, hogy előrelépést érjenek el és az uniós politikák és a fejlesztési célok közötti lehető legnagyobb fokú koherencia biztosításán dolgozzanak. A politikák közötti koherencia nem csak arról szól, hogy feljegyezzük az uniós politikáknak a fejlesztési célokra gyakorolt valamennyi lehetséges negatív hatását. Azt is jelenti, hogy egyesíteniünk kell partnereinkkel az erőfeszítéseinket olyan nyerő megoldások eléréséhez, amelyek ismét a fejlesztési célok irányába mozdítják az uniós politikákat.

Ezért fogadott el a Bizottság egy új és jobb megközelítést a politikák fejlesztési célú koherenciájának tekintetében. Ez a megközelítés az érintett uniós politikákat öt nemzetközi kihívásban egyesíti. Ez nem korlátozza az erőfeszítéseink körét, ugyanakkor a politikák értékelését konkrét stratégiai célkitűzésekhez kapcsolja.

Ezenkívül a munkaprogram célkitűzéseken és mutatókon alapul, a politikák koherenciáját pedig az esetek többségében hatástanulmányok segítségével értékelik.

A hivatalos fejlesztési támogatással kapcsolatban egy dolgot szeretnék elmondani: a Bizottság erre vonatkozó álláspontja nagyon világos. Az Európai Uniónak és a tagállamoknak eleget kell tenniük az ezen a téren tett kötelezettségvállalásaiknak.

Ebből a célból a Bizottság egy uniós felelősségi mechanizmus létrehozását javasolta. A javaslatot jelenleg a tagállamok vizsgálják.

Ugyanakkor a hivatalos fejlesztési támogatáson kívül más forrásokból származó pénzügyi támogatást is biztosítunk a fejlődő országoknak annak érdekében, hogy többek között segítsük őket az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. Törekednünk kell arra is, hogy módot találjunk e források nyomon követésére és annak biztosítására, hogy valóban fejlesztési célokra fordítsák őket.

Ha következetesebbé kívánjuk tenni a politikáinkat, akkor be kell vonnunk a partnereinket is. A cotonoui megállapodás 12. cikke rendelkezik egy olyan kommunikációs eszközről, egy fórumról, amely lehetővé teszi az AKCS-országok számára, hogy hangot adjanak az uniós politikákkal kapcsolatos aggodalmaiknak.

Ezzel a lehetőséggel jóval módszeresebben kellene élni. Ezért erősíteni fogjuk a politikák fejlesztési célú koherenciájáról folytatott párbeszédet olyan más nemzetközi testületeken belül is, mint az éppen jelenleg zajló Ázsia-Európa Fejlesztési Konferencia, valamint a millenniumi fejlesztési célokról szeptemberben megrendezésre kerülő magas szintű ENSZ-találkozó.

Egy utolsó észrevétel: ha megvizsgáljuk a különböző érintett stratégiai területeket – kereskedelem, mezőgazdaság, halászat és más területek –, akkor nem tudjuk nem észrevenni, hogy nem csak az Európai Unió, hanem csakis valamennyi nagy gazdasági hatalom közös és együttműködő erőfeszítése segítheti elő egy olyan környezet megteremtését, amely támogatja a fejlődést. A politikák fejlesztési koherenciájának most és a jövőben is kiemelt prioritást kell élveznie mind európai, mind nemzetközi szinten.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2010. május 18-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Elisabeth Köstinger (PPE), írásban. – (DE) Szeretnék e jelentésben részletesebben foglalkozni az I. preambulumbekazdással, valamint a 44. és 45. bekezdéssal, amelyek igen szerencsétlenül kerültek megfogalmazásra és nem a valós helyzetet tükrözik. Először is világosan le kell szögezni, hogy az export-visszatérítés az Európai Unió egyik piacszabályozási eszköze, amelyet az Európai Bizottság nagy elővigyázatossággal és már csak néhány kivételes esetben alkalmaz. Ezért az egyfajta biztonsági hálóként létrehozott export-támogatásokat nem tehetjük felelőssé a fejlődő országok mezőgazdasági ágazatát ért károkért – miként azt a preambulumbekazdás sugallja. Ezenkívül arra is fel kell hívnunk a figyelmet, hogy a fejlődő országokból származó mezőgazdasági termékeknek világszerte az EU a legnagyobb importőre. Így az EU a fejlődő országokban nem akadályozza egy életképes mezőgazdasági ágazat megteremtését és fejlesztését – éppen ellenkezőleg. Az Európai Unió kétségkívül nagy felelősséget visel a mezőgazdasági ágazatban folytatott nemzetközi kereskedelem terén, különösen a fejlődő országokkal szemben. Ez nem is kérdéses, és az Unió ezzel teljes mértékben tisztában van. Ennek fényében tiltakozom az olyan általános ítéletek ellen, amelyek köszönő viszonyban sincsenek az árnyalt és tárgyilagos megközelítéssel. Ellenzem az I. preambulumbekazdást, valamint a 44. és 45. bekezdést, és ezzel a jelentés egészét is.

Proinsias De Rossa (S&D), írásban. – Támogatom a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló állásfoglalást. Amint azt a Lisszaboni Szerződés világosan kimondja, a fejlődő országokat esetlegesen érintő szakpolitikák végrehajtása során az Európai Uniónak figyelembe kell vennie a fejlesztési együttműködési célkitűzéseket. Olyan időkben, amikor a többszörös válságok súlyosan veszélyeztetik a millenniumi fejlesztési célok elérését, még fontosabb biztosítanunk azt, hogy a fejlesztési politikáinkat ne ássák alá a többi politikai területen hozott intézkedéseink. Miközben a szegénység felszámolása képezi az Európai Unió elsődleges fejlesztéspolitikai célját, számos politikai kezdeményezés aláássa ezt a célt. Az uniós mezőgazdasági export-támogatások súlyosan aláássák az élelmiszerbiztonságot más területeken, és a fejlődő országokkal kötött halászati megállapodásaink ökológiai és szociális hatásai sem kerültek még kiértékelésre. A politikák fejlesztési célú koherenciáját nem söpörhetjük félre a kétoldalú és regionális kereskedelmi megállapodásokról szóló tárgyalások során, és ennek a megközelítésnek kulcsfontosságú szerepet kell játszania, ha biztosítani kívánjuk, hogy a dohai forduló eredménye ne hátráltassa a fejlődést. Az Európai Beruházási Bank külső, fejlődő országoknak nyújtott kölcsöneinek olyan befektetésekre kell összpontosulniuk, amelyek hozzájárulnak a szegénység megszüntetéséhez, és el kell fordulniuk az adóparadicsomokban bejegyzett vállalatoktól. Az EU fejlődő országokkal folytatott tárgyalásait az emberi jogoknak, a munkaügyi és a környezetvédelmi előírásoknak, valamint az adóügyi kormányzásnak kell vezérelnie.

20. A tagállamok jogszabályaiban a közúti szállításra vonatkozó szociális szabályok súlyos megsértése tekintetében megállapított szankciók (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Hella Ranner által a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság nevében benyújtott, a közúti szállításra vonatkozó szociális szabályok súlyos megsértése tekintetében megállapított szankciókról szóló jelentés rövid ismertetése [2009/2154(INI)] (A7-0130/2010).

Hella Ranner, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék valamennyi képviselőtársamnak köszönetet mondani a bizottságban folytatott konstruktív együttműködésért. Ez a jelentés egy fontos témával foglalkozik: mindenkit érint, aki Európa útjain utazik. A közúti áruszállításban a vezetési és pihenőidők betartásáról van szó, amelynek jelentősen javulnia kell.

A bizottságban folytatott vitákból, valamint a minden oldalról érkező különböző érdekképviselésekkel és a tagállamok képviselőivel folytatott számos megbeszélésből az derült ki, hogy a vezetési és pihenőidőkre vonatkozó szabályok végrehajtását feltétlenül és sürgősen javítani kell.

A digitális menetíró készülékekre vonatkozó szabályokon is javítani kell. A Bizottság 2009 májusában benyújtott egy jelentést, amelyben a közúti szállításra vonatkozó szociális szabályok tagállami végrehajtását elemzi. Azt kell mondanunk, hogy az eredmény kijózanító volt. Hiszen ugyanazért a jogsértésért a bírság 500 és 5000 euró között mozoghat az egyes európai tagállamokban. Következésképpen a gépjárművezetők természetesen azokba az államokba menekülnek – már amennyire ez lehetséges, főként a határ menti területeken –, ahol a bírságok alacsonyabbak. Ez a helyzet tarthatatlan! Az ellenőrzések eltérő gyakorisága úgszintén nagyfokú bizonytalansághoz vezet a gépjárművezetők és a vállalatok körében.

De nem csak a pénzbírságok mértéke mutat különbséget, hanem a megállapított szankciók típusai és az egyes jogsértések kategorizálása is nagyon eltérő. Ez a helyzet tarthatatlan, hiszen az ilyen jellegű előírásoknak nem csak a közúti közlekedés biztonságát és a munkavállalók védelmét kell biztosítaniuk, hanem – és erről se feledkezzünk meg – a tisztességes versenyt is. Válság idején a vállalkozók egyre nagyobb nyomásnak vannak kitéve, főleg az árak oldaláról. Ezért mindenképpen biztosítani kell a közúti közlekedésben részt vevők – nem utolsósorban természetesen a közvetlenül érintett gépjárművezetők – biztonságát.

Amint azt mindannyian tudjuk, ez csak egy hatékony büntetési rendszerrel érhető el. Ehhez világos, átlátható, ugyanakkor – és mindenekelőtt – összehasonlítható szankciókra van szükség. Ha azt akarjuk, hogy a vezetési és pihenőidőkről szóló rendelet sikeres legyen, akkor – és a jelentés legfontosabb témája – a tagállamokban megfelelően át is kell ültetni ezeket a rendeleteket. Ezenfelül mindenképpen gyakoribb és jobb ellenőrzésekre, valamint a szabályokról szóló tájékoztatásra van szükségünk, méghozzá nem csak a tagállamok gépjárművezetői számára, hanem a harmadik államokból származók számára is. Ők természetesen nem mindig ismerik a mi rendszereinket.

Ezért rendkívül fontos az információcsere elindítása, amelyet a Bizottság keretein belül kellene megvalósítani. Ezért egy olyan ügynökség felelhetne, amely általánosságban foglalkozna a közúti közlekedéssel. E tekintetben számomra nincs jelentősége annak, hogy mely hivatal foglalkozik azzal, hogy az ellenőrzések eredményesek legyenek. Egy azonban világos: létre kell hozni egy ilyen hivatalt! A Lisszaboni Szerződés 83. cikkének (2) bekezdése értelmében lehetőségünk nyílik arra is, hogy beavatkozzunk az egyes tagállamok szabályozásába, valamint hogy ellenőrizzük a jogszabályok megfelelő közelítését. A szakbizottságban egyáltalán nem volt kérdéses és nem is volt vitás, hogy ezt a lehetőséget – mindannyiunk érdekében és biztonságaért – maximálisan ki kell használni.

Természetesen van még egy jelentős tényező, és ezzel felszólalásom végéhez is érek: ha azt akarjuk, hogy a gépjárművezetők betartsák a pihenőidőket, akkor ahhoz a szükséges infrastruktúrát is meg kell teremtenünk számukra. Sok tagállamban még nincs ténylegesen elegendő számú biztonságos parkolóhely. A tagállamok feladata lesz, hogy erről gondoskodjanak, hiszen a szabályok csak így tudják majd valóban a kívánt hatást elérni.

Nagyon remélem, hogy a Bizottság továbbra is érdemben fog foglalkozni ezzel a problémával, és meggyőződése, hogy a Parlament ki fog tartani és ki is kell, hogy tartson a kérdés mellett. A munka nem érhet véget ezzel a jelentéssel. A munka talán csak most kezdődik. Valódi összefogásra, jobb ellenőrzésre és harmonizációra van szükség, és a következő év során egy olyan jelentés benyújtását várom a Bizottságtól, amelyben a lehetséges, többek között a Lisszaboni Szerződés által bevezetett új szabályozásnak is megfelelő, harmonizációs intézkedések kerülnek bemutatásra.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Elnök úr, valóban gratulálnom kell az előadónak ehhez a kiváló jelentéshez. Tény, hogy a szankciók, a szankciók típusai, a pénzbírságok és ezek kategorizálása – és ezt hangsúlyozni szeretném – óriási különbségeket mutatnak az egyes tagállamokban. Pontosan ezért helyez a jelentés nagy hangsúlyt arra, illetve az előadó joggal állapítja meg a jelentés végén, hogy a Bizottság részéről konkrét harmonizációs intézkedésekre van szükség.

Görögországban számosak és gyakoriak a balesetek, sok a jogsértés, és nyilvánvaló, hogy ha nem sikerül a jogszabályokat európai szinten koordinálnunk, a gyakorlatokat harmonizálnunk és végső soron azt elérnünk, hogy európai szinten célzottabban és összehangoltabban kerüljön sor az ellenőrzésekre, akkor sajnos nem leszünk képesek ezt a súlyos problémát visszaszorítani.

Görögország számára ez különösen kényes kérdés, ezért is véljük úgy, hogy ez a jelentés kiváló kiindulópontként fog szolgálni a további lépésekhez.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék – mind saját, mind kollégám, Kallas úr nevében, akit ma helyettesítek – köszönetet mondani Ranner asszonynak a jelentéséért, amely a közúti közlekedésre vonatkozó szociális szabályoknak egy különösen fontos szempontjával foglalkozik.

A Bizottság kezdeti jelentése kiemelte az egyes tagállamokban a közúti közlekedésre vonatkozó szociális szabályok súlyos megsértése tekintetében megállapított szankciók közötti igen jelentős eltéréseket. A szankciók mind típusukat és súlyossági kategóriájukat, mind a pénzbírság mértékét tekintve különböznek egymástól. Például egy gépjárművezető, aki átlépi a napi maximális vezetési időt, Spanyolországban tízszer magasabb pénzbírságot kockáztat, mint Görögországban.

A Bizottság üdvözlöi a Parlament arra vonatkozó döntését, hogy nyomon kívánja követni a Bizottság által készített jelentést. A Parlament éppen azt hangsúlyozza, hogy mennyire nem kielégítő a jelenlegi helyzet abban a tekintetben, hogy a gépjárművezetők és a fuvarozási vállalkozók tévesen azt hihetik, hogy egy jogsértés elkövetése kevésbé súlyos az egyik tagállamban, mint egy másikban. Ez nyilvánvalóan káros hatással lehet a közúti biztonságra és a versenyre. Ezért a Parlament jelentése értékes hozzájárulást jelent a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseire, hogy összehangolja a hatályos jogszabályok harmonizált végrehajtását.

A parlamenti jelentés többek között arra tesz javaslatot, hogy a szociális szabályok megsértésének egyes esetei tekintetében határozzák meg a szankciók alsó és felső határát, valamint hangsúlyozza – miként azt az előadó is elmondta –, hogy a Lisszaboni Szerződés 83. cikke a szankciók vonatkozásában szabályozási minimumok megállapítását teszi lehetővé. A Bizottság hamarosan megvizsgálja, hogy a Szerződés ezen új rendelkezései milyen mértékben és milyen formában alkalmazhatók annak érdekében, hogy javuljon a közúti közlekedésre vonatkozó szociális szabályok végrehajtása.

Hálás vagyok ezért a különösen konstruktív jelentésért, és biztosíthatom Önöket arról, hogy a felmerült kérdéseket és az Európai Parlament által tett javaslatokat a Bizottság a legnagyobb figyelemmel fogja megvizsgálni.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2010. május 18-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Artur Zasada (PPE), írásban. – (PL) A mai vita világossá tette számunkra, hogy a 27 európai uniós tagállam jogszabályaiban a közúti közlekedésre vonatkozó szociális szabályok súlyos megsértése tekintetében megállapított szankciók milyen jelentős mértékben különböznek egymástól. Ezért különösen hasznos elképzelésnek tartom egy többnyelvű brosúra elkészítését, amely világos információkkal szolgálna a gépjárművezetők és a vállalatok számára az egyes tagállamokban hatályos szociális szabályokról. A brosúrának tartalmaznia kellene egy listát az egyes szabályok megsértése esetén a gépjárművezetőre kiróható várható szankciókról. Egy másik érdekes pont az RDS-TMC technológia alkalmazása a GPS eszközök helyett annak érdekében, hogy a gépjárművezetők valós időben értesüljenek az abban az országban hatályos szankciókról, amelyben éppen tartózkodnak.

21. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

22. Az ülés berekesztése

(Az ülést 21.40-kor berekesztik)